

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.29/2025/95. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. október 29. és 2025. november 12. napján tartott folytatólagos nyilvános ülés alapján meghozta és 2025. november 26. napján kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. szeptember 16. napján kihirdetett 15.B.1842/2014/554. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r., Terhelt17 XVII. r., Terhelt20 XX. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt22 XXII. r., Terhelt24 XXIV. r., Terhelt25 XXV. r., Terhelt26 XXVI. r., Terhelt27 XXVII. r., Terhelt28 XXVIII. r., Terhelt30 XXX. r., Terhelt31 XXXI. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben – a szabadságvesztés és próbaidő tartamának érintetlenül hagyása mellett – a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát 540 (ötszáznegyven) napi tételre felemeli, míg az egy napi tétel összegét 2000 (kettőezer) forintra leszállítja, s ekként a pénzbüntetés összegét 1.080.000 (egymillió-nyolcvanezer) forintra súlyosítja.

A Terhelt2 II. r. vádlott terhén értékelt költségvetési csalás büntetést bűnsegédként elkövetettnek minősíti.

Az e terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra, a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 4 (négy) évre mérsékli.

A kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát 400 (négy száz) napi tételre, az egy napi tétel összegét 6.000 (hatezer) forintra, s ekként a pénzbüntetés összegét 2.400.000 (kettőmillió-négyszázezer) forintra felemeli.

Terhelt3 III. r. vádlottal szemben – a szabadságvesztés és a próbaidő tartamának érintetlenül hagyása mellett – a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát 540 (ötszáznegyven) napi tételre, az egy napi tétel összegét 6.000 (hatezer) forintra, s ekként a pénzbüntetés összegét 3.240.000 (hárommillió-kettőszáznegyvenezer) forintra felemeli.

A kiszabott szabadságvesztésbe – a végrehajtás elrendelése esetén – a III. r. vádlott által helyesen a 2012. június 5. napjától 2012. december 7. napjáig előzetes fogvatartásban,

valamint a 2012. december 8. napjától 2013. július 19. napjáig házi őrizetben töltött időt rendeli beszámítani akként, hogy egy nap előzetes fogvatartásban, illetve négy nap házi őrizetben töltött időnek egynapi szabadságvesztés felel meg.

A Terhelt4 IV. r. vádlott terhén értékelt bűncselekmények közül 1 rendbeli költségvetési csalás büntettét [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont] társtettesként elkövetettnek minősít.

A IV. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát – az egynapi tétel összegének érintetlenül hagyása mellett – 540 (ötszáznegyven) napi tételre, ekként a pénzbüntetés összegét 1.350.000 (egymillió-háromszázötvenezer) forintra felemeli, s egyben öt 5 (öt) év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja, illetve igazgatója, gazdasági társaság vezető tisztségviselője, felügyelőbizottság tagja foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

Vagyonekhozást rendel el továbbá a IV. r. vádlottól a nyomozás során 60300-46/2012.bü. számon lefoglalt, a nyilvántartás szerint tanú18, de ténylegesen a IV. r. vádlott tulajdonában álló rendszám2 frsz.-ú Mercedes S500L típusú személygépkocsira, melyet jelenleg a NAV Bűnügyi Főigazgatóság Áru- és Bűnjelkezelő Főosztálya telephelyén raktároznak.

A kiszabott szabadságvesztésbe – a végrehajtás elrendelése esetén – a IV. r. vádlott által helyesen a 2012. június 5. napjától 2012. december 7. napjáig előzetes fogvatartásban, valamint a 2012. december 8. napjától 2013. július 19. napjáig házi őrizetben töltött időt rendeli beszámítani akként, hogy egy nap előzetes fogvatartásban, illetve négy nap házi őrizetben töltött időnek egynapi szabadságvesztés felel meg.

A Terhelt5 V. r. vádlott terhén értékelt bűncselekményeket egységesen 1 rendbeli társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont] minősíti.

Az V. r. vádlottal szembeni büntetés halmazati jellegére utalást mellőzi; a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát – az egynapi tétel összegének érintetlenül hagyása mellett – 540 (ötszáznegyven) napi tételre, ekként a pénzbüntetés összegét 1.350.000 (egymillió-háromszázötvenezer) forintra felemeli, egyben öt 5 (öt) év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja, illetve igazgatója, gazdasági társaság vezető tisztségviselője, felügyelőbizottság tagja foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

A kiszabott szabadságvesztésbe – a végrehajtás elrendelése esetén – az V. r. vádlott által helyesen a 2012. június 5. napjától 2012. december 7. napjáig előzetes fogvatartásban, továbbá a 2012. december 8. napjától 2013. július 19. napjáig házi őrizetben töltött időt rendeli beszámítani akként, hogy egy nap előzetes fogvatartásban, illetve négy nap házi őrizetben töltött időnek egynapi szabadságvesztés felel meg.

A Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, és annak tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra, a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre mérsékli, ugyanakkor e vádlottat 3 (három) év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja, illetve igazgatója, gazdasági társaság vezető tisztségviselője, felügyelőbizottság tagja foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

A napi tételszám és egynapi tétel összegének érintetlenül hagyása mellett rögzíti, hogy a kiszabott pénzbüntetés összege helyesen 625.000 (hatszázhuszonötezer) forint.

A végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A VI. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

A Terhelt8 VIII. r. vádlott terhén értékelt cselekményeket egységesen 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont] minősíti.

Az e vádlottal szembeni büntetés halmazati jellegére utalást mellőzi, és őt előzetes mentesítésben részesíti.

A Terhelt9 IX. r. vádlott terhén megállapított cselekmények közül 1 rendbeli költségvetési csalás bűntettét [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] társtettesként elkövetettnek minősíti.

Az e vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának érintetlenül hagyása mellett a felfüggesztés próbaidejét 3 (három) évre leszállítja, egyben őt 3 (három) év a gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja, illetve igazgatója, gazdasági társaság vezető tisztségviselője, felügyelőbizottság tagja foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

A Terhelt10 X. r. vádlott terhén értékelt cselekményeket

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás bűntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] minősíti.

A X. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, s a végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzi. E vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

A kiszabott szabadságvesztésbe – a végrehajtás elrendelése esetére – a X. r. vádlott által helyesen a 2012. június 5. napjától 2012. június 7. napjáig őrizetben töltött időt rendeli beszámítani, ennek megfelelően a lakhelyelhagyási tilalom kezdőnapja 2012. június 8.

A Terhelt11 XI. r. vádlott terhén értékelt bűncselekményeket

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás bűntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] minősíti.

A XI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, s a végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Ugyanakkor a vele szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételszámának érintetlenül hagyása mellett, az egynapi tételének összegét 10.000 (tízezer) forintra, ekként a pénzbüntetés összegét 1.000.000 (egymillió) forintra felemlíti.

A XI. r. vádlott vonatkozásában a lefoglalás megszüntetésével érintett 4080 (négyezer-nyolcvan) euró és a 2000 (kettőezer) zambiai kwacha tekintetében a visszatartásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A XI. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Terhelt¹² XII. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre leszállítja.

E vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Terhelt¹³ XIII. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre mérsékli, e vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Az Terhelt¹⁴ XIV. r. vádlott terhén értékelt bűncselekményeket egységesen 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] minősíti.

Az e vádlottal szemben kiszabott büntetés halmazati jellegére utalást mellőzi.

Terhelt¹⁵ XV. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre leszállítja.

Terhelt¹⁶ XVI. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

A kiszabott szabadságvesztésbe – a végrehajtás elrendelése esetére – a XVI. r. vádlott által helyesen a 2012. június 5. napjától 2012. június 7. napjáig őrizetben töltött időt rendeli beszámítani, ennek megfelelően a lakhelyelhagyási tilalom kezdőnapja 2012. június 8.

A Terhelt¹⁷ XVII. r. vádlott terhén megállapított cselekményeket egységesen 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] minősíti.

A XVII. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés halmazati jellegére utalást mellőzi, a szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, és tartamának érintetlenül hagyása mellett a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 1 (egy) évre leszállítja, a pénzbüntetést mellőzi.

A végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést ugyancsak mellőzi.

A XVII. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

A Terhelt²⁰ XX. r. vádlott terhén értékelt bűncselekményeket

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] minősíti.

A XX. r. vádlottal szembeni pénzbüntetés kiszabását mellőzi; a szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, és a végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést ugyancsak mellőzi, és őt előzetes mentesítésben részesíti.

A Terhelt21 XXI. r. vádlott terhén értékelt bűncselekményeket

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] minősíti.

A XXI. r. vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását mellőzi. A kiszabott szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, és a végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést ugyancsak mellőzi, továbbá őt előzetes mentesítésben részesíti.

A Terhelt22 XXII. r. vádlott terhén megállapított bűncselekményeket

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] minősíti.

A XXII. r. vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását mellőzi, a szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, és a végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést ugyancsak mellőzi, továbbá őt előzetes mentesítésben részesíti.

A kiszabott szabadságvesztésbe – végrehajtásának elrendelése esetén – a XXII. r. vádlott által 2018. november 17. napjától 2018. november 19. napjáig őrizetben töltött időt beszámítani rendeli.

A Terhelt24 XXIV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, és annak tartamát 3 (három) hónapra mérsékli, ugyanakkor a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 2 (két) évre felemeli.

A végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A XXIV. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

A Terhelt25 XXV. r. vádlott terhén értékelt bűncselekményeket

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] minősíti.

A XXV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, és tartamának érintetlenül hagyása mellett a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre leszállítja, a pénzbüntetést mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést ugyancsak mellőzi.

A Terhelt²⁶ XXVI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, és tartamának érintetlenül hagyása mellett a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre leszállítja, a pénzbüntetést mellőzi.

A végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést szintén mellőzi.

E vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

A Terhelt²⁷ XXVII. r. vádlott terhén megállapított bűncselekményeket

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] minősíti.

A XXVII. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, és tartamának érintetlenül hagyása mellett a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre leszállítja, a pénzbüntetést kiszabását mellőzi.

A végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést ugyancsak mellőzi.

A XXVII. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

A Terhelt²⁸ XXVIII. r. vádlott terhén megállapított bűncselekményeket

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

- 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] minősíti.

A XXVIII. r. vádlottal szemben kiszabott a szabadságvesztést börtönbüntetésnek nevezi meg, és tartamának érintetlenül hagyása mellett a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre leszállítja, a pénzbüntetést mellőzi.

A végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A XXVIII. r. vádlottat továbbá előzetes mentesítésben részesíti.

A Terhelt30 XXX. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának érintetlenül hagyása mellett a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre mérsékli, a pénzbüntetést mellőzi.

A Terhelt31 XXXI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának érintetlenül hagyása mellett a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra leszállítja.

E vádlottat továbbá előzetes mentesítésben részesíti.

Ezt meghaladóan vagyonekmozgást rendel el a nyomozás során 60300-1433/2012.bü számon zárolt, és a Budai Központi Kerületi Bíróság 18.Bny.466/2014/2. számú végzésével

- a cég1. bankszámlaszám12 számú bankszámláján zár alá vett, jelenleg a társaság (illetve a bankszámla) megszűnése folytán az bank1 belső technikai számláján kezelt 483.577 (négy száznyolcvanháromezer-ötszázhetvenhét) forint, úgyszintén
- a cég5 Szolgáltató Kft. bankszámlaszám10 számú bankszámláján zár alá vett, és jelenleg a társaság (illetve a bankszámla) megszűnése folytán az bank1 belső technikai számláján kezelt 9.693.070 (kilencmillió-hatszázkilencvenháromezer-hetven) forint összegre.

Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt9 IX. r. vádlottakat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből további 2.299.741 (kettőmillió-kettőszázkilencvenkilencezer-hétszáznegyvenegy) forint egyetemleges megfizetésére is kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r., Terhelt17 XVII. r., Terhelt20 XX. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt22 XXII. r., Terhelt24 XXIV. r., Terhelt25 XXV. r., Terhelt26 XXVI. r., Terhelt27 XXVII. r., Terhelt28 XXVIII. r., Terhelt29 XXIX. r., Terhelt30 XXX. r. és Terhelt31 XXXI. r. vádlottakat érintően helybenhagyja azzal, hogy

- Terhelt9 IX. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r. vádlottat érintően a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezésnél a „kéthamrad” kifejezést „kétharmad” szóra helyesbíti;
- Terhelt1 I. r. vádlott bejelentett lakóhelye pontosan lakcím tartózkodási helye: cím138, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám1
- Terhelt2 II. r. vádlott állandó lakcíme: lakcím útlevel száma: okmányszám;
- Terhelt3 III. r. vádlott bejelentett lakóhelye pontosan: lakcím értesítési címe: cím138, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám2;

- Terhelt4 IV. r. vádlott állandó lakóhelye és tartózkodási helye egyaránt a 1cím139 szám alatti cím, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám;
- Terhelt5 V. r. vádlott állandó lakóhelye a korábbi tartózkodási helyével azonos cím140 ajtószám alatti cím, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám3;
- Terhelt6 VI. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: okmányszám4;
- Terhelt8 VIII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: okmányszám5;
- Terhelt9 IX. r. vádlott állandó lakcíme: cím141 személyazonosító igazolványának száma: okmányszám6;
- Terhelt10 X. r. vádlott állandó lakcíme: cím142, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám7;
- Terhelt11 XI. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: okmányszám8;
- Terhelt12 XII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: okmányszám9;
- Terhelt13 XIII. r. vádlott állandó lakcíme: cím143, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám10;
- Terhelt14 XIV. r. vádlott állandó lakcíme: cím144., személyazonosító igazolványának száma: okmányszám11;
- Terhelt15 XV. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: okmányszám12;
- Terhelt16 XVI. r. vádlott állandó lakcíme: cím145 személyazonosító igazolványának száma: okmányszám13;
- Terhelt17 XVII. r. vádlott állandó lakcíme: cím146, érvényes tartózkodási helye: cím147, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám14;
- Terhelt18 XVIII. r. vádlott állandó lakcíme helyesen: cím146, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám15;
- Terhelt20 XX. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: okmányszám16;
- Terhelt21 XXI. r. vádlott érvényes személyazonosító igazolványának száma: okmányszám17;
- Terhelt22 XXII. r. vádlott neve helyesen: terhelt22, állandó lakcíme: cím37, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám18;
- Terhelt24 XXIV. r. vádlott állandó lakcíme: cím148., személyazonosító igazolványának száma: okmányszám19;
- Terhelt25 XXV. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: okmányszám20;
- Terhelt26 XXVI. r. vádlott állandó lakcíme: cím149, érvényes tartózkodási helye: cím150, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám21;
- Terhelt27 XXVII. r. vádlott állandó lakcíme: cím151, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám22;
- Terhelt28 XXVIII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: okmányszám23;
- Terhelt29 XXIX. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: okmányszám24;
- Terhelt30 XXX. r. vádlott érvényes tartózkodási helye: cím152, személyazonosító igazolványának száma: okmányszám25
- Terhelt31 XXXI. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: okmányszám26.

A másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költségbl Terhelt1 I. r. vádlott 78.876 (hetvennyolcezer-nyolcszázhetvenhat) Ft-ot köteles az államnak megfizetni, az ezt meghaladóan felmerült bünygyi költséget – IX. és XIV. r. vádlott helyettes védője díjának kivételével – az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. szeptember 16. napján kihirdetett 15.B.1842/2014/554. számú ítéletével a fellebbezéssel érintett

- **Terhelt1 I. r. vádlottat** bünösnek mondta ki költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont (5) bekezdés a) pont] mint felbujtót, és ezért őt 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel – napi tételenként 2500 forint, összesen 750.000 forint – pénzbüntetésre ítélte, emellett az I. r. vádlottal szemben a tőle lefoglalt 430.000 forintra vagyonekobjást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés hétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről;

- **Terhelt2 II. r. vádlott** bünösségét költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont (5) bekezdés a) pont] mint felbujtó állapította meg, és ezért őt 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel – napi tételenként 2500 forint, összesen 750.000 forint – pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés hétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről;

- **Terhelt3 III. r. vádlottat** bünösnek mondta ki költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont (5) bekezdés a) pont] mint felbujtót, s ezért őt 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel – napi tételenként 2500 forint, összesen 750.000 forint – pénzbüntetésre ítélte, emellett a III. r. vádlottal szemben a tőle lefoglalt 2.000.000 forint, 13.820 euro, 25 angol font és 280 amerikai dollár tekintetében vagyonekobjást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette, ugyanakkor a végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének letöltését követő napban megjelölve, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt4 IV. r. vádlottat** bünösnek mondta ki költségvetési csalás büntettében [Btk. 396.§ (1) bekezdés a) pont (5) bekezdés a) pont] mint bünsegédet, és költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont (4) bekezdés b) pont] mint felbujtót, s ezért őt halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel – napi tételenként 2500 forint, összesen 750.000 forint – pénzbüntetésre ítélte, emellett a tőle lefoglalt 400.000 forint és 1300 euro készpénzre vagyonekobjást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése

esetére rendelkezett e terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés hétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről;

- **Terhelt5 V. r. vádlottat** költségvetési csalás büntetében [Btk. 396.§ (1) bekezdés a) pont (5) bekezdés a) pont] és költségvetési csalás büntetében [Btk. 396.§ (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] mondta ki bűnösnek, s ezért őt 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel – napi tételenként 2500 forint, összesen 750.000 forint – pénzbüntetésre ítélte, emellett 10.260.000 forint készpénz erejéig vagyonekbezártást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett az általa előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről.

- **Terhelt6 VI. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310.§ (4) bekezdés], s ezért őt 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel – napi tételenként 2500 forint, összesen 750.000 forint – pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről;

- **Terhelt8 VIII. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396.§ (1) bekezdés a) pont (5) bekezdés a) pont] mint bűnsegédet, és költségvetési csalás büntetében [Btk. 396.§ (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] szintén mint bűnsegédet, s ezért őt halmazati büntetésként 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel – napi tételenként 1500 forint, összesen 300.000 forint – pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről;

- **Terhelt9 IX. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegédet [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont]; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, valamint 200 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt10 X. r. vádlott** bűnösségét ki 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] állapította meg; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, és 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette, a végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt11 XI. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés]; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének letöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről. A nyomozás során XI. r. vádlottól lefoglalt 4.801.000 forint, 4080 euró, 2000 zambiai kwacha készpénz lefoglalását megszüntette, s XI. r. terheltnek kiadni rendelte azzal, hogy azt a vele szemben kiszabott pénzbüntetés megfizetésére visszatartotta.

- **Terhelt12 XII. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegédet [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegédet [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont]; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, továbbá 200 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt13 XIII. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegédet [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont]; s ezért őt 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, illetve 150 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 225.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt14 XIV. r. vádlott** bűnösségét 2 rendbeli költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegéd [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] állapította meg; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, valamint 200 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt15 XV. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegédet [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont]; s ezért őt 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, valamint 150 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 225.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt16 XVI. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegéd [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont]; s ezért őt 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, továbbá 150 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 225.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette, a végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a terhelt által előzetes

fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt17 XVII. r. vádlott** bűnösségét 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] állapította meg; s ezért őt halmazati büntetésül 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, és 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének letöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt20 XX. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés]; s ezért őt halmazati büntetésül 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének letöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt21 XXI. r. vádlott** bűnösségét 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] állapította meg; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének letöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt22 XXII. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés]; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének letöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt23 XXIII. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], továbbá 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (2) bekezdés]; s ezért őt halmazati büntetésül 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, valamint 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről.

- **Terhelt24 XXIV. r. vádlott** bűnösségét folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] állapította meg; s ezért őt 6 (hat) hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés

végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének letöltését követő napban megjelölve.

- **Terhelt25 XXV. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés], továbbá 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, szintén mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés]; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, és 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének letöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt26 XXVI. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés]; s ezért őt 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 100 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 150.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének letöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt27 XXVII. r. vádlott** bűnösségét 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] állapította meg; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, valamint 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt28 XXVIII. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés]; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, valamint 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt29 XXIX. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegédet [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont]; s ezért őt 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, valamint 200 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt30 XXX. r. vádlott** bűnösségét költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegéd [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont] állapította meg; s ezért őt 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, valamint 200 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a

feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- **Terhelt31 XXXI. r. vádlottat** bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegédet [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont]; s ezért öt lév 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, valamint 200 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményről;

- A Budai Központi Kerületi Bíróság 18.Bny.466/2014/2. számú végzésével Terhelt5 V. r., Terhelt4 IV. r., terhelt10 Ivó X. r., és Terhelt3 III. r. vádlott – számlaszám alapján megjelölt – bakszámlái tekintetében elrendelt zár alá vételt feloldotta.

- Döntött még a lefoglalt dolgokról, iratokról és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott három munkanapos határidőben az ügyészség súlyosítást célzóan jelentett be fellebbezést

- terhelt1 I. r., terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., és Terhelt5 V. r. vádlottak vonatkozásában végrehajtandó szabadságvesztés, emellett közügyektől eltiltás és foglalkozástól eltiltás kiszabása érdekében, továbbá a IV. r. és V. r. vádlottak tekintetében súlyosítás pénzbüntetés napi tételszámának felemelése érdekében,

- Terhelt6 VI. rendű vádlott tekintetében foglalkozástól eltiltás kiszabása végett,

- Terhelt9 IX. rendű vádlott tekintetében a pénzbüntetés napi tételszámának felemelése, emellett foglalkozástól eltiltás kiszabása,

- terhelt10 X. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt25 XXV. r., és Terhelt26 XXVI. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés napi tételszámának felemelése,

- terhelt11 XI. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt22 XXII. r. és Terhelt28 XXVIII. r. vádlottak tekintetében hosszabb tartamú szabadságvesztés, emellett a pénzbüntetés napi tételszámának felemelése,

- Terhelt12 XII. r. és Terhelt17 XVII. r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés tartamának felemelése érdekében,

- Terhelt24 XXIV. r. vádlott terhére pénzbüntetés kiszabásáért,

- Terhelt29 (szül. név31) XXIX. r. vádlott terhére a kiszabott szabadságvesztés és a próbaidő tartamának felemeléséért, valamint a pénzbüntetés napi tételszámának súlyosításáért,

- emellett a 2.299.741 Ft bűnügyi költség megfizetése alóli mentesítés miatt, a vádlottak általi megfizetésére kötelezést célzóan.

[3] A törvényszék ítélete ellen ugyancsak fellebbezést jelentett be

- terhelt1 I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban a büntetés enyhítéséért,

- terhelt2 II. r. vádlott és védője felmentés végett,

- Terhelt3 III. r. vádlott felmentésért, védője pedig elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében,
- Terhelt4 IV. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítéséért,
- Terhelt5 V. r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása miatt felmentés végett,
- Terhelt8 VIII. r., terhelt10 terhelt10 X. r. vádlottak védői elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést célzóan,
- terhelt11 XI. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért,
- Terhelt12 XII. r. vádlott védője enyhítés érdekében,
- terhelt13 XIII. r., Terhelt15 XV. r., terhelt16 XVI. r., Terhelt20 XX. r., Terhelt22 XXII. r., terhelt23 XXIII. r., Terhelt24 XXIV. r., Terhelt25 XXV. r., Terhelt26 XXVI. r., Terhelt27 XXVII. r., Terhelt28 XXVIII. r., Terhelt30 XXX. r. vádlottak védői elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében,
- terhelt31 terhelt31 XXXI. r. vádlott védője az ítélet valamennyi rendelkezését sérelmezve.

[4] Az elsőfokú ítélet Terhelt18 XVIII. r. és Terhelt32 XXXXII. r. terhelték tekintetében – perorvoslati támadás hiányában – 2024. október 9. napján jogerőre emelkedett.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.775/2016/9. számú átiratában a fentiekben részletezett ügyészi fellebbezést – I. r., XXI. r. vádlott vonatkozásában kiegészítéssel, II., III. r. és XXIV. r. vádlott vonatkozásában részben módosított tartalommal – tartotta fenn (bár az indítvány IV. és V. r. terhelnél is kiegészítést jelölt meg, azonban az indítvány e terhelteknél az ügyészi fellebbezésben írtakkal teljesen egyező). Utalt a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a felülbírálat teljességére és arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást perrendszerűen folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, külön is kiemelte, hogy a Be. 868. § (2) bekezdése értelmében helyesen járt el egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban. A megállapított tényállás álláspontja szerint helytálló, abban megalapozatlansági hibát nem észlelt. Rámutatott arra, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségét széles körben, a logika szabályaival összhangban teljesítette, így a releváns bizonyítékok újraértékelése útján felmentést célzó védelmi fellebbezések eredményre nem vezethetnek. Ugyanakkor az indokolás 192., 250., 264., 273. oldalán észlelt elírások kijavítására is indítványt tett.

[6] Egyetértett valamennyi érintett vádlottnál a bűnösségre vont következtetéssel, csakúgy mint jogi minősítéssel, érteve ez alatt az alkalmazott büntető törvény megválasztását is. A büntetéskiszabási tényezők elsőbírói számbavételében nem talált hibát, ugyanakkor azok értékelésével nem mindenben értett egyet.

[7] Így az I. r., II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak esetében azt emelte ki, hogy az enyhítő rendelkezés teljes kimerítésével kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztések, figyelemmel a huzamosabb ideig tartó, összehangolt cselekvőségükre, aránytalanul enyhék, nem alkalmasak a büntetési célok elérésére, és a belső arányosság követelményének sem felelnek meg. Ezért velük szemben felemelt tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés, közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása indokolt, e terhelték esetében a generális prevenció büntetési célok érvényesülése érdekében a pénzbüntetések napi tételszámának emelésére is indítványt tett, ahogy I., IV. és V. r. vádlottak tekintetében

cégvezetői minőségük miatt foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazását is szükségesnek tartotta.

[8] Az első alkalommal a törvénnyel összeütközésbe kerülő Terhelt6 VI. r. vádlott tekintetében rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a pénzbüntetés összegénél számítási hibát vétett, annak összege helyesen 625.000 forint. E vádlottnál sem osztotta a foglalkozástól eltiltás mellőzésével kapcsolatos elsőbírői érveket, a generális prevenciók céljaira figyelemmel álláspontja szerint a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként foglalkozástól eltiltás e terhelnél is feltétlenül indokolt.

[9] Terhelt9 IX. r. vádlott tekintetében a pénzbüntetés napi tételszámának felemelését és a cégvezetői tisztségének felhasználásával történő elkövetés okán e foglalkozástól eltiltást, terhelt10 terhelt10 X. r. vádlott tekintetében a pénzbüntetés napi tételszámának emelését, terhelt11 XI. r. vádlott vonatkozásában a felfüggesztett börtönbüntetés tartamának és a pénzbüntetés napi tételszámának emelését a terhükön megállapított bűncselekmények tárgyi súlyára tekintettel látta szükségesnek.

[10] Terhelt12 XII. r. vádlott esetében az enyhítő rendelkezés mellőzésével hosszabb tartamú felfüggesztett szabadságvesztést, Terhelt14 XIV. r. és Terhelt15 XV. r. vádlott vonatkozásában a halmazati jelleg és tárgyi súly miatt a börtönbüntetés tartamának és a pénzbüntetés napi tételszámának emelését is indokoltnak tartotta.

[11] Terhelt17 XVII. r. vádlott tekintetében a halmazati tételkerethez és a terhére rótt cselekmények tárgyi súlyához jobban igazodó, magasabb felfüggesztett börtönbüntetés tartamot kért.

[12] Terhelt21 XXI. r., Terhelt22 XXII. r. és Terhelt28 XXVIII. r. vádlottak esetében a felfüggesztett börtönbüntetés tartamának és a pénzbüntetés napi tételszámának emelését, Terhelt24 XXIV. r. vádlott tekintetében a felfüggesztés próbaidejének felemelését, míg Terhelt25 XXV. r. és Terhelt26 XXVI. r. vádlottaknál a pénzbüntetés napi tételszámának növelését ugyancsak arra tekintettel kérte, hogy azokban a terhükön megállapított bűncselekmények valós tárgyi súlyja nem tükröződik.

[13] Terhelt29 XXIX. r. vádlott tekintetében a „kétszeres leszállás” indokolatlan alkalmazására és az elbírált bűncselekményhez képest aránytalanul rövid próbaidőre hivatkozva hosszabb próbaidővel járó, magasabb tartamú felfüggesztett szabadságvesztést és emelt napi tételszámú pénzbüntetést indítványozott.

[14] Nem értett egyet azzal, hogy a törvényszék időmúlásra hivatkozva mentesítette a vádlottakat a költségek megfizetésének kötelezettsége alól. Álláspontja szerint az időmúlást a jog nem nevesíti mentesítési okként, különösen, mivel valamennyi terhelt nem csekély tárgyértékű költségvetési bűncselekményt követett el, és a bírói tanács a szakértői véleményt döntő bizonyítékként értékelte. Ebből kifolyólag a büntetett előéletű elkövetőknek a költséget megosztva viselniük kell. Másrészt rámutatott, hogy Terhelt18 XVIII. r. és Terhelt32 XXXII. r. vádlottak esetében az elsőfokú ítélet már jogerős, így esetükben csak egyszerűsített felülvizsgálati eljárás [Be. 671–672. §§] keretében lehet döntenie a bűnügyi költségről. Ennek megfelelően a 2.299.741 Ft bűnügyi költség tekintetében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítélet erre vonatkozó megállapítását, és kötelezze a Fővárosi Törvényszéket a Be. 672. § (2) szerint a bűnügyi költség törvénynek megfelelő elosztásáról szóló egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

[15] Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg:

- terhelt1 I. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. vádlottal vádlottak vonatkozásában szabjon ki felemelt tartamú végrehajtandó szabadságvesztést, továbbá foglalkozástól eltiltás büntetést, emellett közügyektől eltiltás mellékbüntetést, továbbá a pénzbüntetés napi tételszámát emelje fel,
- terhelt2 II.r, Terhelt3 III. r. vádlottakkal szemben felemelt tartamú végrehajtandó szabadságvesztést, emellett közügyektől eltiltást szabjon ki és a pénzbüntetés napi tételszámát is súlyosítsa,
- Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben, a pénzbüntetés összegét 625.000.-Ft-ban jelölje meg és foglalkozástól eltiltást szabjon ki,
- Terhelt9 IX. rendű vádlottal szemben felemelt napi tételszámú pénzbüntetést, valamint foglalkozástól eltiltást is szabjon ki,
- terhelt10 terhelt10 X. r., Terhelt25 XXV. r., Terhelt26 XXVI. r., vádlottakkal szemben a pénzbüntetés napi tételszámát emelje fel,
- terhelt11 XI. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt22 XXII. r., Terhelt28 XXVIII. r., Terhelt29 XXIX. r. vádlottakkal szemben, magasabb tartamú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést, és felemelt pénzbüntetést szabjon ki,
- Terhelt12 XII. r., Terhelt17 XVII. r., Terhelt24 XXIV. r. vádlottal szemben magasabb tartamú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki,
- egyebekben – a bűnügyi költség megállapítására vonatkozóak kivételével – az indokolásban felhívott elírások kijavítását követően Be. 605. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[16] terhelt2 II. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezés írásbeli indokolását a Be. 584.§ (6) bekezdésében írt kötelezettség ellenére nem terjesztette elő.

[17] Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezésének indokolásában mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, hiányos, abból nem derül ki, hogy védenői részesi magatartása pontosan milyen formában valósult meg. A vádirat sem tartalmazott konkrétumokat, és az ügyészség nem csatolt olyan bizonyítékot, amely a vádlottakra nézve a bűncselekmény megvalósulását alátámasztaná, és ezzel a törvényszék is adós maradt.

[18] Az elsőfokú ítéletben szereplő megállapítások ennek folytán pusztán feltételezések szintjén rekedtek meg. Idézte három telefonbeszélgetés szövegét, melyek elemzéséből szerinte egyértelmű, hogy azok konkrét I., III. r. terhére értékelhető adatot nem tartalmaznak, így az elsőfokú bíróság teljesen megalapozatlanul vont következtetést a számtalan telefonbeszélgetésből arra, hogy I., II., III. r. terheltek a háttérben tevékenykedtek, mely megállapítás ugyancsak kevés a büntetőjogi felelősség megállapításához. S ugyanúgy sérelmezte a III. r. vádlott floridai ingatlanvásárlását sejtető elsőbírói megállapításokat, melyek alátámasztást már a nyomozás során sem nyertek, s így ennek említése legalábbis értelmezhetetlen.

[19] Megismételte a TIGY felhasználhatóságával kapcsolatosan az elsőfokú perbeszédében már kifejtett aggályait, utalva arra, hogy a kétségtelenül igen részletesen

kifejtett elsőfokú ítéleti álláspont téves. A 2012. januárjától foganatosított lehallgatásokra ugyanis a Btk. 210. § (1) bekezdésébe ütköző adócsalás büntette és a Btk. 310/A. §-a szerinti munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás miatt került sor, melyből az első két évig terjedő vétség, míg a másik ebben a formában már a lehallgatás elrendelésekor nem létező bűncselekmény törvényhely volt, ezért azok tekintetében titkos információgyűjtés elrendelése fogalmilag kizárt. Az elsőbírói állásponttal szemben hangsúlyozta, hogy az engedélyező határozatokban, elnöki igazolásban írtakat kiterjesztően értelmezni nem lehet, az súlyosan sértene az alapvető jogokat, azokból pedig nyilvánvaló az előbbiek folytán, hogy a TIGY célja eleve törvénysértő volt, ezért felhasználhatósága fel sem merülhet.

[20] Mindemellett ez utóbbi tekintetében is hivatkozott arra, hogy a felhasználhatóságról rendelkező határozatok az iratokból hiányoznak, s arra, hogy sérelme okán a haladéktalanság felhasználhatósági követelménye sem valósult meg, iratellenesnek tartotta azon elsőbírói megállapítást is, hogy a feljelentésre konkrét határidőt az ágazati törvény nem írt elő, s e körben hivatkozott a NAV tv. 65. § (5) bekezdésében írt érdektelen információ megsemmisítésére előírt 8 napos határidőre, melyből szerinte az következik, hogy a feljelentést a lehallgatások befejezését követő nyolc napon belül meg kellett volna tenni. S semmilyen magyarázat nincs arra, hogy mi volt az alapjogi sérelmeket is felvető késedelmek oka.

[21] Azt is kifogásolta, hogy bár állítólag I. r. vádlottal szemben TIGY elrendelésére nem került sor, a NAV jelentés 16. oldalán két telefonszáma is szerepel, s miután a megfigyelésekre a nyomozó hatóság közlése szerint kizárólag a TIGY alapján szerzett információk alapján került sor, ezért I. r. vádlott vonatkozásában ezek törvényessége is megkérdőjeleződött.

[22] Arra is rámutatott, hogy a vallomásokból egyedül Terhelt12 XII. r. terhelt tett homályos utalást védenecsei érintettségére, azonban IV., V. r. terheltek vallomásaikban azt kifejezetten cáfolták, így I., III. r. vádlottak bűnösségét kétséget kizáróan megállapítani nem lehet. A védő ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet megváltoztatva védenecseit a vád alól mentse fel.

[23] Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló indítványa kapcsán kiemelte a cselekmény óta eltelt több mint tizenhárom évet, az I. r. vádlott súlyos egészségi állapotát, romló mentális képességeit, rokkantságát, csekély 100.000 forintos nyugdíját, és gondnokság alá helyezését, valamint a III. r. vádlott rendezett családi körülményeit, azt, hogy három gyereket, köztük egy nagykorút nevel, s támogatja élettársa Down-szindrómás testvérét is, folyamatosan dolgozik, azóta sem került összeütközésbe a törvénnyel.

[24] Mindezekre figyelemmel, főként az időmúlás miatt szerinte egy letöltendő szabadságvesztés rendkívüli törést jelentene védenecsei életében, melyek a büntetési célokkal nem lehetnek arányban, ezért enyhítés hiányában is azt kérte a másodfokú bíróságtól, hogy a súlyosításra, köztük is a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására irányuló ügyészi indítványnak ne adjon helyt.

[25] Terhelt4 IV. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak védője a IV. r. terhelt vonatkozásában elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezésének írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet téves ténybeli következtetésen alapuló részbeni megalapozatlanságára hivatkozott, mely álláspontja szerint a bizonyítékok okszerű értékelése, a helyes ténybeli következtetés levonása útján a másodfokú eljárásban orvosolható. S ez alapján álláspontja szerint a III. tényállási pont tekintetében védenecse felmentésének van helye. Míg az I. tényállási pont tekintetében, bár IV. r. terhelt a cég2-ben bárminemű

tevékenységét, szerepét tagadta, a cég16.-vel összefüggésben bűnösségét mégis elismerte, ezért a védő az ezzel kapcsolatos büntetőjogi felelősségrevonást nem vitatta.

[26] A III. vádpont kapcsán viszont védence következetes tagadása mellett hivatkozott az elhunyt VII. r. terheltnek az cég17. vonatkozásában egyébként önmagát és társait is terhelő vallomására, mely szerint a cég3. az ügyvezetése alatt ténylegesen, a kihallgatás alatt is működő cég, abban IV. r. szerepéről nem nyilatkozott. A III. vádpontban érintett cég3 tekintetében emellett Terhelt9 IX. r. és Terhelt12 XIII. r. terheltek sem szolgáltak a vádat alátámasztó adattal, jóllehet utóbbi egyébként más cégek tekintetében igen részletes előadást tett. A védelem sérelmezte, hogy az eljárás során IV. és V. r. vádlott tevékenysége nem került egyértelműen elkülönítésre, és az ítélet nem tartalmaz konkrét megállapításokat a védecére nézve, a III. tényállási pontban írtakból sem tűnik ki, hogy a felbujtása konkrétan mely terhelt vonatkozásában kifejtett, mely tevőlegességben nyilvánult meg, s ezért milyen összegű részesedést kapott.

[27] Az I., III. r. védővel azonos indokok mentén vitatta a titkos információgyűjtés (TIGY) eredményének felhasználhatóságát, hozzátéve, hogy IV. r. terheltnél 1,5 hónap „túlhallgatás” is fennállt, továbbá a „mérgezett fa mérgezett gyümölcse” elv okán a TIGY eredményének felhasználhatatlansága szintén kihatott a megfigyelési jelentések felhasználhatóságára is. Így mindezek bizonyítékok köréből történő kirekesztése álláspontja szerint IV. r. vádlott felmentését kell, hogy eredményezze.

[28] Másodlagos, enyhítésre irányuló indítványa kapcsán hivatkozott Terhelt4 IV. r. vádlott részbeni beismerésére, megbánására, büntetlen előéletére, a rendkívüli időmúlásra és a terhelteknek fel nem róható eljárás elhúzódására. S arra is rámutatott, hogy mindezek ha enyhítést nem is, a büntetés súlyosítását mindenképpen kizárják.

[29] terhelt6 László VI. r. vádlott tekintetében a védő az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a túlsúlyban levő enyhítő tényezők alapján, melyek nem adnak alapot a büntetés semmilyen mértékű súlyosítására.

[30] Terhelt5 V. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indoklásában annak irányát mind felmentést, mind pedig enyhítést célzóan fenntartotta, elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezésének írásbeli indoklásában azzal érvelt mindenekelőtt, hogy a nyomozás során beszerzett bizonyítékok jelen ügyben azért nem használhatók fel, mert a Nemzeti Adó- és Vámhivatal szervezetéről és egyes szervek kijelöléséről szóló 273/2010. (XII. 9.) Korm. rendelet 33. § a) és b) pontjai alapján a nyomozás már a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Bűnügyi Főigazgatóság hatáskörébe tartozott volna. Így a NAV Közép-magyarországi Regionális Bűnügyi Igazgatósága jogellenesen járt el, a nyomozás hatáskörrel nem rendelkező szerv által folyt, ezért az így szerzett bizonyítási eszközök a régi Be. értelmében kizárandók.

[31] A védő a megállapított tényállás megalapozatlanságára is hivatkozott, mivel a törvényszék a vádirati tényállást bizonyítékként kezelte, s védence vonatkozásában a 2012-es eseményeket megelőző időszakra lényegében az elsőfokú bíróság az abban foglaltakat minden kritika nélkül elfogadta. Sérelmezte, miszerint nem tisztázott a több mint három évet felölelő elkövetési időszakban az, hogy az V. r. vádlott mikor, hol és milyen cselekményt tanúsított, ahogy azt is, hogy a bíróság a 2012-es titkos információgyűjtés anyagaiból vont le következtetéseket a 2008–2012 közötti időszakra, így az elsőfokú ítélet okszerűtlen és logikátlan következtetéseket tartalmaz.

[32] Rámutatott, hogy a büntetőjogi alapelveknek nem felelhet meg a fentiek szerinti három hónapra korlátozódó titkos információgyűjtésre, a következtelen vallomásokra és a

szintén önellentmondásokban szenvedő szakértői véleményekre alapított bűnösség megállapítása. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú ítéletben több helyen tévesen szerepel, miszerint Terhelt5 vádlott élettársa a X. r. vádlott lett volna, noha a helyes adat szerint a X. r. vádlott édesapja élt a V. r. vádlottal.

[33] A másodlagos, enyhítést célzó indítványa körében az enyhítő körülmények jelentőségét és azt hangsúlyozta, hogy Terhelt5 V. r. vádlott szabadságát a hatóságok a legszigorúbb kényszerintézkedéssel „legyűrték”, és immár tizenhárom éve áll a büntetőeljárás hatálya alatt. Ilyen körülmények között pedig ha enyhítésre nem is lát az ítéltábla lehetőséget, a büntetés súlyosításának álláspontja szerint nem lehet helye.

[34] Részletesen érvelt a védencétől lefoglalt készpénzlefoglalás megszüntetését és kiadását célzóan, kifejtve, hogy a vagyonelkobzás egyik törvényi feltétele sem állapítható meg. Főként azért, mert az elsőfokú ítélet maga is rögzíti, hogy a bűncselekményből származó pénzeszegek végső soron nem a védencéhez jutottak.

[35] Összességében a védő elsődlegesen Terhelt5 V. r. vádlott bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentésére, továbbá a lefoglalt 10.260.000 Ft készpénz kiadására tett indítványt. Az enyhítés célzóan pedig ennek hiányában is V. r. terhelt előzetes mentesítésben részesítését kérte.

[36] Terhelt8 VIII. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában annak irányát mind felmentést, mind másodlagosan enyhítést célzóan fenntartotta.

[37] A felmentés körében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján védenca bűnössége kétséget kizáróan nem volt megállapítható. Kiemelte, hogy a több éve tartó büntetőeljárás során sem vádlott-társ, sem tanú nem tett a vádlott terhére vallomást, így közvetlen bizonyíték nincs arra, hogy Terhelt8 VIII. r. terhelt tudatosan vett volna részt a bűncselekmény elkövetésében. Azt is hangsúlyozta, hogy a VIII. r. vádlott fiatal, adminisztratív munkakörben dolgozó személy volt, aki a gazdálkodó szervezetnél kizárólag a vezetői utasításoknak megfelelően járt el.

[38] Ezt meghaladóan védenca bűnösségét alátámasztó közvetett bizonyítékot sem észlelt, de azt is megjegyezte, még ha rendelkezésre is áll ilyen, azok a bűnösség megállapításához szükséges zárt logikai láncolatot nem alkotnak.

[39] Kiemelte azt is, hogy a bűnsegéd felelősségrevonásához elengedhetetlen annak igazolása, hogy tudata átfogja a tettesi alapcselekmény lényeges elemeit, és azt, hogy tevékenységével ahhoz nyújt szándékos segítséget, melyre azonban VIII. r. terhelt tekintetében semmilyen tényszerű adat nincs. Kétséget kizáróan megállapítható bűnös tudattartalom hiányában pedig VIII. r. vádlott felmentésének van helye.

[40] Másodlagosan a védő hangsúlyozta, hogy a VIII. r. vádlott büntetlen előéletű, kifogástalan életvitelű, és az ügyben betöltött szerepe marginális, igen távoli „bűnsegéd” volt; emellett különös súllyal értékelendő az időmúlás és az eljárás elhúzódása, melyek kapcsán alkotmánybíróági határozatokat is citált. Ennek megfelelően álláspontja szerint enyhébb, jelzés értékű, a bűnsegédi bűnrészesekre alkalmazható enyhítő rendelkezések teljes kimerítésével járó joghátrány az, ami a büntetési célokkal arányban állna.

[41] Terhelt10 X. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet iratellenességére és téves következtetésekre visszavezethető jogi és ténybeli megalapozatlanságára, és a mérlegelés súlyos hiányosságaira hivatkozott. Álláspontja szerint

védence esetében már a levezetett indokolásból, sőt a tényállásból is kitűnik, hogy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyított.

[42] Sérelmezte továbbá az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy védence személyi körülményei nem ismertek, hiszen már az elkövetés idején és azóta is ugyanazon személlyel élt élettársi, majd házassági kapcsolatban, aki az ítélet egyes megjegyzései ellenére nem azonos az V. r. vádlottal. Előadta még, hogy két kiskorú gyereket nevel, személy- és vagyonőr képesítéssel, állandó munkahellyel rendelkezik, havi 350.000 forintot keres, a családja megélhetése a vállán nyugszik.

[43] Rámutatott, hogy bár a törvényszék védence tevékenységét abban látta, hogy a fiktív cégláncolat működését a pénzfelvételekkel tudatosan segítette, ezt azonban a rendelkezésre álló adatok semmilyen módon nem igazolták. Terhelt10 X. r. terhelt tevékenysége ugyanis kizárólag a munkaköri feladataihoz kötődött, a pénzfelvételek, amelyekben közreműködött, a biztonsági feladatköréhez tartoztak, tekintettel arra, hogy fegyverviselési engedéllyel rendelkező vagyonőrként dolgozott. Ezen IV. r. vádlott ügyvezetői utasítására végzett tevékenysége nem a jogellenes cselekmény elősegítését, hanem a vagyonbiztonság biztosítását szolgálta. A védő álláspontja szerint a lehallgatási anyagban szereplő kijelentések – miszerint a vádlott a kifizetésekről tájékoztatta terhelt4t és pénzszámlálót akart vásárolni – nem bizonyítanak bűnös tudattartalmat, csupán a munkaköri feladatok pontos végrehajtására utalnak.

[44] Utalt védence eljárás során nem cáfolt azon védekezésére, miszerint a gazdasági társaságok működéséről, pénzügyi helyzetéről, üzletkötéseiről semminemű információval nem bírt, a felvett pénzüsszegek tudomása szerint valós működésből származó őrzésvédelmi, tehát jogszerű díjak voltak. Ezt támasztja alá állítása szerint a XXIX. r. terhelt vallomása is, aki beszámolt arról, hogy a pénzfelvételekre az ügyvezetők mentesítése okán került sor. Tévesen tulajdonított jelentőséget annak is a törvényszék, hogy X. r. nem tudta mely cég alkalmazásában állt, mert ez inkább teljes tudatlanságát, ártatlanságát bizonyítja.

[45] A védő hangsúlyozta, hogy ténybeli tévedés áll fenn, mivel védence nem tudott arról, hogy a felvett összegek jogellenes forrásból származtak, s azokkal Terhelt4 IV. r. terheltnek mi a célja.

[46] A büntetés kiszabása kapcsán azt is kifejtette, hogy a törvényszék nem vette figyelembe a X. r. vádlott javán mutatkozó enyhítő körülményeket, és hibásan róttá terhére a folytatólagos elkövetést. A kedvező személyi körülményeken túl hangsúlyozta, hogy az eljárás több mint tizenhárom éve húzódik, ezalatt a vádlott példamutató életet élt.

[47] Összességében elsődlegesen a X. r. vádlott felmentését, másodlagosan az „intézkedés” enyhítését, míg harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

[48] Terhelt11 XI. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett bejelentett fellebbezése indokolásában mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan és hiányos. Álláspontja szerint az ítéletből nem derül ki kellőképpen, konkrétan milyen formában valósult meg a XI. r. vádlott részvétele a terhére rótt cselekményekben. Kifogásolta, hogy sem a vádirat nem tartalmazott e körben konkrét tényeket, sem az ügyészség nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely közvetlenül alátámasztaná a vádlott bűnösségét, így az elsőfokú ítélet – ezek hiányában – pusztán feltételezéseken alapult.

[49] Rámutatott, hogy védence a nyomozás és a bírósági eljárás során részletes vallomást tett saját szerepéről. Előadta, hogy a vádlott területi vezetőként, illetve

képviselőként való munkavégzését részletes vallomása, a benyújtott iratok és a csatolt munkaköri leírások egyaránt alátámasztották, azonban az elsőfokú bíróság ezek jelentőségét figyelmen kívül hagyta, és olyan következtetéseket vont le, amelyek a bizonyítékokból nem vezethetők le. Hivatkozott arra, hogy a nyomozás és a tárgyalás során tett vádlotti vallomás egyértelműen bemutatta, milyen cégekkel tartott kapcsolatot, milyen tevékenységet végzett és milyen javadalmazásban részesült, s ezekkel szemben az ítéletben rögzített következtetések megalapozatlanok.

[50] Kiemelte, hogy a XI. r. vádlott tényleges, valós gazdasági tevékenységhez kapcsolódó munkát végzett a szóban forgó cégeknél. Hangsúlyozta, hogy nem helytálló az elsőfokú ítélet megállapítása, miszerint a vádlott pusztán a „gazdasági tevékenység látszatának megteremtéséhez” nyújtott volna segítséget, hiszen egyáltalán nem merült fel adat arra nézve, miszerint a XI. r. vádlott részt vett volna a készpénz borítékokba rendezésében vagy bármilyen egyéb, kifejezetten jogellenes cselekményben, védeence cselekményét tehát ebben a tekintetben is tévesen értékelte a törvényszék. Hangsúlyozta, hogy a XI. r. vádlottat közvetlenül terhelő vádlotti- illetve tanúvallomás nem áll rendelkezésre, melyet jól példáz, hogy a nyomozati szakban Terhelt5 VIII. r. vádlott először név szerint nem is tudta azonosítani a XI. r. vádlottat, későbbi vallomásában pedig csak feltételező jelleggel utalt arra, hogy „...terhelt11 XI. r. vádlott lehetett „terhelt11ka” az egyik területi vezető...”. Ezen túlmenően a többi vádlott vallomásaiban is legfeljebb érintőlegesen szerepel a XI. r. vádlott tevékenysége, konkrét bűnös szerepét senki nem támasztotta alá. Előadta, hogy Terhelt29 XXIX. r. vádlott egy ízben kifejezetten olyan tartalmú nyilatkozatot tett, miszerint a területi képviselők vitték ki a területre a borítékokat, a bérpapírokat, az összesítő jegyzékeket, vagyis a bérfizetéssel kapcsolatos feladatokat ők intézték. Ez a vallomás valójában alátámasztotta a XI. r. vádlott védekezését, miszerint ő a munkavállalók kifizetésében vett részt, nem pedig bűncselekmény elkövetésében. Terhelt31 XXXI. r. vádlott vallomása kapcsán elmondta, hogy a vádlottat csupán egyszer látta, nem tudta beazonosítani, és fogalma sem volt arról, milyen feladatot látott el, míg Terhelt32 XXXII. r. vádlott azt állította ugyan, hogy a vádlott bejárt az irodába, de a védelem álláspontja szerint ez a körülmény önmagában semmit nem bizonyít, és a többi tanú állításaival együtt sem támasztja alá bármilyen bűncselekményben való részvételét. Mindezek alapján a védő szerint a vallomások sem egyenként, sem összességükben nem alkalmasak a bűnösség megállapítására.

[51] A szakértői vélemények értékelése tekintetében a védő kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen járt el, amikor a rendelkezésre álló több szakvélemény közül kizárólag szakértő7 véleményét fogadta el irányadónak, annak ellenére, hogy maga is rögzítette: a szakértő a szakértő2 és szakértő4 által készített szakvéleményeket is feldolgozta. A védő szerint e szakvélemények több ponton egymással ellentétesek, és a bíróság nem értékelte kellően, hogy az informatikai szakértői vélemény sem tartalmazott olyan adatot, amely ügyfele terhére lett volna értékelhető. Ennek ellenére az elsőfokú ítélet a szakértői véleményeket a vád szempontjából tévesen használta fel.

[52] A védő vitatta a titkos információgyűjtés eredményeinek felhasználhatóságát is. Rámutatott, hogy az elsőfokú ítélet részletesen kifejtett ugyan egy indokolást a titkos adatszerzés jogszerű alkalmazhatóságáról, ám a védelem álláspontja szerint ez az érvelés több ponton téves, és e körben I. r. vádlott védőjével azonos álláspontot foglalt el.

[53] Emellett arra is kitért, hogy a titkos információgyűjtés összefoglaló jelentésében rögzítettek szintén feltételezéseken alapulnak, és számos ponton olyan kifejezéseket tartalmaznak, amelyek bizonytalanságot tükröznek. A cég33.-hez kapcsolódó készpénzfelvétel kapcsán a vádlott maga is elismerte ugyan a felvételt, azonban erre a csatolt bizonylatok és szerződések fényében jogos, tényleges munkavégzéshez kapcsolódó jövedelemként tekintett, és a megfigyelés során rögzített adatok semmilyen módon nem

bizonyították, hogy ezzel bűncselekményt valósított volna meg. A megfigyelések során készült felvételek csupán a vádlottak találkozásait rögzítették, amely a védő szerint egyáltalán nem azt jelenti, hogy bűncselekmény elkövetéséről lenne szó.

[54] A házkutatás során lefoglalt összegekre térve a védő előadta, hogy a vádlott otthonában talált 4.801.000 forint és 4.080 euró eredete teljes mértékben igazolt, így a házkutatás során lefoglalt munkaszerződés és az Erste-bankkártya is. A védő hangsúlyozta, hogy a házkutatás során semmilyen további irat nem került lefoglalásra, amely a bűnösséget alátámasztaná.

[55] Mindezek alapján a védő arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok egyike sem alkalmas arra, hogy a XI. r. vádlott bűnösségét kétséget kizáróan megalapozza, ezért elsődlegesen a vádlott teljes felmentését kérte.

[56] Az enyhítésre irányuló másodlagos fellebbezés körében a védő előadta, hogy az időmúlást az elsőfokú bíróság helyesen értékelte enyhítő körülményként, azonban ezzel együtt – álláspontja szerint – számos további, XI. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozó enyhítő tényezőt nem tárt fel, illetve nem értékelt kellő súllyal. Rámutatott, hogy a vádlott büntetlen előéletű, együttműködő magatartást tanúsított, megbánást fejezett ki, az elkövetés óta eltelt több mint egy évtizedben nem került összeütközésbe a hatóságokkal, rendezett családi körülmények között él és rendszeres jövedelemmel rendelkezik. Mindezek alapján vele szemben szabadságvesztés alkalmazása nem indokolt, hiszen a büntetési célok enyhébb szankcióval is elérhetők lettek volna.

[57] Végül az ügyészi, módosított tartalmú fellebbezésre reagálva arra utalt, hogy az az enyhítő tényezők rendkívüli túlsúlyára tekintettel nem foghat helyt.

[58] Terhelt¹² XII. r. vádlott védője kizárólag enyhítés érdekében bejelentett fellebbezésének írásbeli indokolásában védence büntetlen előélete, kifogástalan életvezetése fokozottabb értékelése mellett a XII. r. vádlott marginális bűnsegédi szerepe, és a jelentős időmúlás okán látta indokoltnak a próbaidő mérséklését. Elismerte, hogy az elsőfokú bíróság a „kétszeres leszállás” lehetőségével élve helytállóan alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztést, ugyanakkor a próbaidő hosszát aránytalannak minősítette. Indítványozta ezért, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ügyészi súlyosításra irányuló fellebbezését utasítsa el, a védelmi jogorvoslatnak adjon helyt, és a XII. r. vádlottal szemben megállapított próbaidő tartamát mérsékelje.

[59] Terhelt¹³ XIII. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában azt mind felmentést, mind másodlagosan enyhítést célzóan fenntartotta.

[60] Részletes indokait viszont csak a felmentés tekintetében fejtette ki, e körben az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságára hivatkozott, mivel álláspontja szerint a megállapított tényállás ellentétes a lefolytatott bizonyítás eredményével, és az abból levont következtetések okszerűtlenek. A tényállásban ugyanis az szerepel, hogy a XIII. r. vádlott a cég¹⁸. bankszámlájáról történő készpénzfelvételekkel segítette a valós gazdasági tevékenység látszatának fenntartását, azonban ez az állítás pusztán feltételezésen alapul, amely nem éri el a tényekkel alátámasztott következtetés szintjét. A XIII. r. terhelt nem cáfolta vallomása szerint ugyanis egyetlen bankban sem vett fel készpénzt, ilyen jogosultsága nem volt, aláíróként nem szerepelt. Munkáltatója utasítására csupán több alkalommal vitte el a dolgozók részére a fizetésüket, a cégek működésére rálátása nem volt, és alkalmazottként nem volt beavatva a cégláncolat működésébe. A következtetés akkor lett volna megalapozott, ha a bizonyított

tényből, abból, hogy a XIII. r. vádlott valóban több alkalommal vitte fizetésüket a dolgozóknak, egyértelműen következne, amit a bíróság megállapított. Jelen esetben azonban a bizonyítékok más következtetést is lehetővé tesznek, így a fiktív cégláncolat működésének szándékos előmozdítására vonatkozó ténybeli következtetés megalapozatlan. E részbeni megalapozatlanság a másodfokú eljárásban orvosolható, s ez alapján védenca bizonyítottság hiányában történő felmentésére tett indítványt.

[61] Terhelt15 XV. r. vádlott védője fellebbezése indokolásában elsődlegesen büntethetőséget kizáró okból, tévedés címén védenca felmentésére, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt.

[62] Elsődleges indítványa körében utalt az elsőfokú ítélet részbeni, téves ténybeli következtetésre visszavezethető megalapozatlanságára, a bizonyítékértékelés hiányosságaira.

[63] Hangsúlyozta, hogy a bizonyítékok alapján nem volt megállapítható, hogy Terhelt15 XV. r. vádlott tudatosan vett volna részt bűncselekmény elkövetésében, tevékenysége kizárólag alkalmi, fizikai jellegű pénzszállításra korlátozódott, amelyet megbízás alapján végzett, az amögött folyó jogellenes cselekményekről sem tudomása, sem rálátása nem volt. Sem a nyomozati, sem az elsőfokú bizonyítási eljárás során nem merült fel olyan adat, amelyből bűnös tudattartalmára, arra, hogy tudata átfogta volna, hogy a pénzfelvételek, illetve egy alkalommal a pénz elosztása bűncselekményhez (fiktív céghálózat működtetéséhez) kapcsolódik. Ilyenre sem a vallomások, de a lehallgatási anyagok, megfigyelési jelentések sem utalnak, az elsőfokú bíróság ezen következtetése pusztán feltételezés. A XV. r. terhelt mellékszereplőként, alacsony beosztásban vett részt a céghálózat tevékenységében, s a hozzá kapcsolódó tevélegesség jellege önmagában a működés egészét átfogó bűnös tudattartalmát nem bizonyítja. Így bár kétségtelenül jogellenes volt a cselekménye, de a fentiek alapján álláspontja szerint a céghálózat fiktív voltáról és ennek folytán a jogellenes működésről nem tudott, a tekintetben tévedésben volt, ezért felmentése indokolt.

[64] Másodlagos indítványa kapcsán a belső arányosság sérelmét hangsúlyozta, a védenccével szemben kiszabott aránytalanul súlyos (a 11 évvel korábbi váddal egyező büntetést meghatározó) büntetésben álláspontja szerint nem tükröződik az időmúlás, a vádlottak terhére nem róható eljárás elhúzódása, de a XV. r. terhelt bűnsegédi bűnrészesek között is kisebb szerepe sem.

[65] Terhelt16 XVI. r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést célzó fellebbezésének indokolásában elsődleges indítványa körében kiemelte védenca vallomásának releváns állításait: munkája során nem tudott arról, hogy a cégeknél, ahol dolgozott, bármi szabálytalan történne; feladata a vagyonőrök ellenőrzése és a kifizetések előkészítésében való részvétel volt; a készpénzt olyan személyeknek adta át, akiknek nem volt bankszámlájuk, és akik aláírták az átvételi listát; nem tudott a cégek pénzügyi visszaéléseiről, adóelkerüléséről, sem arról, hogy bűncselekményt követne el.

[66] A védő hangsúlyozta azt is, hogy a XVI. r. vádlott területi vezetőként nem láthatta át a cégek adóbevallással kapcsolatos feladatait, hiszen nem ez tartozott a munkakörébe; nem volt tudomása a cég működéséről, könyveléséről vagy arról, hogy a munkáltatója adóbevallást nem nyújt be, sem könyvelési ismeretekkel nem rendelkezett, és nem tudhatta, hogy a munkáltató mögött valós gazdasági tevékenység nem áll. Arra is rámutatott, hogy a védenca a pénzfelvételeket a cég megbízásából, területi vezetőként utasítás

alapján végezte, és abban a tudatban járt el, hogy a pénz a munkavállalók kifizetésére szolgál. Miután védekezését cáfoló bizonyíték nem áll rendelkezésre, ilyenre az elsőfokú ítélet sem hivatkozott, így a tudattartalmára és az alapján a bűnösségére vont következtetés megalapozatlan.

[67] Másodlagos, enyhítést célzó indítványa tekintetében azt emelte ki, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a XVI. r. vádlott büntetlen előéletét, rendezett életkörülményeit, azt, hogy 13 éve nem került kapcsolatba a büntető igazságszolgáltatással, valamint, hogy az elkövetéskor két, jelenleg egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Hivatkozott továbbá arra, hogy a vádlott a nyomozati szakban ténybeli beismerő vallomást tett és együttműködött a hatóságokkal, amelyet az elsőfokú bíróság nem vett kellően figyelembe. A védő szerint a büntetés aránytalanul súlyos, különösen az ügyfele szerepéhez, cselekménye csekélyebb súlyához képest.

[68] Összefoglalva a védő álláspontját, a XVI. r. vádlott tudata nem fogta át a cselekmény törvényi tényállási elemeit, nem tudott jogellenes tevékenységről, és az eljárás elhúzódása, a beismerés, a kiskorú gyermek eltartása, valamint a jelenlegi rendezett és hasznos életvitele nyomatékosabb enyhítő körülmény.

[69] Fentiekre tekintettel elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan a felfüggesztett szabadságvesztés helyett pénzbüntetés kiszabását, harmadlagosan pedig azonos joghátrány mellett is előzetes mentesítés alkalmazását indítványozta.

[70] Terhelt20 XX. r. vádlott védője fellebbezése indokolásában elsődlegesen védence felmentésére, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt.

[71] A felmentést célzóan védence védekezését ismételte meg, mely szerint bár ügyvezető volt a cégben, nem gondolta, hogy a könyvelés során jogszabályba ütköző tevékenység folyik, és biztos volt abban, hogy minden a törvényeknek megfelelően történik. Rámutatott, hogy bár XX. r. vádlott ügyvezetőként járt el, aláírta a szükséges iratokat, azonban nem tudta, hogy bármilyen szabálytalan tevékenység zajlana, a cselekmény elkövetésekor tehát tévedésben volt, s csak utóbb jött rá, hogy valami nem stimmel a cégnél. Így a védő álláspontja szerint az egyik szükséges tényállási elem, a szándékosság hiányzik, emellett a XX. r. vádlott az ügyvezetői tevékenység tekintetében tévedésben volt. Azt hitte, mindent megtett, amit egy ügyvezetőnek kell, mely tévedés alaposságának indokaként XX. r. terheltet jóhiszemű, egyszerű emberként, laikusként jellemezte, aki nem lehetett, nem volt tisztában a gazdasági társaságok működésével.

[72] A büntetés enyhítése kapcsán a XX. r. vádlott kedvező személyi körülményivel és az eljárás elhúzódásával érvelt.

[73] Terhelt22 XXII. r. vádlott védője fellebbezés indokolásában elsősorban bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában védence felmentését indítványozta, miután álláspontja szerint a bűncselekmény megvalósulása, illetve az abban való részvétele nem nyert kétséget kizáró bizonyítást.

[74] Amennyiben a felmentést célzó fellebbezése nem járna eredménnyel, az enyhítés körében a pénzbüntetés mellőzését, de ennek hiányában is annak mérséklését kérte az enyhítő körülmények túlsúlyára, s különösen védence személyi körülményeire figyelemmel.

[75] Foglalkozott az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezésével is, mely tekintetében rámutatott, hogy olyan elenyésző mértéket jelentene, mely változtatás a Be. ezirányú rendelkezéseivel nem áll összhangban.

[76] Terhelt²⁴ XXIV. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen az elsőfokú ítélet – tényállás iratellenességére visszavezethető – részbeni megalapozatlanságára, az elsőfokú bíróság okszerűtlen következtetéseire és hiányos bizonyítékértékelő tevékenységére hivatkozott. S indítványozta elsődlegesen eltérő tényállás megállapítása mellett védence felmentését. A védő szerint az eljárás során nem nyert bizonyítást, hogy a XXIV. r. vádlott tudata átfogta volna a költségvetési csalás, illetve az adócsalás bűncselekményének megvalósítását, vagy hogy bármilyen módon, akár eshetőleg szándékkal, segítséget nyújtott volna a cselekményhez.

[77] Terhelttárs és tanúk terhelő állításai hiányában a védő szerint védence vonatkozásában kizárólag saját vallomását és a cégiratokat vonhatta értékelése alá az elsőfokú bíróság, előbbiből azonban más nem következhetett, mint hogy a XXIV. r. vádlott a körülményekből alappal csak arra gondolhatott, hogy a helység⁶ irodában és a különböző helyszíneken tényleges biztonsági őri tevékenység folyik, amelyben ő is részt fog venni, mint ügyvezető. Vezetői tevékenységet nem végzett, de munkaszerződéseket aláírt, körülbelül 50 emberét, de tény, hogy nem volt tisztában az ügyvezető feladatával, így azzal sem, hogy a munkaszerződés aláírása mellett adóbevallást kell készítenie, illetve annak elkészítése és benyújtása az ügyvezető kötelezettsége. Ugyanakkor hangsúlyozta a védő, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a XXIV. r. vádlott büntetőjogi felelősségét az ún. „stróman ügyvezetői” tevékenységgel megvalósított intellektuális közokirat-hamisítás miatt már megállapította a bíróság, védence ennél súlyosabb bűncselekményt tehát nem valósított meg, s azt is, hogy a XXIV. r. vádlottal egyidejűleg V. r. vádlott – aki könyvelő és adótanácsadó – is a cég²⁰ ügyvezetője volt, Terhelt⁵ V. r. vádlott 2006. március 6. és 2012. március 5. között, Terhelt²⁴ XXIV. r. vádlott 2007. június 15-től volt ügyvezető, így valójában az adóbevallások benyújtása és az adó megfizetése V. r. vádlott mint könyvelő és adótanácsadó szakmai kompetenciája és felelőssége volt.

[78] A védő kiemelte, hogy az ítélet önmagával is ellentmondásban áll, mivel Terhelt²⁴t egyrészt a készpénzfelvételben való közreműködéssel hozza összefüggésbe, másrészt a készpénzt felvevő vádlottak között nem szerepelteti, csupán a „stróman ügyvezetők” között. A védelem szerint a XXIV. r. vádlott valójában munkát keresett, hogy el tudja tartani három meglévő, és negyedik, akkor születendő gyermekét, nem volt tisztában azzal, hogy a céget adócsaláshoz használják fel. Mindezek értelmében álláspontja szerint a felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróságnak eltérő ténybeli következtetésre kellett volna jutnia, arra, hogy XXIV. r. vádlott büntetőjogi felelőssége a cég²⁰ ügyvezetőjeként, az erre irányuló szándék hiányában adócsalás büntetében nem állapítható meg, ezért őt fel kellett volna menteni bűncselekmény vagy bizonyítottság hiányában.

[79] Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett az eljárás megszüntetésére tett indítványt, mert a vádirat hiányosan tartalmazza a Be. 422.§ (1) bekezdésben meghatározott törvényes elemeket, a vádirat nem egyéniesíti a XXIV. r. vádlott vonatkozásában, nem tartalmazza a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírását, ezért a vád védence vonatkozásában érdemi elbírálásra alkalmatlan.

[80] Amennyiben ezen indítványait nem találja az ítéltábla alaposnak, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését, felfüggesztett szabadságvesztés helyett közérdekű munka vagy pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

[81] S végül kifejtette: az ügyészi súlyosításra irányuló fellebbezése a XXIV. r. terhelt nehéz anyagi helyzetére, az eltartott négy gyerekére, s az esetében bekövetkezett immár 16 éves időmúlásra figyelemmel nem foghat helyt.

[82] Terhelt²⁵ XXV. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen bizonyítottság hiányában védence felmentését indítványozta, miután álláspontja szerint az elsőfokú ítélet nem hozott fel tárgyi illetve közvetlen bizonyítékot, mely XXV. r. aktív részvételét igazolná; a bizonyítási lánc közvetett adatokon, tanúvallomásokon alapul, amelyek között több ellentmondás állt fenn. Kiemelte, hogy a XXV. r. terhelt nem volt tényleges ügyvezetője, döntéshozója a szóban forgó gazdasági társaságoknak, sőt adminisztratív, pénzügyi döntéshozói tevékenységet sem látott el. A számlázási, pénzmozgási műveletek kapcsán továbbá sem dokumentum, sem tanúvallomás nem támasztotta alá, hogy azok valóságtartalmáról tudomással bírt volna.

[83] Másodlagosan a kiszabott büntetés jelentős enyhítését indítványozta, különös tekintettel a több mint 13 éve tartó büntetőeljárásra, valamint védence kifogástalan életvitelére és büntetlen előéletére. Hangsúlyozta, hogy a vádlott az eljárás ideje alatt kényszerintézkedés hatálya alatt nem állt, és azóta is együttműködően vett részt az eljárásban.

[84] Végül előbbi körülmények és az arányosság követelménye okán érvelt az ügyészi súlyosításra irányuló indítvány alaptalansága mellett is.

[85] Terhelt²⁶ XXVI. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában védence következetes tagadására is figyelemmel fejtette ki, hogy a megállapított tényállás okszerűtlen következtetéseken alapul. Azaz az elsőfokú bíróság tévesen következtetett XXVI. r. terhelt tudattartalmára, és azon keresztül szándékára, bűnösségére. Védence ugyanis nem volt tudatában annak, hogy az általa képviselt cégek működése során a gazdasági szereplők által elkövetett adócsalásban vesz részt, a bizonyítási eljárás során nem sikerült azt igazolni, hogy szándékosan segítséget nyújtott volna bárkinek is adóelkerülésre irányuló működéshez. Márpedig az adócsalás csak szándékosan követhető el, azaz az elkövetőnek tisztában kell lennie a megtévesztő jellegű magatartásával és azzal is, hogy ezzel okozati összefüggésben vagyoni hátrányt okoz, erre vonatkozó bizonyíték azonban nem áll rendelkezésre, már csak azért sem, mert a költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vagy költségvetésből származó pénzeszközök vonatkozásában szándékosan valótlan tartalmú nyilatkozatot a XXVI. r. vádlott nem tett. Mindezek alapján elsődlegesen a terhelt felmentésére tett indítványt.

[86] Másodlagosan pedig a büntetéskiszabási tényezők téves értékelésére figyelemmel, védence büntetlen előéletének, az eltelt időnek fokozottabb nyomatékot tulajdonítva, a büntetés enyhítését látta indokoltnak, mert az nincs arányban sem a cselekmény tárgyi súlyával, sem a vádlott társadalomra veszélyességével.

[87] Terhelt²⁷ XXVII. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy védence cselekménye kimerült abban, hogy két gazdasági társaság ügyvezetői tisztségét elfogadó nyilatkozatait és bankkártya-igénylő lapját aláírta, azonban a cégek működésében ténylegesen nem vett részt, szerződéseket nem kötött, utalásokat, készpénzfelvételeket nem teljesített, és a cégek működéséről, bevételeiről, valamint az adó- és járulékfizetési kötelezettségek teljesítéséről semmilyen információval nem rendelkezett. A

cégeket érintő ügyekbe őt a valódi vezetők nem avatták be, így a bevételekről, azok adó- és járulékvonzatáról, a minősítést befolyásoló mértékükről nem tudott, márpedig a bűnsegédnek át kell fognia az alapcselekmény törvényi tényállási elemeit, azt, hogy a tettes szándéka milyen bűncselekmény elkövetésére irányul, valamint azt is, hogy az ő tevőlegessége alkalmas ennek elősegítésére. Utalt arra is, hogy a bűnsegéd a mennyiségi és minőségi túllépésért nem felel. Hangsúlyozta, hogy az elkövetés idején Terhelt²⁷ XXVII. r. vádlott az általános iskola nyolc osztályát végző 19 éves fiatalelként nem tudhatta, hogy adócsaláshoz, sőt annak minősített esetéhez nyújt segítséget, ezért a bűncselekmény törvényi tényállási elemeit és társadalomra veszélyességét átfogó tudattartalom hiányában elsődlegesen felmentésére tett indítványt.

[88] Másodlagosan, amennyiben a bűnösséget az ítéltábla is fennállónak találja, az enyhítő körülményekre, különös tekintettel elkövetéskori fiatal korára, büntetlen előéletére, alacsony iskolai végzettségére, valamint a 14 éve tartó eljárásra, a kiszabott büntetést jelentős mértékű enyhítését látta indokoltnak.

[89] Ezt meghaladóan kérte azt is, hogy a másodfokú bíróság az eljárás indokolatlan elhúzódása miatt a bűnügyi költség viselése alól is mentesítse védencét, mivel annak megfizetése aránytalanul súlyos anyagi terhet jelentene számára.

[90] Terhelt²⁸ XXVIII. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásával citálta az elsőfokú ítélet releváns megállapításait, védence vallomásait. S ezek elemzésével fejtette ki azon álláspontját, hogy a tényállás alapján sem lehet következtetést levonni védence bűnsegédi közreműködésére, ugyanis szándékos elkövetésre utaló körülmény nem merült fel. Így a törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a XXVIII. r. vádlott tisztában volt azzal, miszerint a nevére alapított cég⁸³, cég³⁶ Szolgáltató Kft., cég²⁹. gazdasági társaságokat költségvetési csalásra használják, és hogy ő ebben tudatosan részt vett volna, ahogy azzal sem volt tisztában, miszerint nevére a cég³⁴-n kívül más céget is alapítottak. Utóbbi cégek vonatkozásában ki sem hallgatták gyanúsítottként, tehát a másik két céggel kapcsolatos váddal a vád kézbesítését követően szembesült. Erre figyelemmel nyilván nem foghatta át tudta e két cégnél, hogy az alvállalkozói láncolatot a ténylegesen elvégzett munka után a cég²-t terhelő adók és járulékok meg nem fizetése céljából hozták létre, ekként nyilvánvalóan arról sem tudhatott, hogy az ügyvezetése alatt álló gazdasági társaságok által kötött szerződések fiktívek és költségvetési csalás leplezését szolgálják. Nem vett részt a fiktív számlázási rendszer kialakításában és üzemeltetésében, tudata csak arra terjedt ki, hogy a nevére egy céget, a cég³⁴ Szolgáltató Kft-t alapították, amelyet azonban jogszerű tevékenységre használnak. E körben nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy vállalkozással, cégalapítással, működéssel kapcsolatban semmilyen tapasztalata nem volt, a cégalapításról azt tudta, hogy ez valójában a volt élettársa, tanú²³ vállalkozása lesz, ehhez ő csak a nevét adja, figyelemmel arra, hogy élettársához szoros érzelmi-bizalmi viszony fűzte. Arra is rámutatott, hogy tanú²³ (tanúkénti/terhelti) kihallgatása az eljárásban nem maradhatott volna el, hiszen védence büntetőjogi felelőssége, a bűnös szándék megállapíthatósága tekintetében tanú²³nak kiemelt szerepe volt. Azonban mivel nevezett 2010. július 16-án öngyilkos lett, kihallgatására már a nyomozás során sem kerülhetett sor, ez azonban XXVIII. r. vádlott terhére nem szolgálhat. Kiemelte azt is, hogy a cégalapításnál ügyvéd működött közre, ebből védence joggal következtethetett a jogszerűsége. Élettársa, tanú²³ munkát remélt a cégalapításból, amely körülmény szintén arra utal, hogy a XXVIII. r. vádlott valójában legális tevékenység folytatása céljából adta a nevét a cégalapításhoz. A cégalapítás és védence gyanúsított kihallgatása között semmilyen olyan adat nem jutott tudomására, mely benne a bűncselekmény elkövetésének gyanúját erősítette volna. Az

bankban történt bankszámla megnyitása, illetve általánosságban egy számlanyitás teljesen természetes velejárója a cég működésének, ebből még ugyancsak nem kellett jogellenességre gyanakodnia, de ennek kapcsán aluliskolázottságát is hangsúlyozta, és azt, hogy a bankszámlanyitás, szerződés aláírás jellemzően olyan formális tevékenységek, amik a stróman-szerephez tartoznak, ebből a költségvetési csalás bűnsegédi bűnrészessége nem következik. Utalt arra, hogy a cégalapításban a közreműködéséért nem kapott semmilyen díjazást, élettársa halálát követően viszont nem látta értelmét a nevére alapított egyetlen cég fenntartásának, ezért eladta a cég83-t 500.000 Ft vételáron. Nem volt tisztában a társaságok által végzett tevékenységgel, nem volt tudomása arról, hogy a cégben kik dolgoznak és milyen bérezés mellett alkalmazottként, így nyilvánvalóan abban a kérdésben sem volt kompetens, hogy a foglalkoztatott személyek után milyen adó-, és járulékfizetési kötelezettségnek, mekkora összegben kellene eleget tennie. Így álláspontja szerint az a feltételezés, hogy védence tudhatott arról, hogy a nevére írt gazdasági társaságok rendelkeznek munkavállalókkal, nem jelenti azt, hogy arra kellett volna gondolnia, hogy a cégek nem tesznek eleget szja- és járulék bevallási/befizetési kötelezettségeiknek.

[91] Mindezen körülmények alapján meglátása szerint a XXVIII. r. vádlott magatartását legfeljebb negligencia jellemzi, ennek okán azért nem látta előre a magatartásának a következményeit, mert a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztotta. Figyelemmel arra, hogy ezt cáfoló bizonyíték jelen eljárásban nem merült fel és a büntető anyagi jogi kódex a bűnsegédi elkövetést szándékos magatartáshoz köti, ezért elsődlegesen a XXVIII. r. vádlott felmentését és az eljárás megszüntetését indítványozta.

[92] Másodlagosan, enyhítést célzóan azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte a nyomatékos enyhítő körülményeket, így védence büntetlen előéletét, a kiskorú gyerekről történő gondoskodást, a rendkívüli, 14 éves időmúlást és ezt meghaladóan a védence terhére ugyancsak nem róható időmúlást, és emiatt a büntetés eltúlzott, a belső arányosságnak sem felel meg. Harmadlagosan a védence előzetes mentesítését indítványozta.

[93] Emellett a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés kapcsán arra tért ki, hogy az az időmúlás, az eljárás rendkívüli elhúzódása miatt megtorló jellegű lenne.

[94] Terhelt30 XXX. rendű vádlott védője fellebbezés indokolásában elsődleges, felmentésre irányuló indítványa tekintetében az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságára, és a másodfokú bíróság által eltérő tényállás megállapításának szükségességére hivatkozott. Három csoportba sorolva rögzítette a védence vonatkozásában az elsőfokú bíróság által megállapított elődleges, másodlagos tényeket, valamint az azokból levont elsőbírói következtetéseket. Majd ennek alapján azt emelte ki, hogy a tényállás részben megalapozatlan, mert bár kétségtelen, hogy védence a IV. és V. r. terhelt alatt munkaszerződésekkel kapcsolatos egyszerű adminisztratív feladatokat látott el hosszabb időn keresztül, az azonban tényszerűen nem állapítható meg, hogy mindezt a cégláncolat jogellenes tevékenysége ismeretében, annak tudatában végezte volna, hogy az alvállalkozói láncolatot a cég2.-t a ténylegesen elvégzett munkát terhelő adó- és járulékok meg nem fizetése céljából hozták létre. Tudata még eshetőlegesen sem fogta át, hogy bűncselekmény elkövetéséhez nyújt segítséget, ilyen gyanúra a munkavégzésének körülményei sem vezethették. A munkavállaló ugyanis kizárólag abban az esetben tagadhatja meg a munkáltatói utasítást, ha az egyértelműen bűncselekmény elkövetésére irányul, ilyen mélységű ismerete azonban XXX. r. vádlottnak az ő helyzetében pedig nyilvánvalóan nem volt. A ranglétra alján álló titkárnőtől egy legalisan működő multinacionális vállalatnál sem lehet elvárni, hogy pontosan átlássa a gazdasági folyamatokat, azt, hogy melyik munkavállaló melyik partnercégnél áll munkaviszonyban. A XXX. r. terhelt által végzett feladatok

szokványosak voltak (pl. az átadott számtalan boríték megadott szempontok szerinti csoportosítása és harmadik személynek átadása), ahogy azt is kiemelte, hogy Magyarországon teljesen mindennapos, hogy az alacsonyabb képzettségű, jelentős szaktudást nem igénylő munkavállaló nem tudja megmondani mely céghez van bejelentve, mely cég éppen aktuálisan a munkáltatója. Így szerinté nincs jelentősége annak, hogy a XXX. r. vádlott sem tudott erről pontosan számot adni, de nem alkalmas a bűnösségének alátámasztására az sem, hogy egyes őrzésvédelemmel foglalkozó munkavállalókat recepciósokként jelentettek be, de az sem, hogy XXX. r. terhelt nem emlékezett pontosan a munkaviszonya kezdő időpontjára (2010 vagy 2012). Ez utóbbi sem teszi életszerűtlenné azon előadását, hogy az eltelt idő alatt nem gyanakodhatott. Kitért arra a védő, ahhoz, hogy a bíróság védenccé terhére rója a cég2 valótlán könyvelésével, a stróman cégek adminisztratív feladatainak ellátásával, a munkavállalók be- és kiléptetésével, banki tranzakciók bonyolításával, ellenőrzésével, a munkabérek elosztásával, elszámolásával kapcsolatos tevékenységét, ahhoz a bűncselekményben részvételére vonatkozó tudatállapota lett volna bizonyítandó, mely nem történt meg.

[95] Vizsgálta a védő az elsőfokú ítélet azon érvelését is, mely a bűnösség alátámasztására XXX. r. terhelt iratok pincébe vitelében való részvételét róta fel, s bár hangot adott azon megállapításának, hogy ez sem szolgálhatna büntetőjogi felelősség megállapításának alapjául, ezen megállapítást irattellenesnek jelölte meg. Mindezek alapján elsődlegesen felmentést kért.

[96] Másodlagosan amiatt, hogy védenccével a fiktív céghálózatot működtető IV. és V. r. terhelteknél csak fél évvel rövidebb tartamú szabadságvesztés került kiszabásra, jelentős belső aránytalanságot észlelt, s erre, valamint az enyhítő körülmények nyomatékára hivatkozva kérte szabadságvesztés helyett pénzbüntetés kiszabását.

[97] terhelt³¹ XXXI. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődleges indítványa kapcsán azt fejtette ki, hogy a XXXI. r. vádlott, mint adminisztrátor dolgozott a gazdasági társaságnál, munkáját a vezetői utasításoknak megfelelően végezte. Feladata kizárólag a munkahelyi adminisztratív teendők ellátására korlátozódott, és nem foglalta magában az adóbevallások benyújtását vagy pénzügyi döntések meghozatalát, s fel sem merült benne, hogy jogellenes tevékenységben működik közre. Hangsúlyozta, hogy sem a vádlott-társak, sem a tanúk nem tettek terhelő vallomást a XXXI. r. vádlottal szemben, így közvetlen bizonyíték nem áll rendelkezésre. Ezt meghaladóan védenccé bűnösségét alátámasztó közvetett bizonyítékot sem észlelt, de azt is megjegyezte, még ha rendelkezésre is áll ilyen, azok a bűnösség megállapításához szükséges zárt logikai láncolatot nem alkotnak.

[98] Kiemelte azt is, hogy a bűnsegéd felelősségrevonásához elengedhetetlen annak igazolása, hogy tudata átfogja a tettesi alapcselekmény lényeges elemeit, és azt, hogy tevékenységével ahhoz nyújt szándékos segítséget, melyre azonban XXXI. r. terhelt tekintetében semmilyen tényszerű adat nincs. Kétséget kizáróan megállapítható bűnös tudattartalom hiányában pedig a XXXI. r. vádlott felmentésének van helye.

[99] Másodlagosan a védő hangsúlyozta, hogy a XXXI. r. vádlott büntetlen előéletű, kifogástalan életvitelű, és az ügyben betöltött szerepe marginális, igen távoli „bűnsegéd” volt; emellett különös súllyal értékelendő az időmúlás és az eljárás elhúzódása, melyek kapcsán alkotmánybírósági határozatokat is citált. Ennek megfelelően álláspontja szerint enyhébb, jelzés értékű, a bűnsegédi bűnrészesekre alkalmazható enyhítő rendelkezések teljes kimerítésével járó joghátrány az, ami a büntetési célokkal arányban állna.

[100] Terhelt9 IX. r. és Terhelt14 XIV. r. vádlott védője 2025. november 3. napján érkezett beadványában – bár az elsőfokú ítélettel szemben egyik általa képviselt terheltet érintően sem jelentett be fellebbezést – az elsőfokú bírósági eljárásban előterjesztett perbeszédében kifejtettekkel azonos indokok alapján elsődlegesen e vádlottak felmentését indítványozta.

[101] A másodfokú nyilvános ülésen

- I. és III. r. vádlott védője a fellebbezés indokolásában foglaltakat tartotta fenn, illetőleg foglalta össze. A titkos információgyűjtés felhasználhatóságával kapcsolatban az írásbeli beadványában írtakon túl hivatkozott a NAV tv. 65/H. § (1) bekezdésében írtakra, mely kifejezetten rögzíti a nyolc napos feljelentési határidőt.

- II. r. vádlott védője – a fellebbezés írásbeli indokolásának hiányában – az elsőfokú eljárásban előterjesztett perbeszédére utalt, annak releváns részeit ismételte meg. E szerint védence tekintetében, őt terhelő vádlott-társi és tanúvallomás, illetőleg okirat hiányában kizárólag a lehallgatási anyagban merül fel egy-kétszer a neve, de nem olyan tartalommal, mely a büntetőjogi felelősségét a legkisebb mértékben is alátámasztaná. Sőt, miután hozzátartozói kötődése okán az irodában megjelenése gyanúra nem adhat alapot, az elkövetés idején fiatal felnőtt volt, aki saját – a vádban írtakkal összefüggésbe nem hozható – céggel rendelkezett, a TIGY adatai inkább ártatlansága mellett szólnak. Hivatkozott a védő iratellenes megállapításokra, így arra, hogy a nemleges kézzel írott házkutatási jegyzőkönyv géppel írott példányából kimaradt „nem” szó okozta védence büntetőeljárásba történt bevonását, illetve az elsőfokú ítélet 354. oldalán található hasonló elírására, melyben V. és II. r. terhelt kapcsolatát elemezte előbbi vallomása alapján. Összességében rámutatott, hogy II. r. terhelt elítélése bizonyítékokkal alá nem támasztott, hanem pusztán először a rendőri jelentésben, majd a vádban is írt vélekedésen alapul. Ezért másodlagos indítványa nem volt, II. r. terhelt felmentésére tett indítványt.

- a IV-VI. r., X-XIII. r., a XVI-XVII. r., a XX. r., a XXII. r., a XXV-XXVII. r., valamint a XXX. r. vádlottak védői az írásbeli fellebbezés indokolásában foglaltakat tartották fenn, s annak lényegét emelték ki.

- a VIII. és a XXXI. r. vádlott védője ugyancsak fenntartotta a fellebbezés indokolásában foglaltakat, abból a tisztességes eljárás sérelmére, a „lelketlen, embertelen” hosszú ideig húzódó büntetőeljárásra, a tudati tényeket illetően alulbizonyítottságra és a minden belső arányosságot nélkülöző büntetésekre vonatkozó részeket emelte ki.

- a IX. és a XIV. r. vádlott védője a beadványában foglaltakat nem tartotta fenn, hanem az ügyési fellebbezés érdemben történő elutasítására, és ennek folytán az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

- a XXIV. r. vádlott védője is fenntartotta fellebbezés indokolásból a felmentés körében írtakat, ugyanakkor védence rendkívül kedvezőtlen egzisztenciális körülményei okán az enyhítést célzó indítványa kapcsán az alternatív büntetési nem (pénzbüntetés, közérdekű munka) helyett a szabadságvesztés tartamának mérséklésére tett indítványt.

- a XXI. r. illetve a XXIX. r. vádlottak védői az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták azzal, hogy az eltelt időre is figyelemmel a súlyosításra irányuló ügyési fellebbezés nem foghat helyt.

- Terhelt3 III. r. vádlott az utolsó szó jogán azt emelte ki, hogy a 14 évig tartó eljárás során egyszer sem merült fel a terhére rótt felbujtást megalapozó tény. Azt is hangsúlyozta, hogy élettársával, nem tudva a büntetőeljárás kimenetelét, az utolsó pillanatig vártak a gyerekvállalással, végül túl késő lett. Kifejtette még, hogy az eljárás alatt sem tudott a szakmájában elhelyezkedni, mert tiszta erkölcsi bizonyítvány kellett, és ehhez bűnösségének megállapítása esetén szükséges, hogy őt a bíróság előzetes mentesítésben részesítse.
- Terhelt12 XII. r. vádlott utolsó szó jogán szintén azt emelte ki, hogy több mint tíz éve engedélyköteles vagyonőri munkát lát el, melyet felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén elveszítene, ezért kérte, hogy őt a bíróság előzetes mentesítésben részesítse.

[102] A másodfokú bíróság a többirányú fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet, figyelemmel – a XII. r. vádlott védője által bejelentett fellebbezés kivételével – a védelmi jogorvoslati nyilatkozatok felmentést is célzó tartalmára, a Be. 590. § (1), (2), (9) és (10) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott, tehát I., II., III., IV., V., VI., VIII., IX., X., XI., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVII., XX., XXI., XXII., XXIV., XXV., XXVI., XXVII., XXVIII., XXIX., XXX. és XXXI. r. vádlott tekintetében teljes terjedelmében felülbírálta.

[103] Ez azt jelenti, hogy a kizárólag a joghátrány súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezéssel illetve büntetés mértékét sérelmező védelmi fellebbezéssel érintett VI., IX., XII., XIV., XVII., XXI., továbbá XXIX. r. vádlottak vonatkozásában sem szűkölt a felülbírálat terjedelme a teljeskörű fellebbezéssel érintett vádlottak terhén értékelt bűncselekmények azonossága miatt.

[104] Értelemszerűen nem terjedt ki a felülbírálat Terhelt23 XXIII. r. vádlottra, miután nevezett a másodfokú eljárásban elhunyt, vele szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az ügyet elkülönítette, majd a 5.Bf.320/2025/2. számú, 2025. november 5. napján meghozott végzésével az elsőfokú ítélet őt érintő rendelkezéseinek hatályon kívül helyezése mellett az 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [Btk. 310. § (1), (4) bekezdés] és 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [Btk. 310. § (1), (4) bekezdés] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[105] A Be. 590.§ (5) bekezdés d) pontja értelmében a vagyonek Kobzás intézkedés törvényessége vagy ilyen intézkedés alkalmazásának szüksége [Be. 595. § (6) bekezdés] a fellebbezések tartalmára tekintet nélkül, hivatalból vizsgálendő volt.

[106] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a hatályos perrendi szabályokat túlnyomórészt betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, a Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett. Az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező, a Be. 608. § (1) és (2) bekezdésében, valamint a Be. 609. § (1) és (2) bekezdésében foglalt eljárási szabálysértést az ítéltábla nem észlelt, de ilyenre a védelem, még a harmadsorban hatályon kívül helyezést és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozó X. r. terhelt védője sem hivatkozott.

[107] Szükséges előre bocsátani, hogy a perrendi szabályok megtartása kizárólag a felülbírált ítélet meghozatalát közvetlenül megelőző törvényszéki eljáráson kérhető számon, így az ügyben a tanács összetételében bekövetkezett legutolsó változást megelőző bírósági eljárás szabályszerűsége túlnyomórészt közvetve, az annak során felvett bizonyítás, és azok, azaz a terhelti, tanúvallomások, szakértői vélemények, nyilatkozatok ismertetésének törvényességén keresztül volt vizsgálendő.

[108] Az elsőfokú bírósági eljárás számottevő elnehezülésében a nagyszámú terhelten és szakértő4 könyvszakértő késedelmén túl a hivatásos bíró személyében történt többszöri változás is közrejátszott.

[109] A törvényszék a tárgyalás egy részét még az 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban korábbi Be.) míg más részét már új eljárási törvény, azaz a 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) szerint folytatta le. Tekintettel arra, hogy a Be. 870. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, még a korábbi eljárási törvény szerint végzett cselekmény akkor is érvényes, ha azt e törvény másként szabályozza, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által elvégzett eljárási cselekmények törvényességét az annak időpontjában hatályos büntetőeljárási törvény rendelkezései alapján vizsgálta. Ennek értelmében pedig az állapítható meg, hogy a 2018. július 1. napját megelőző határnapokon a korábbi Be. rendelkezéseit a bizonyítási eljárással összefüggésben lényegében megtartotta, az e napokon kihallgatott vádlottak, tanúk figyelmeztetése szabályszerűen megtörtént.

[110] Megalapozottan, a korábbi Be. rendelkezésekkel összhangban döntött a bíróság az ügyben könyvszakértő kirendeléséről is, majd szakértő2 szakértő tárgyaláson történt – egyébként a korábbi Be. 110. §-ának megfelelő – meghallgatását követően a szakvélemény kiegészítésének elrendeléséről, csakúgy, mint az I. r. terhelt tekintetében elmeorvos-szakértői bizonyítás lefolytatásáról.

[111] Ugyanakkor megjegyzendő, hogy az adó-, járulék és könyvszakértőt kirendelő végzés a vád tárgyává tett cselekményeken messze túlmutató feladatokat rótt a szakértőre (ezzel egyébként szükségtelen, a vádlottakra nyilvánvalóan nem terhelhető költséget is előidézve), amikor a személyi jövedelemadónemben is előírta a bevételkiesés megállapítását, jóllehet azzal kapcsolatban a vádirati tényállás csak formális, mögöttes tartalommal nem bíró megállapításokat tett. Ezt meghaladóan az általános forgalmi adónemben feltett kérdésekkel (pl.: „a cég2 2008. I. negyedéve és 2012. március 31. napja között a cég16től befogadott számlák tekintetében ÁFA bevallási kötelezettségének eleget tett-e, Áfa adónembeli adófizetési kötelezettségét teljesítette-e, az adólevonási jogát jogszabály szerint érvényesítette-e; amennyiben a fenti kötelezettségeinek a cég nem vagy nem megfelelően tett eleget, úgy a szakértő határozza meg, hogy ez adóbevallási időszakonként mekkora összegű általános forgalmi adót érintő bevételkiesést okozott”) valójában a tényállás Be. 163. § (2) és (3) bekezdése alapján a bíróságot terhelő tisztázását, sőt abból ugyancsak bírói kompetenciába tartozó jogkövetkeztetések levonását testálta a szakértőre, így nem képezhetette volna szakértői vizsgálat tárgyát. A teljesség igénye érdekében az ítéltábla azt is megjegyzi, hogy ezen – sajnos a későbbi szakértő kirendelő határozatokban ugyancsak megjelenő – kérdések kiindulópontja is téves, hiszen a cég16.-tól befogadott (költség) számlák áfa bevallási, befizetési kötelezettséget nem keletkeztethettek, így kizárólag az lett volna vizsgálható, hogy e számlák áfa tartalmát az áfa bevallásokban a cég2 a levonható adó körében figyelembe vette-e.

[112] A szakértői bizonyítás tárgyának, terjedelmének helytelen elsőbírói felismerése okán kifogásolható, hogy szakértő2 szakértő tárgyalási meghallgatásán, illetőleg a szakértői vélemény kiegészítéséről rendelkező végzésben meghatározott (részben a védőtől átvett) kérdések zömében a számlák fiktív voltára, illetőleg a számlázási láncolatban szereplő egyes cégek valós működés nélküli, adóelkerülést célzó igénybevételére vont – nem szakértői bizonyítás alá eső – következtetéseinek és a vádon túlterjeszkedő személyi jövedelemadót illető megállapítások helyességét vitatták.

[113] A szakértő ugyanis általánosságban ténykérdéseket vizsgál, jogi szakvélemény adására nem jogosult (az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 47. § (6) bekezdése), így a szakértők általános forgalmi adó értelmezése, a beszerzés összegének

értékesíthetőségével kapcsolatos, úgyszintén a jogszabályok, adójogi normák értelmezése körében kifejtett álláspontja, függetlenül azok helytállóságától, szakértői bizonyítás tárgyát nem képezhetik. S ezen túlmenően nem a szakértő dönt arról, hogy az általa vizsgált dokumentumok a számlán szereplő gazdasági esemény megtörténtét, így a számla áfa tartalmának levonásba helyezését kellően igazolják-e, ahogy arról sem, hogy ki minősül egy adott munkavállaló munkáltatójának, azaz kit terhel adó- és járulékfizetési kötelezettség. A könyvszakértő ugyanis munkáját kizárólag a könyvelési iratok alapján végzi, egyéb bizonyítás felvételére, a terhelti- és tanúvallomások, lehallgatási anyagok, megfigyelési jelentések, egyéb okirati bizonyítékok, tárgyi bizonyítási eszközök elemzésére – szemben a bírósággal – lehetősége, kompetenciája nincs. Mindez természetesen nem zárja ki, sőt nem mentesíti a bíróságot azon kötelezettség alól, hogy a szakértőnek a könyveléssel (annak hiányával), a kérdéses számlák kiállításával, pénzügyi rendezésével, a bevallások hiányával, a bérszámfejtéssel vagy annak hiányával kapcsolatos alaki, tartalmi kifogásait a számlázási láncolat fiktitivásának megítélésénél, az erre vont ténybeli következtetéseinél figyelembe vegye, indokolásában ezekre kitérjen.

[114] A Be. 2018. július 1.-i hatályba lépését követően a Be. 10.§ (1) bekezdés 3/f) pontjára figyelemmel gazdálkodással összefüggő kiemelt gazdasági bűncselekmény miatt indult ügyet a 13.§ és a 868.§ (2)-(3) bekezdésének figyelembevételével törvényesen folytatta ülnökök közreműködésével. A tanács összeételének törvényességét semmilyen módon nem befolyásolta a Be. 13. § (3) bekezdésének 2024. március 1. napjától hatályos módosítása, mely szerint kiemelt jelentőségű gazdasági ügyben már nem kötelező a tanácsban történő eljárás, egyrészt azért, mert ez a tanácsban történő eljárást nem zárta ki, azaz az egyesbíró eljárását nem egyértelműen írta elő, de azért sem, mert a magasabb fokú eljárási garanciát magában hordozó tanácsösszeétel feltétlen eljárási szabálysértés megállapítását nem eredményezheti.

[115] Helyesen fogadta el az elsőfokú bíróság az I., V., VI., VIII., IX., X., XI., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVII., XX., XXI., XXII., XXIV., XXV., XXVI., XXVII., XXVIII., XXIX., XXX. és XXXI. r. vádlottak tárgyaláson való jelenlét jogáról történő lemondását is, megjegyezve, hogy a Be. hatálybalépését követően évekig az e tárgyban tett intézkedések, nyilatkozatok tették ki a tárgyaláson történtek túlnyomó részét.

[116] A vádlottak figyelmeztetése szabályszerűen megtörtént, s a törvényszék törvényesen tette a korábbi terhelti vallomásokat is ismertetéssel a tárgyalás anyagává.

[117] A korábban magánszakértői véleményt adó szakértő4 szakértőkénti bevonásának törvényessége nem vitatható, ahogy az sem, hogy az abban foglaltak, valamint szakértő2 és szakértő4 szakértők 2021. január 14. napján történt együttes meghallgatása alapján – bár a taglalt kérdések egy része a szakértői kompetencia határát átlépte – további szakértői bizonyítás lefolytatása szükségessé vált, miután szakértő2 szakértői véleményének helytállóságával kapcsolatban alapos aggályok merültek fel.

[118] Erre tekintettel a törvényszék a 2021. február 24. napján meghozott 325. sorszámú végzésével döntött szakértő4 igazságügyi könyv-, adó- és járulékszakértő korábbi védői megbízás alapján adott magánszakértői véleményének kiegészítéséről. E kirendelő végzésben, amellyel, hogy a személyi jövedelemadó tekintetében vádon túlterjeszkedő feladatot már nem rótt a szakértőre, az általános forgalmi adót illető korábbi kérdések módosítás nélküli átvétele miatt a fentebb felsorolt aggályok változatlanul fennálltak. Emellett az ítéltábla maradéktalanul osztotta azon elsőfokú ügyészi álláspontot, miszerint szakértő4 szakértő magánszakértői véleménye a tényállás alapjául szolgáló releváns adatokat nem tartalmazott, az kimerült szakértő2 szakértői véleményének kritikájában, ezért nem e vélemény kiegészítése, hanem új könyv-, adó- és járulékszakértői vélemény beszerzése iránt kellett volna intézkednie. Ez esetben pedig a szakértő4 korábbi tevékenysége kapcsán már

megmutatkozó mulasztások, ellentmondások folytán más szakértő kirendelése alappal merülhetett volna fel, mely által az eljárás további évekkal történő elhúzódása elkerülhető lett volna. A IV. r. vádlott korábbi védője ugyanis először a 2018. február 5. napján kelt és február 16. napján érkeztetett bizonyítási indítványában írta le, hogy ügyfele már megbízást adott szakértő4 könyvszakértő részére és kérte a bíróságtól, hogy időt biztosítson számukra, hogy a „magánszakértői” véleményt becsatolják, és ellentmondások esetén a két véleményt a szakértők együttes meghallgatása útján ütköztessék. Erre figyelemmel – egyébként szükségtelenül – több tárgyalási hatánap elnapolása, beállítása történt meg, a törvényszék a IV. r. védő és szakértő4 szakértő 2018. augusztus 28. napján kelt kérelmére (melyben egyébként azt írta, hogy már több napon át tanulmányozta az egyik raktárban az iratokat) 2018. szeptember 6. napján kelt 141. sorszámú átiratában engedélyezte a szakértő részére valamennyi bűnjelként kezelt iratokba történő betekintést; 2018. november 8. napján pedig ismételten tájékoztatta a védőt, hogy a bűnjelek rendelkezésre állnak és felhívta, rövid határidőn belül nyújtsák be a magánszakértői véleményt. Egy évvel később, már az ügy első átszignálását követően, a 2019. szeptember 6. napján kelt átiratában szakértő4 szakértő ezzel szemben arról tájékoztatta a bíróságot, hogy a többszöri (valójában egyszeri) védőváltás miatt csak 2019. szeptember 2. napján kapott megbízást a magánszakértői vélemény előterjesztésére, a megbízást csatolta, annak alapján a szakvéleményét előzetes formában 2019. szeptember 4., végleges formában 2019. október 21. napján nyújtotta be, és bár egy évvel korábban erre kért engedélyt, tárgyalási meghallgatásából kiderült, hogy a egyéb9ban kezelt, korábban állítása szerint a szakvéleményéhez szükséges iratvizsgálatot nem végezte el.

[119] A hivatásos bíró személyében történt újabb változást (2022. november 11.) követően azonban megállapítható volt, hogy a tanács elnöke példamutató hatékonysággal, minden szükséges intézkedést megtett az ügy mielőbbi lezárása érdekében: a 2023. február 16. napján kelt 492. sorszámú végzésével a könyvszakértői vélemény beszerzésére – egyébként a korábbi végzésben írtakkal mindenben azonos, részben a szakértői kompetencia határát feszegető kérdésekkel – szakértő7 igazságügyi könyvszakértőt rendelte ki, orvosi iratok beszerzését követően a 2023. február 13. napján kelt 485. számú végzésével döntött az I. r. vádlott vonatkozásában a korábbi, 2017. március 28. napján készített elmeorvosszakértői vélemény kiegészítéséről is, és a Be. 529. §-ában foglaltaknak megfelelően a szakvéleményt készítő szakértő7 igazságügyi adó-, könyv- és járuléksszakértőt meghallgatta.

[120] Ez utóbbi szakértői vélemény kapcsán kiemelendő, hogy szakértő7 szakértő a szakértői kompetencia határaitra gondosan ügyelve, a bírói mérlegelés lehetséges eltérő eredményét is figyelembe véve munkálta ki két változatban a feltett kérdésekre a válaszokat.

[121] Legutolsó alkalommal a 2023. november 28. napján tartott tárgyaláson a hivatásos bíró személyében történt változás folytán a Be. 518. § (3) és (4) bekezdésében írtaknak megfelelően ismételte meg az elsőfokú bíróság az eljárást. Ennek keretében az addig tartott érdemi tárgyalásokról készült jegyzőkönyveket ismertette, mely ugyan nem teljes mértékben feleltethető meg „a tárgyalás korábbi anyaga lényegének ismertetésében” megfogalmazott törvényi követelménynek, de a későbbi bizonyítás (tanúvallomások felolvasása, iratok ismertetése) tükrében ennek érdemi jelentősége nem volt, annak menetét, teljességét az eljárás egyetlen résztvevője sem kifogásolta, az ismertetés kiegészítését, bár ennek lehetőségét az elsőfokú bíróság biztosította számukra, senki nem kérte. Sőt ezzel összefüggésben, a Be. 547. §-ában foglaltaknak megfelelően a bizonyítási eljárás újbóli megnyitására, és a titkos információgyűjtéssel összefüggő iratok (határozatok) ismertetésére is sor került.

[122] Az elsőfokú bíróság az eljárási rendelkezéseknek megfelelően olvasott fel tanúvallomásokat, az okiratokat, iratokat is tárgyalás anyagává tette, a szakértői véleményeket hasonlóképpen ismertette.

[123] A fentiek előrebocsátását követően a másodfokú bíróság a védői kifogások mentén külön is foglalkozott a bizonyítás, a bizonyítékok felhasználásának törvényességével. A büntető ügyekben a tisztességes eljárás követelményeihez tartozik, hogy „a felhasznált bizonyítékok a törvény által megkívánt minőségűek legyenek”, mely minőségi követelmény kétirányú: egyrészt jelenti, hogy a megszerzett bizonyíték valóságtartalma ne legyen megkérdőjelezhető, másfelől pedig azt, hogy a bizonyíték a jog által szabályozott keretek között keletkezzen. Azzal ugyanis, ha az állam (bűnügyi) hatóságai által maga is jogsértővé válik, elveszíti morális alapját, hogy a jogsértő állampolgárait megbüntesse. E korlát azonban még a „mérgezett fa gyümölcse” elvet egyébként széles körben alkalmazó angolszász büntetőeljárási rendszerben sem rögzít egyértelmű akadályt az ítélkező bíróság elé, a büntetőeljárások gyorsasága és hatékonysága fokozásának előtérbe helyezésével szembeni elvárások áttörik, megkerülik ezeket az akadályokat.

[124] A büntető eljárásjog kétségtelenül egyik legérzékenyebb területe a jogellenesen (tiltott módon) megszerzett bizonyítási eszközök és az azokból származó bizonyítékok felhasználhatóságának kérdése, mely esetben két érdek áll fenn: az elkövető büntetőjogi felelősségre vonásának követelménye, mely azt diktálja, hogy adott esetben perdöntő bizonyítékok ne kerüljenek kizárásra azért, mert valamely előírást megszegtek, illetve az ezzel akár ellentétessé is válható büntető eljárásbeli törvényesség betartásához, a büntetőeljárásban résztvevők jogainak biztosításához fűződő érdek.

[125] A jogellenesen megszerzett bizonyítékok és felhasználhatóságuk országonként eltérő szabályozása pedig befolyásolja, hogy e döntéshez (azaz a bizonyíték kirekesztéséhez) milyen mélységű vizsgálatot kell a bíróságnak végezni. Egyszintű e vizsgálat, ha az eljárási törvény kizárólag az adott jogellenesen beszerzett bizonyíték felhasználhatóságát rendezi (ún. elsődleges kizárási szabályok), és kétszintű a vizsgálat, amennyiben a törvény a jogellenes bizonyítékkal összefüggésben (annak folyamánként) megszerzett további bizonyíték tekintetében is megállapít felhasználhatósági tilalmat. A védők által hangoztatott „mérgezett fa gyümölcse” a másodlagos kizárási szabályok érvényesülésének klasszikus doktrínája, mely szerint sem a jogellenesen megszerzett bizonyíték, sem az annak folyamánként megszerzett további bizonyíték nem használható fel a terhelttel szemben.

[126] A Be. 167. § (5) bekezdése, mely szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg, generális szabályozási szinten és emellett helyenként elszórtan, de mindig tételesen meghatározza azokat az eseteket, amikor az adott bizonyítási eszközökből származó bizonyíték mindenfajta tartalmi vizsgálódás nélkül a bizonyítás anyagából kirekesztendő, mérlegelési körbe nem vonható.

[127] A Be. ezek szerint kizárólag elsődleges kizárási szabályokat tartalmaz, és még ezen belül is határoz meg kivételeket, mely esetekben a főszabályként bizonyíték kizárásához vezető eljárási szabálysértés reparálásával [pl. Be. 177. § (3) bekezdés] a bizonyíték „megmenthető”.

[128] A büntetőeljárás megindítását megelőzően keletkezett bizonyíték kizárásához pedig kizárólag a bűncselekmény útján vagy más tiltott módon történt megszerzés vezethet, hiszen büntetőeljárás megindításának hiányában a résztvevők büntetőeljárási jogainak korlátozása fel sem merülhet.

[129] A nyomozás során elkövetett szabálysértéseknek pedig csak abban az esetben van jelentősége, ha azok a bizonyíték kirekesztését eredményeznék, melynek – ahogy fentebb kifejtésre került – minden esetben az eljárási törvényben meghatározott konkrét alapja kell legyen.

[130] A Be. tehát – másodlagos kizárási szabályok hiányában – a „mérgezett fa gyümölcse” klasszikus elvét nem követi. Erre figyelemmel a „lehallgatás” törvényessége megítélésétől függetlenül alaptalanok a lehallgatás során szerzett információ alapján – a védelem által sem kifogásoltan, törvényesen – lefolytatott megfigyelésről készült jelentések, fényképek, videók bizonyítékok köréből történő kirekesztését célzó indítványok.

[131] Az itt kifejtettekből következik az is, hogy kirekesztést megalapozó konkrét ok (pl. tanúfigyelmeztetés elmaradása) hiányában az, hogy az V. r. védő szerint a nyomozást nem a Nemzeti Adó- és Vámhivatal szervezetéről és egyes szervek kijelöléséről szóló 273/2010. (XII. 9.) Korm. rendelet 33. § a) pontja értelmében hatáskörrel rendelkező NAV Bűnügyi Főigazgatósága folytatta le, hanem regionális bűnügyi igazgatóság, a bizonyítás törvényessége szempontjából teljesen közömbös; megjegyezve, hogy egyébként a Korm. rendelet 34. §-a értelmében egyedi ügyekben átruházott hatáskörben ez utóbbi szerv is nyomozhatott.

[132] És bár nem kifejezetten a bizonyítás törvényességét illetően kifogásolta, az ítéltábla arra is rámutat, hogy a II. r. terhelt vonatkozásában három helyszínen foganatosított házkutatás közül az egyik esetben a jegyzőkönyv kézzel írott példányának géppel készült másolata szövegéből valóban kimaradt egy „nem” szó; ez azonban, figyelemmel arra, hogy mindkét változat azt rögzítette, hogy a házkutatás nem vezetett eredményre, merőben irreleváns volt, a II. r. terhelt eljárási pozíciójára, büntetőjogi felelősségre vonására semmilyen kihatással nem volt.

[133] Az ügyben a bizonyítás törvényessége kérdéskör központi eleme volt a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatósága, mellyel kapcsolatban a Be. 872. § (1) bekezdése egyértelműen akként rendelkezik, hogy a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések alapján kell megítélni, így a törvényszék, a vonatkozó releváns jogszabályi háttérre hiánytalanul utalt azzal a pontosítással, hogy a Be. 206/A. §-a kizárólag a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés, valamint a nem bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez illetve az igazságügyért felelős miniszter engedélyéhez kötött titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként való felhasználhatóságának feltételeit szabályozta, mely körbe a büntetőeljárás megindítását megelőző egyéb adatszerző tevékenység, megfigyelés nem tartozik, ez utóbbi felhasználhatóságánál a Be.-ben írt feltételek tehát számon nem kérhetők. A törvényszék következtetései, megállapításai maradéktalanul helytállóak, az ezzel kapcsolatos védelmi kifogásokra ítéletének 278-284. oldalán igen részletesen, színvonalasan reagált. A védői fellebbezés indoklásokban, melyek részben az elsőfokú eljárásban előadottakat ismételték meg, olyan érv nem hangzott el, mely ezen érvelés kiegészítését, vagy a következtetések módosítását szükségessé tette volna.

[134] A bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés engedélyezésének, végrehajtásának szabályait nem a büntetőeljárási törvény, hanem az ágazati jogszabályok, jelen ügyre a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 63-65. §-a tartalmazta. A titkos információgyűjtés végrehajtása idején hatályban volt NAV tv. 64. § (5) bekezdése értelmében azt esetenként legfeljebb 90 napra lehet engedélyezni, és ezt a határidőt az engedélyező indokolt esetben ismételten 90 nappal meghosszabbíthatja. Miután egyik érintett esetén sem közelítette meg a lehallgatás végrehajtása a 90+90 napot, e határidő értelmezése körében felmerült kérdések elemzése szükségtelen.

[135] A védelem nem is erre, hanem arra figyelemmel vitatta a „bírói engedély” törvényességét, hogy az elnöki igazolásokon – egy kivétellel – már nem létező (1978. évi IV. törvény 310/A. § munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás) illetve a korábbi Be.

201. §-ában meghatározott feltételeknek meg nem felelő, az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdése szerinti pusztán két éves szabadságvesztéssel fenyegetett adócsalás szerepelt. E kérdésben maradéktalanul osztotta az ítéltábla azon elsőbírői álláspontot, hogy a korábbi Be. 201.§ és 206/A. § (1) bekezdésben írt feltételek megléte – márpedig előbbi, mármint a bűncselekmény törvényi fenyegetettségét illető feltétel a tényállás alapján vitathatatlan volt – esetén a büntetőeljárásban való felhasználás törvényessége nem függhet attól, hogy az engedélyező és a bizonyítékként való felhasználás lehetőségéről elsőként döntő nyomozási bírói határozatok indokolásában részletesen leírt cselekmény minősítése hibás vagy hiányos volt, esetleg elírást tartalmazott. Emellett, miután a lehallgatás során szerzett információk nem feltétlenül még folyamatban levő, de korábban elkövetett bűncselekményre is vonatkozhatnak, így a minősítés a munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás esetében nem feltétlenül helytelen. Az elnöki igazolásokon szereplő „Btk. 310. § (1) bekezdésbe ütköző adócsalás” megfogalmazásból sem következik, hogy az engedély az adócsalás vétségi alakzatára vonatkozott, csak az, hogy az igazolások a minősítést pontosan nem tartalmazták. Mindez egyébként nem releváns, mert az engedélyezés feltételei egészen nyilvánvalóan fennálltak, az engedélyező határozatok indokolásában a cselekmény részletes leírásában megjelölt 500 millió forintot meghaladó vagyoni hátrány alapján komolytalan az a felvetés, hogy a titkos információgyűjtést két évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett vétség tekintetében engedélyezték, ahogy nonszensz az elírási hibán túl nem mutató „bagatel” hibák kapcsán alapjogi sérelemre hivatkozni.

[136] A titkos információgyűjtés eredménye felhasználásának a korábbi Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontban foglalt feltételének – vagyis annak, hogy a feljelentési kötelezettségnek haladéktalanul eleget tettek-e – vizsgálata körében is irányadónak tekinthető a 74/2009. számú BK vélemény III. pontjához adott indokolás. Ez részletesen kifejti, hogy a törvény szövegében szereplő „haladéktalanság” minden egyes ügyben külön értékelendő, nincs erre meghatározott konkrét időtartam, az függ az ügy jellegétől, bonyolultságától, a feldolgozásra váró adatmennyiségtől, melyből ki kell válogatni a titkos információgyűjtés célja szempontjából érdektelen vagy az ügyben nem érintett személyre vonatkozó adatokat is. Az irreleváns információk kiszűrése után a feljelentés szempontjából releváns adathalmaz további elemzésére bizonyos idő mindenképp szükséges, ennek körében a kollégiumi vélemény több szempont körülbíró vizsgálatát írja elő (a releváns adathalmaz elégséges-e a korábbi Be. 201. §-ában meghatározott és az engedélyben feltüntetett bűncselekmények valamelyikére vonatkozó gyanú megállapításához; a bűncselekmény elkövetésére utaló adatok azzal a személlyel kapcsolatba hozhatók-e, akikre nézve az információgyűjtés engedélyezett volt; az adatok az engedélyben nem szereplő más személy bűncselekményének bizonyítására is felhasználhatók-e).

[137] Ahogy arra már a Kúria több eseti döntésben (pl: BH+ 2014.3.97.) is rámutatott, a feljelentési kötelezettség megtételének haladéktalansága nem eredményezheti abszolút, de relatív határidő meghatározását sem, az nem pusztán az engedélyben megjelölt határidő lejártá és a feljelentés teljesítése közötti időtartam alapján, hanem az információmennyiség tényleges tartalmi megismerésének, feldolgozásának bonyolultsága figyelembevételével ítélandó meg. Az irreleváns adatok kiszűrését követően (melyre egyébként a titkos információgyűjtést szabályozó ágazati jogszabályok a titkos információgyűjtés befejezését(!) követően engednek nyolc napos határidőt) kell még a releváns adatokat a célból elemezni, hogy azok egyéb adatokkal együtt elégségesek-e a korábbi Be. 201. §-ában feltüntetett bűncselekmények valamelyike tekintetében a gyanú megállapításához és hogy a bűnüldözési célú információgyűjtés az engedéllyel érintett, illetve más személlyel összefüggésbe hozható-e. Azt is szükséges kiemelni, hogy a törvény nem ír elő folyamatos ellenőrzést, elemzést a beszerzett anyagokkal kapcsolatban, emellett téves azon megállapítás is, hogy az anyag elemzése akár több hónapig nem tarthat.

[138] Az I. r. vádlott védőjének a fellebbezés írásbeli indokolásában hivatkozott NAV tv. 65. § (5) bekezdése szerinti határidő tehát kizárólag az érdektelen információ megsemmisítésének határideje volt, mely a feladat eltérő jellege miatt nem azonosítható a feljelentés megtételére előírt határidővel, nem véletlenül utalt a korábbi Be. 206/A. § (1) bekezdése is konkrét határidő (nyolc nap) helyett a haladéktalanságra. Jelen ügyben az információ mennyiség tartalma több szempontból is speciális ismereteket, értelmezést igényelt, az eljárás tárgyára figyelemmel a beszélgetések során jellemzően előkészületi jellegű cselekmények egyeztetésére is kerülhetett sor, melyek ebből kifolyólag feljelentési kötelezettséget nem vonhattak maguk után, és amennyiben ezt követő információcsere történt, a bűncselekmény egyszerű gyanújához szükséges adatok megállapítása a lehallgatási anyag elemzésén túl rendszerint további felderítő tevékenységet igényelt. A bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés végrehajtásának befejezése és a feljelentés között eltelt idő az ügy törvényszék által is részletesen vizsgált jellegzetes körülményeinek figyelembevételével egyik terheltnél sem eredményezi alapjogi sérelmek beálltának lehetőségét. A titkos információgyűjtés nem parttalan „készletezést” szolgáltat, eredményének felhasználása a nyomozási bíró kontrollja alatt állt. A haladéktalanság fogalmának az érintett ügy jellemzőitől függő értelmezése tehát a jelen esetben nem jelentette a felhasználás időbeli korlátaival történő visszaélést.

[139] Az I. r. védőnek a nyilvános ülésen előterjesztett perbeszédében pedig a NAV tv. 65/H. § (1) bekezdésében írt határidőre utalása értelmezhetetlen, miután e rendelkezést a titkos információgyűjtés szabályainak az új büntetőeljárási törvénnyel összefüggő, továbbá a bírósági végrehajtás során a sértettnek megítélt polgári jogi követelések kielégítési sorrendjére vonatkozó rendelkezések módosításáról szóló 2017. évi XCIII. törvény 32. §-a állapította meg, és az csak 2018. július 1. napjától hatályos.

[140] A büntetőeljárás megindítása előtt beszerzett, készített adóhatósági iratok, okiratok (köztük ügyfelek nyilatkozatai, jegyzőkönyvek, határozatok), mint a Be. 204. §-a szerinti tárgyi bizonyítási eszközök a Be. 167. § (2) bekezdése értelmében teljeskörűen felhasználhatók, miután azok keletkezése/beszerzése során az adóhatóság a jogszabályban meghatározott feladatait látta el, a hatályos Ket. rendelkezéseinek megfelelően. Ezen hivatkozott rendelkezés a szabad bizonyítás mind teljesebb érvényesülését hivatott szolgálni, így nem osztható az az elsőfokú ítélet 341. oldal utolsó előtti bekezdésében kifejtett, és más ügyfél nyilatkozatok értékelése okán következetesen nem követett elsőbírói álláspont, mely a tanúzási figyelmeztetés elmaradása miatt (tanú42) adózói képviselői nyilatkozatait a bizonyítékok köréből kirekesztette. Az elsőfokú bíróság érvelésében maga sem vitatta, hogy az adózó képviselőjeként tett nyilatkozattétel (amely semmilyen módon nem azonos a tanúvallomással) során a Ket. 53. § (4) bekezdése szerinti tanúzási figyelmeztetést a Ket. nem követelt (tanúkihallgatás hiányában nem is követelhetett) meg, ezen nyilatkozatok megtételére tehát az adott hatósági eljárásra irányadó jogszabályi előírások (Ket. 51. §-ában írt szóbeli vagy írásbeli nyilatkozattételi illetőleg nyilatkozattétel megtagadási jogára történt figyelmeztetés) betartásával került sor. Ezért nyilvánvalóan téves az ügyfél nyilatkozat kapcsán bármilyen tanúzási figyelmeztetést számon kérni, ezen irat, azaz tárgyi (nem pedig személyi) bizonyítási eszközök köréből történő kirekesztése fel sem merülhetett volna.

[141] Vizsgálta még az ítéltábla a XXIV. r. vádlottnak a vád törvényességének hiányára történő hivatkozását, melyet szintén nem talált alaposnak.

[142] Ahogy arra az EBH2015. B.10. számú elvi határozat is rámutatott, a vád törvényessége a vádirattal szemben támasztott azon tartalmi követelményeknek a minimuma, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a büntetőeljárás bírói szakasza meginduljon, és az eljárást lefolytassák; ez pedig akkor teljesül, ha a büntetőeljárás tárgyi oldali ismérveit a vádirat olyan részletesen tartalmazza, amelyből az alanyi oldal szükséges elemeire alaposan lehet következtetni. A tárgyi oldal eleme mindenekelőtt az elkövetési magatartás (amely nélkül nincs büntetőeljárás), ezen túl az elkövetési tárgy, az eredmény, az okozati összefüggés, és – nem feltétlenül, nem minden büntetőeljárás esetében kötelező elemként – a hely, idő, mód és az eszköz. Ugyanakkor az nem követelmény, hogy a vád történeti tényállása minden részletre kiterjedően, aprólékosan rögzítsen valamennyi mozzanatot és körülményt, viszont a vád törvényességéhez elengedhetetlenül szükséges az, hogy a cselekmény leglényegesebb tényeinek rögzítése olyan módon történjen meg, hogy abból a vád tárgyává tett büntetőeljárás tárgyi és alanyi ismérvei egyértelműen felismerhetők legyenek. Egyszerűbben fogalmazva: a történeti tények leírásának oly mértékben kell konkrétan lennie, hogy abból – bebizonyítottágot feltételezve – a büntető törvénybe ütköző cselekményre lehessen következtetni. Ugyanakkor a vád ténybeli megalapozottsága – bizonyítékokkal kellően alátámasztottsága – e szempontból közömbös, az a büntetőper érdemi kérdése, s ugyanígy nem veti fel a vád törvényességének sérelmét, ha a védő a vád tényállásban egyértelműen rögzített magatartás kapcsán eltérő jogi álláspontot foglal el. A vád bírósági eljárásra való alkalmassága a védő nem kellő egyéniesítésre utaló megjegyzése alapján sem kérdőjelezhető meg, a vádirati tényállás szövege és az is egyértelmű volt, hogy a vádhatóság mit ró az egyes terheltek, köztük XXIV. r. vádlott terhére.

[143] Az ítéltábla felhívja a figyelmet arra is, hogy az írásba foglalt ítélet nem felel meg a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás 27/A. § (13) bekezdésében írtaknak, mert az indokolás bekezdései sorszámmal nincsenek ellátva, ez jelen ügyben a hivatkozást és az áttekintést jelentősen megnehezítette. Továbbá arra is, hogy az elsőfokú bírósági iratokban elfekvő iratok sorszámozása az elektronikus ügynyilvántartási rendszerben rögzítetteknek nem teljesen felel meg (így pl. az iratokban 66. sorszám alatt a törvényszék 2016. augusztus 24. napján meghozott, nem jogerősített végzése szerepel, melyben szakértő2 szakértő részére 1.600.200 forint szakértői díjat állapított meg és rendelt utalványozni, az elektronikus nyilvántartásban 66. sorszám alatt visszajelentés került rögzítésre, miközben e végzést más sorszám alatt sem tartalmazta, ahogy e költség – érthetetlen okból – a költségjegyzékben sem került feltüntetésre.)

[144] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés a) pontjában írtaknak megfelelően tartalmazza a vádra utalást, a vád szerinti minősítést, és utalt azon terheltek vonatkozásában hozott határozatokra, akikkel szemben a büntetőeljárás megszüntetésre került.

[145] Az elsőfokú ítélet indokolásának a Be. 562. § (3) bekezdés b) pontjában meghatározott része, azaz a vádlottak személyi körülményeire és korábbi büntetéseire vonatkozó adatok kiegészítést és pontosítást igényelnek az iratok tartalma, továbbá a terheltek nyilvános ülésen tett előadása alapján az alábbiak szerint.

- Terhelt1 I. r. vádlott bipoláris affektív mentális zavarban szenved és szenvedett az elkövetés idején is, mely azonban beszámíthatóságát nem érintette. 2010. január 5. napjától gondnokság alatt áll.
- Terhelt2 II. r. vádlott az cég84-nél projekt menedzserként dolgozik, havi jövedelme 1.100.000 forint, más bevétele nincs, két kiskorú és egy nagykorú, de még tanuló gyerek eltartásáról gondoskodik, felesége jelenleg legkisebb 3 éves gyermekével otthon tartózkodik, az ő havi bevétele – otthonról dolgozva – 400.000 forint. Lakáshitel tartozás már nem terheli.
- Terhelt3 a cég85-nél logisztikai feladatokat ellátó középvezetőként dolgozik, összességében havi nettó bevétele 1.200.000 forint, felesége műköröm építőként havonta 400.000-450.000 forint jövedelemmel rendelkezik. Gépkocsija, és motorkerékpárja még tulajdonában állt, értékük azonban kb. 6 millió illetve 1 millió forintba csökkent, 1 kiskorú és 1 tanuló nagykorú gyerek eltartásáról gondoskodik.
- Terhelt4 IV. r. vádlott büntetlen előéletére utalást mellőzi, helyette azt rögzíti, hogy az erkölcsi bizonyítványa elítélést nem tart nyilván. A nyomozati iratokban azonban még szerepelt a Szolnoki Városi Bíróság a 2007. január 31. napján jogerőre emelkedett 1.B.1101/2005/17. számú ítéletével folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette miatt kiszabott 9 hónap – végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetése, mely a nyilvántartásból 2017. január 31. napjával törlésre került.
- Terhelt5 V. r. vádlott, bár az elkövetéskor büntetlen előéletű volt, időközben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa SZTKB.II.6-598-25-I/2014. számú, 2020. július 16. napján kelt és 2020. július 20. napján jogerős ítéletével a 2012-ben elkövetett hivatali vesztegetés büntette miatt 1 év – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte.
- Terhelt9 IX. r. vádlott esetében a büntetlen előéletre utalást ugyancsak mellőzi, helyette azt állapítja meg, hogy az erkölcsi bizonyítványa elítélést nem tart nyilván. A nyomozati iratokban azonban még szerepelt a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2012. február 21. napján jogerős 9.B.VI-VII.36047/2011. számú ítéletével önbíráskodás büntette miatt kiszabott 400 napi tétel – napi tételenként 500 forint, összesen 200.000 forint – pénzbüntetése, melyet a nyilvántartásból 2017. február 21. napján töröltek.
- Terhelt10 X. r. vádlott személy- és vagyonőri képesítéssel rendelkezik, szakmájában dolgozik, havi jövedelme 350.000 forint, házas családi állapotú, két kiskorú gyerek eltartásáról gondoskodik.
- Terhelt12 XII. r. vádlott vagyonőrként dolgozik, munkáltatója a cég86, bruttó alap órábéra 2256 Ft, munkaideje kéthavi munkaidőkeretben 176 óra.
- Terhelt13 XIII. r. vádlott az elkövetéskor büntetlen előéletű volt, az erkölcsi bizonyítványa jelenleg sem tartalmaz elítélési adatokat, azonban korábbi erkölcsi bizonyítványában még szerepelt egy, a Budaörsi Városi Bíróság 3.B.217/2011/27. számú, a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.780/2012/5. számú határozata folytán 2013. április 22. napján jogerőre emelkedett ítéletével halálos közúti baleset okozásának vétsége miatt (elkövetési idő: 2007. december 17.) kiszabott 7 hónap, végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés, melyet a nyilvántartásból 2018. április 22. napján töröltek.
- Terhelt14 XIV. r. vádlott tekintetében a büntetlen előéletre utalást szintén mellőzi, helyette azt állapítja meg, hogy az erkölcsi bizonyítványa elítélést nem tart nyilván. A nyomozati iratokban azonban még szerepelt a Budai Központi Kerületi Bíróság B.I.897/2002. számú, a Fővárosi Bíróság Bf.7316/2003/8. számú határozata folytán 2005. április 21. napján jogerőre emelkedett ítéletével 2001-ben elkövetett zsarolás büntetnének kísérlete és folytatólagosan elkövetett csalás vétsége miatt kiszabott 1 év 10 hónap börtönbüntetés és 2 év

közügyektől eltiltás (a szabadságvesztés kitöltésének (számított) napja: 2005. december 24.), mely büntetés a nyilvántartásból 2020. december 24. napjával került törlésre. Azt is megállapítja az ítéltábla, hogy e terhelten szemben továbbá lopás vétsége miatt (elkövetési idő: 2023. március 13.) folyik büntetőeljárás, a megalapozott gyanú közlésének időpontja: 2023. november 15.

- Terhelt15 XV. r. vádlottat a büntetőeljárás ideje alatt a Bajai Járásbíróság 2018. június 14. napján kelt 16.B.334/2016/142. számú, a helység20i Törvényszék mint másodfokú bíróság 12.Bf.487/2018/43. számú határozata folytán 2020. szeptember 10. napján jogerőre emelkedett ítéletével embercsempészség büntette (elkövetési idő: 2016. július 18.) miatt 1 év 4 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte.

- Terhelt16 XVI. r. vádlott 2020. szeptember 1. napjától a cég87, 2024. szeptember 1. napjától az azonos székhellyel rendelkező cég88 alkalmazásában áll vagyonőrként, jelenleg napi 4 óra, heti 20 óra munkaidőben, személyi alapbére bruttó 175.000 Ft.

- Terhelt24 XXIV. r. vádlott az elkövetéskor büntetlen előéletű, azonban erkölcsi bizonyítványa 2020. február 25. napjáig tartalmazta a védője által hivatkozott 2 év próbára bocsátást, melyet a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2015. február 2. napján kelt és 2015. február 25. napján jogerőre emelkedett 19.B.V.21.230/2014/5. számú ítéletével közokirat-hamisítás büntette (elkövetési idő: 2009. február 26.) miatt alkalmazott. Ellene jelenleg foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétsége miatt folyik büntetőeljárás (elkövetés: 2023. november 20., megalapozott gyanú közlése: 2024. március 20.).

- Terhelt29 XXIX. r. vádlott büntetlen előéletű, de időközben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2020. július 16. napján kelt és 2020. július 20. napján jogerőre emelkedett SZTKB.II.6-598-25-I/2014. számú ítéletével 2 rendbeli 2012-ben elkövetett hivatali vesztegetés büntette miatt 2 év – végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte.

- Terhelt30 XXX. r. vádlott az elkövetéskor ugyancsak büntetlen, de azóta a helység20i Törvényszék a 2021. november 18. napján kelt és jogerős 20.B.186/2021/40. számú ítéletével bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétsége miatt (elkövetési idő: 2015. június és 2017. december között) 1 év 10 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre, továbbá 250 napi tétel – napi tételenként 2000 forint, összesen 500.000 forint – pénzbüntetésre ítélte.

[146] A IV., IX., XIV. r. vádlott esetében az ítéltábla a korábbi elítéléseket feltüntette, de azzal összefüggésben e terheltekkel szemben hátrányos következményt (értve ez alatt a súlyosító körülményként történő értékelést is) az elítélési adatok nyilvántartásból 2024. augusztus 1. napját megelőző törlésére figyelemmel nem alkalmazott, annak ellenére, hogy az 1978. évi IV. törvény (elkövetéskori Btk.) 100. § (3) bekezdése és 2024. augusztus 1. napjától kezdődő hatállyal a Btk. (elbíráláskori Btk.) 97. §-a (3) bekezdése is akként rendelkezik, hogy a korábbi elítéléshez fűződő büntetőjogi jogkövetkezmények nem minősülnek tilalmazott hátrányos jogkövetkezménynek. A 2024. augusztus 1. napját megelőzően hatályos Btk. 97. § (2) bekezdése értelmében ugyanis e vádlottak a korábbi elítéléshez fűződő mindennemű (így a büntetőjogi) következmények alól is mentesültek, így egy már megszűnt büntetőjogi jogkövetkezmény „feléledése” az ítéltábla álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez vezetne. A hátrányos jogkövetkezmények tilalma ugyanakkor nem jelenti az ellenkezőjét, azaz a nyilvántartásból törléshez nem fűződhetnek a terheltek kedvezőbb elbírálást lehetővé tevő következmények, a fenti adatok tükrében tehát esetükben a büntetlen előélet enyhítő körülménykénti értékelésére sem kerülhetett sor.

[147] Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás hiányos, továbbá iratellenes és téves ténybeli következtetéseken alapuló megállapításokat is tartalmaz, nem utolsósorban arra visszavezethetően, hogy a törvényszék a bizonyítékok értékelésénél rögzítetteket a tényálláson nem vezette át, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjában írt részbeni megalapozatlansági hibák kiküszöbölése érdekében az iratok tartalma alapján és helyes ténybeli következtetéssel a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja pontosította és kiegészítette a lentebb írtak szerint:

[148] A tényállás bevezető rész (elsőfokú ítélet 24. oldal első két bekezdés) második bekezdésében írtak helyett azt állapítja meg, hogy

- A cég2 Vagyongvédelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaságot 2006. december 10. napján alapította Terhelt1 I. r. vádlott és fia (a II. r. és III. r. vádlott testvére) tanú34, a céget cégjegyzékszám1 cégjegyzékszámon 2007. január 10. napján jegyezték be cím153 szám alatti székhellyel, mely időponttól 2007. március 6. napjáig I. r. vádlott a cég önálló képviselőre jogosult ügyvezetője és tagja volt, 2007. március 8. napjától Terhelt5 V. r. vádlott vált a társaság bejegyzett ügyvezetőjévé egészen 2012. március 1. napjáig, s emellett I. r. vádlottat váltva tanú34 mellett tagjává. 2012. március 1. napjától V. r. vádlottat váltva tanú32 került bejegyzésre ügyvezetőként és a társaság tagjaként, s ezidőtől kezdve változott a bejegyzett székhely a cím154 szám alatti címre.

- Terhelt1 I. r. vádlott azonban a tulajdonrész és az ügyvezetés átruházását követően, Terhelt3 III. r. vádlottal közösen a társaság tulajdonosi irányítását ellátta, s bár a cég mindennapi vezetésében nem vettek részt, a stratégiai döntéseket ők hozták meg, s részesültek a részben általuk valamint utasításuk alapján létrehozott fiktív céghálózat működtetéséből realizált haszonból. Terhelt2 II. r. terhelt esetében ugyan ezen átfogó utasítási szerepkör nem nyert bizonyítást, az azonban igen, hogy tudomással bírt a (cég2) adóelkerülést célzó tevékenységéről, a fiktív céghálózat működéséről, azt a háttérből az I., III. és IV. r. terhelt munkáját segítve, támogatta (pl. XXIX. r. vádlott felvétele) és a realizált haszonból meg nem határozható mértékben rendszeresen részesült.

- A büntetőeljárás megindulását követően, 2014. január 24. napjától a cég2 felszámolás alatt állt, annak lezárását követően a céget a nyilvántartásból 2023. március 1. napjával törölték, a bankszámlán a büntetőeljárás során zárolt összeget a felszámolással összefüggésben oldották fel.

[149] Az I. tényállási pont bevezetőjében (elsőfokú ítélet 24. oldal harmadik bekezdésétől a 30. oldal aljáig):

- Az elsőfokú ítélet 24. oldal második bekezdés első sorából Terhelt2 II. r. vádlottat mellőzi, őt helyett az 5. sorban gondolatjelben szereplő szövegrészbe illeszti akként, hogy „további elkövető társaik, köztük Terhelt2 II. r. vádlott tudtával és közreműködésével”.

- Az elsőfokú ítélet 24. oldal utolsó bekezdésében is akként fogalmaz, hogy „Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlott, Terhelt2 II. r. vádlott tudtával egyetértésével és rendszeres közreműködésével”.

- Az elsőfokú ítélet 25. oldal ötödik bekezdésében a „velük rokon kapcsolatban” szövegrészt „a velük rokon, s különösen a II. r. terhelttel bizalmi kapcsolatban” szövegrésszel helyettesíti.
- Ugyanezen bekezdést kiegészíti azzal is, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott – bár e pozíciója bejegyzésre nem került – a cég2-nél az V. r. vádlott mellett ügyvezetői feladatokat is ellátott, ezzel egyidejűleg az elsőfokú ítélet 26. oldal első bekezdésének utolsó mondatát mellőzi.
- Az elsőfokú ítélet cég16.-t érintő utolsó két bekezdésében feltünteti, hogy a társaságot 2008. január 21. napján jegyezték be cím155., majd 2009. április 2. és 2011. március 7. között cím116. szám alatti székhellyel. A társaság tagja volt még név36 2008. január 21. és április 11. között. Valamint azt, hogy 2011. március 7. napjától tanú42 került a cég egyedüli tagjaként és ügyvezetőjeként bejegyzésre, majd már a büntetőeljárás alatt kényszer-végelszámolását rendelték el, melynek lezárását követően törölték a nyilvántartásból.
- Az elsőfokú ítélet 26. oldal második bekezdésénél (ahogy a tényállás egyéb érintett részénél is) Terhelt7 VII. r. vádlott megjelölését Terhelt7 – a büntetőeljárás alatt elhunyt – VII. r. terheltre cseréli.
- Emellett e bekezdésben az cég17. kapcsán azt is rögzíti, hogy a társaságot 2010. október 19. napján jegyezték be 1cím156 székhellyel, annak tagjai az alapítástól 2011. március 8. napjáig Terhelt4, aki ügyvezetőként is be volt jegyezve 2010. december 14. napjáig, azt követően 2011. március 8. napjáig Terhelt6 VI. r. vádlott szerepelt a nyilvántartásban ügyvezetőként, és őket váltotta a tagságban és az ügyvezetésben egyaránt 2011. március 8. napjától Terhelt7.
- Az elsőfokú ítélet 26. oldalán az cég17.-re vonatkozó részt követően rögzíti az ítéltábla, hogy a cég18.-t a cégbíróság cégjegyzékszám4 cégjegyzékszámom 2011. november 22. napján jegyezte be cím157 székhellyel akként, hogy a nyilvántartásban egyedüli tagként és ügyvezetőként egyaránt a nagyszülősi címmel rendelkező név37 szerepelt. A társaságot a felszámolás lezárását követően 2023. június 16-i hatállyal törölték a nyilvántartásból, a társaság bankszámláján zár alá vett összeg a felszámolással összefüggésben feloldásra került.
- Az elsőfokú ítélet 26. oldalán a 2007-ben alapított társaságokból a cég19-nél utal arra, hogy az valójában cég46 néven került bejegyzésre, és a nyilvántartás szerint a XXVI. r. vádlott mellett a másik tag cím158 volt, akiket 2009. április 8. napjától a cég 2010. november 6. napján történt hivatalbóli törléséig a nyilvántartásban tagként tanú62 és cím159 továbbá előbbi ügyvezetőként is váltott.
- Ugyanezen tényállási résznél a cég20. vonatkozásában helyesbíti, hogy Terhelt5 V. r. vádlott (tanú34 mellett) kizárólag 2007. augusztus 15. és december 28. napja közötti időben szerepelt a társaságban tagként és ügyvezetőként, míg a nyilvántartás szerint Terhelt24 2007. december 28. és 2009. február 26. napja között (tanú46 mellett) tagja és egyedüli ügyvezetője volt a társaságnak, őt a hivatalbóli törlésig, azaz 2010. június 12. napjáig név38 követte, aki név39y mellett tag is volt a cégben. Ahogy azt is megállapítja, miszerint a XXIV. r. vádlott személyi részben rögzített közokirat-hamisítás büntette miatti büntetőjogi felelősségre vonására a 2009. február 26. napján történt cégátruházás (fantomizálás), és nem az azt megelőző események miatt került sor.
- A cég22. vonatkozásában azt is megállapítja, hogy a társaság 2010. július 24. napjától végelszámolás, 2011. február 22. napjától felszámolás alatt állt, és annak lezárását követően törölték 2012. május 16-i hatállyal. Terhelt26t követően (aki mellett a társaság másik tagjaként cím158 szerepelt) 2009. február 26. napjától tagként (név38 mellett) és ügyvezetőként név39y került bejegyzésre.
- A 2009-ben alapított cégek közül a cég23.-nél azt is rögzíti, hogy 2009. január 13. napján történt bejegyzésétől 2010. március 31. napjáig tanú26 volt a bejegyzett ügyvezető és

a másodfokú eljárás során elhunyt Terhelt23 XXIII. r. terhelt mellett a tagja is, s hogy a bejegyzett székhely 2009. május 11. napjától a cím160. címre módosult. A 2013. október 29. napjától indult felszámolás lezárása után törölték a céget.

- A cég24. vonatkozásában is azt szükséges rögzíteni, hogy a 2009. január 13. napján történt bejegyzésétől 2010. március 31. napjáig tanú26 volt a bejegyzett ügyvezető és a másodfokú eljárás során elhunyt Terhelt23 XXIII. r. terhelt mellett a tagja is, s hogy a bejegyzett székhely 2009. május 11. napjától a cím160. címre módosult. 2011. augusztus 3. napjától előbb végelszámolás, majd felszámolás alatt állt, melynek lezárását követően törölték a céget.

- Az cég25. vonatkozásában helyesbíteni és kiegészíteni kell az adatokat akként, hogy a 2009. január 13-i alapítástól 2009. április 17. napjáig az ügyvezető és tulajdonos (tanú26 mellett) a másodfokú eljárás során elhunyt Terhelt23 XXIII. r. terhelt volt, akit a tagságban és az ügyvezetésben egyaránt a nyilvántartás szerint tanú22 váltott, aki neve mellől a XXVII. r. vádlott megjelölés mellőzendő, és ezen időponttól a társaság bejegyzett székhelye a cím161 szám volt. Rögzíteni kell továbbá, hogy 2010. június 8. napjától a nyilvántartásban ügyvezetőként és tanú21 mellett tagként név40 szerepelt.

- A cég26. vonatkozásában (elsőfokú ítélet 27. oldal) helyesbíteni és kiegészíteni kell az adatokat akként, hogy a 2009. január 13-i alapítástól 2009. április 17. napjáig az ügyvezető és tulajdonos (tanú26 mellett) a másodfokú eljárás során elhunyt Terhelt23 XXIII. r. terhelt volt, akit a tagságban és az ügyvezetésben egyaránt a nyilvántartás szerint tanú22 váltott, aki neve mellől a XXVII. r. vádlott megjelölés mellőzendő, és ezen időponttól a társaság bejegyzett székhelye a cím161 szám volt. Rögzíteni kell továbbá, hogy 2010. március 31. napjától a nyilvántartásban ügyvezetőként és tanú21 mellett tagként név40 szerepelt.

- A cég27. tekintetében az adatokat annyiban kell kiegészíteni, hogy a XXI. r. vádlott az ügyvezetése alatti időszakban Terhelt19 mellett a társaság tagjaként is szerepelt a nyilvántartásban, s hogy őket a tagságban, s előbbi az ügyvezetésben tanú63, illetve tagként tanú64 váltott 2010. május 25. napjától.

- A cég28. vonatkozásában az adatokat annyiban kell kiegészíteni, hogy a XXI. r. vádlott az ügyvezetése alatti időszakban Terhelt19 mellett a társaság tagjaként is szerepelt a nyilvántartásban, s hogy őket a tagságban, s előbbi az ügyvezetésben tanú63, illetve tagként tanú64 váltotta 2010. május 25. napjától.

- A cég29. tekintetében rögzítendő, hogy a büntetőeljárás során elhunyt Terhelt19 az ügyvezetősége időszakában Terhelt21 XXI. r. vádlott mellett tagként is szerepelt a cégben, őket váltotta 2009. december 16. napjától tagként illetve előbbi ügyvezetőként is a XXVIII. r. akkori élettársa, tanú23 illetve terhelt22 XXII. r. vádlott. tanú23 halálát követően 2010. július 29. napjától 2011. május 2. napjáig tagként kk. név41 került bejegyzésre, őt törvényes képviselőként Terhelt28 XXVIII. r. vádlott képviselte, aki ez időszak alatt a nyilvántartás szerint az ügyvezetést is ellátta. 2011. május 2. napjától név42 és név43 került tagként és előbbi ügyvezetőként is bejegyzésre.

- A cég30.-t érintően annyi kiegészítés teendő, hogy az eljárás során elhunyt Terhelt19 az ügyvezetése alatti időszakban Terhelt21 XXI. r. vádlott mellett a társaság tagjaként is szerepelt a nyilvántartásban, s hogy őket a tagságban, s előbbi az ügyvezetésben tanú63, illetve tagként tanú64 váltotta 2010. május 25. napjától. A társaság végelszámolás, majd felszámolás alatt állt, 2014. április 22. napján törölték a nyilvántartásból.

- A cég31. tekintetében annyi kiegészítés teendő, hogy (Mágáné) terhelt22 XXII. r. vádlott az ügyvezetése alatt – tanú23, majd az ő halála után a Terhelt28 XXVIII. r. vádlott által képviselt kk. név41 mellett – tagja is volt a nyilvántartás szerint a cégnek, s őket 2011.

május 2. napjától név⁴⁴ és név⁴² váltotta a tagságban, valamint előbbi az ügyvezetésben is. A céget kényszertörlési eljárásban törölték a cégnyilvántartásból a büntetőeljárás alatt.

- A cég³². tekintetében hasonló megállapításokat tett a másodfokú bíróság: (Mágáné) terhelt²² XXII. r. vádlott az ügyvezetése alatt – tanú²³, majd az ő halála után a Terhelt²⁸ XXVIII. r. vádlott által képviselt kk. név⁴¹ mellett – tagja is volt a nyilvántartás szerint a cégnek, s őket 2011. március 31. napjától tanú⁵⁰ és név³¹ váltotta a tagságban, valamint előbbi az ügyvezetésben is. A céget kényszertörlési eljárásban törölték a cégnyilvántartásból a büntetőeljárás alatt.

- A cég³³. vonatkozásában teendő további megállapítások: tanú²³ ügyvezetése alatt a tagja is volt a cégnek, mellette a másik tag Terhelt²² XXII. r. vádlott volt, aki tanú²³ halála után ügyvezetővé vált, ezen időponttól kezdődően egyúttal az üzletrész tulajdonosaként a Terhelt²⁸ XXVIII. r. vádlott által képviselt kk. név⁴¹ került bejegyzésre. 2011. március 31. napján név³¹ és tanú⁵⁰ tagként, előbbi ügyvezetőként került bejegyzésre.

- A cég³⁴-t illetően: a bejegyzéskor Terhelt²⁵ XXV. r. mellett a társaság másik tagja egyben ügyvezetője tanú²⁵ volt, a nyilvántartás szerint utóbbtól vette át üzletrészét és az ügyvezetést Terhelt²⁸ – helyesen – XXVIII. r. vádlott; 2011. március 31. napjától pedig tanú⁵⁰ és név³¹ lett tagként és előbbi ügyvezetőként is bejegyezve. A céget kényszertörlési eljárásban törölték a cégnyilvántartásból a büntetőeljárás alatt.

- A cég³⁵. tekintetében: az alapításkor Terhelt²⁵ XXV. r. vádlott ügyvezetése alatt egyben a társaság tagja is volt a nyilvántartás szerint, mellette a másik tag tanú²⁵ volt, utóbbtól vette át üzletrészét 2010. március 3. napjától Terhelt²⁸ XXVIII. r. vádlott; 2011. május 2. napjától pedig név⁴² és név⁴³ lett tagként és előbbi ügyvezetőként is bejegyezve. A céget kényszertörlési eljárásban törölték a cégnyilvántartásból a büntetőeljárás alatt.

- A cég³⁶. tekintetében: a bejegyzéskor Terhelt²⁵ XXV. r. mellett a társaság másik tagja, egyben ügyvezetője tanú²⁵ volt, a nyilvántartás szerint utóbbtól vette át üzletrészét és az ügyvezetést Terhelt²⁸ – helyesen – XXVIII. r. vádlott; 2011. március 31. napjától pedig tanú⁵⁰ és név³¹ lett tagként és előbbi ügyvezetőként is bejegyezve. A céget kényszertörlési eljárásban törölték a cégnyilvántartásból a büntetőeljárás alatt.

A 2010-ben alapított cégek (elsőfokú ítélet 28. oldal) tekintetében:

- a cég³⁷-t érintően az is megállapítandó, hogy Terhelt²⁵ XXV. r. vádlott az ügyvezetése alatt egyben a társaság tagja is a nyilvántartás szerint, mellette a másik tag tanú²⁵ volt, utóbbtól vette át üzletrészét 2010. március 3. napjától Terhelt²⁸ XXVIII. r. vádlott; 2011. május 2. napjától pedig név⁴³, név⁴² és név⁴⁴ lett tagként és előbbi ügyvezetőként is bejegyezve.

- A cég³⁸-ben Terhelt²⁰ XX. r. vádlott az ügyvezetése alatt a társaság egyedüli tagjaként volt bejegyezve, s őt váltotta a tagságban és ügyvezetésben is név⁴⁵.

- Az cég³⁹-ben Terhelt²⁰ XX. r. vádlott az ügyvezetése alatt a társaság egyedüli tagjaként volt bejegyezve, s őt váltotta 2011. november 25. napjától a tagságban és ügyvezetésben is név⁴⁶ nagyszülősi illetőségű személy.

A 2011-ben alapított társaságok közül:

- a cég⁴¹ (helyesen később, azaz 2011. november 25. napjától cég⁴²) Kft. tekintetében Terhelt¹⁸ XVIII. r. vádlott az ügyvezetése alatt a társaság egyedüli tagjaként volt bejegyezve,

s őt váltotta 2011. november 25. napjától a tagságban és ügyvezetésben is név⁴⁶ nagyszülősi illetőségű személy.

- A cég⁴³. vonatkozásában rögzíteni kell még, hogy az ügyvezetése alatt Terhelt¹⁸ XVIII. r. terhelt egyedüli tagja is volt a cégnek, s hogy őt 2011. november 28. napjától az ügyvezetésben és tagságban a nyilvántartás szerint egyaránt név⁴⁷ váltotta.

- A cég⁴⁴. tekintetében elsőként rögzíteni kell, hogy Terhelt²⁷ helyesen XXVII. r. vádlott, s hogy az ügyvezetése alatt egyedüli tagja volt a cégnek, mely pozíciókat a nyilvántartás szerint a mintegy egy hónapig tulajdonos és ügyvezető név⁴⁸ vette át, 2011. november 29. napjától pedig az egyedüli tag és ügyvezető tanú²⁷ ukrainai illetőségű személy lett.

- A cég⁴⁵. vonatkozásában elsőként rögzíteni kell, hogy Terhelt²⁷ helyesen XXVII. r. vádlott, s hogy ügyvezetése alatt egyedüli tagja volt a cégnek, mely pozíciókat a nyilvántartás szerint a mintegy egy hónapig tulajdonos és ügyvezető név⁴⁸ vette át, 2011. november 29. napjától pedig az egyedüli tag és ügyvezető tanú²⁷ ukrainai illetőségű személy lett.

- Az elsőfokú ítélet 28. oldal utolsó előtti bekezdéséből Terhelt¹⁹ XIX. r. vádlott nevét – minthogy vele szemben az eljárást az elsőfokú bíróság halála folytán korábban megszüntette – a tudati tényekre vonatkozó megállapítások közül mellőzi, és „az általuk képviselt cégek működnek” helyett azt a szövegrészt illeszti, hogy tisztában voltak azzal, hogy „a cégeket adóelkerülés céljából hozták létre (vették), ahogy azzal is, hogy bár tényleges gazdasági tevékenységet nem végeznek, a bankszámlákra utalt összegek formájában bevételt generálnak”.

- Az elsőfokú ítélet 28. oldal utolsó bekezdésénél a cégek alapításakor preferált székhelyek között feltünteti a cím¹⁶² címet is.

- Az elsőfokú ítélet 29. oldal 7. bekezdésében Terhelt¹³ XIII. r. vádlott tekintetében a pénzfelvételre utalást mellőzi, helyette azt rögzíti, hogy e vádlott a XIV. r. vádlottat a készpénzfelvetelek során a bankba több esetben elkísérte.

- Az elsőfokú ítélet 30. oldal 3. bekezdésében rögzíti, hogy Terhelt⁸ VIII. r. vádlott ott leírt tevékenységét 2009. szeptember 15. napjától 2012. január 31. napjáig látta el.

- Az elsőfokú ítélet 30. oldal 4. bekezdésében Terhelt³⁰ XXX. r. vádlott az ott írt tevékenységét 2010. február 19. napjától látta el a tárgybeli időszakban végig, azaz 2012. március 31. napjáig.

- Az elsőfokú ítélet 30. oldal 5. bekezdésében Terhelt²⁹ XXIX. r. vádlott cselekvőségét illetően meghatározza azt is, hogy a rögzített tevékenységet nevezett 2009. március 9. és 2012. március 31. napja közötti időszakban látta el.

- terhelt³¹ terhelt³¹ XXXI. r. vádlott elsőfokú ítélet 30. oldal hatodik bekezdésében meghatározott cselekvőségét időben a 2011. március 1. és 2012. március 31. napja közötti időszakra korlátozza.

[150] Az I/A. tényállási pontnál:

- Az elsőfokú ítélet 31. oldal második bekezdését – mint szükségtelent – mellőzi.

- Ugyanezen oldal harmadik bekezdéséből Terhelt⁶ VI. r. vádlott nevét mellőzi, az I-III. r. vádlottakra vonatkozó szövegrész helyébe „a Terhelt¹ I. r., Terhelt² II. r. és Terhelt³ III. r. vádlott érdekeinek megfelelően, az I. és II. r. vádlott irányítása, és a II. r. terhelt alkalmankénti közreműködése mellett végezték el” mondatrészt illeszti.

- Szintén az elsőfokú ítélet 31. oldalán a negyedik bekezdés helyébe a következőt rögzíti: „2008. január 12. és 2012. március 31. napja között az elvégzett munkák után a színleg a korábbiakban írtak szerint alapított gazdasági társaságokhoz – a cég33.-hez, a cég43.-hez, a cég30.-hez, a cég31.-hez, a cég26.-hez, a cég18.-hez, a cég36.-hez, a cég29.-hez, a cég23.-hez, a cég28.-hez, a cég39.-hez, a cég35.-hez, a cég37.-hez, a cég45.-hez, a cég34.-hez, a cég25.-hez, a cég44.-hez, a cég27.-hez, a cég24.-hez, a cég38.-hez, a cég42.-hez és a cég32.-hez – bejelentett, de a munkaszerződés nélkül ténylegesen a cég2 által alkalmazott munkavállalók részére kifizetett 2.208.683.515 forint bruttó bér után ez utóbbi cégnek összesen 872.620.842 forint járulékbavallási és fizetési kötelezettsége keletkezett, melynek nem tett eleget. A bevallani és megfizetni elmulasztott járulékok a „stróman” cégek, ügyvezetők és bevallási időszakok szerinti bontásban a következők:”

- Ennek megfelelően az elsőfokú ítélet 31. oldal aljától a 33. oldal aljáig tartó táblázatot az alábbival helyettesíti:

- Az elsőfokú ítélet 33. oldal utolsó bekezdését és az azt követő 35. oldal első harmadáig tartó táblázatot (mely az elsőfokú bírósági eljárás során elhunyt Terhelt19 terhelt büntetőjogi felelősséget megalapozó tényeket tartalmaz) mellőzi.

- Az elsőfokú ítélet 35. oldal közepétől 55. oldal harmadik bekezdéséig terjedő része helyébe – mely lényegében az I/A. tényállási ponttal összefüggésben az egyes vádlottak közreműködésének összegszerű meghatározását adja – a következő szöveg kerül:

- Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak a tényállás bevezetőjében írt magatartásuk folytán a fentiekben meghatározott adó-járulékbavétel kiesés teljes adó- és járulékbavételkiesés összegéig, azaz 872.620.842 Ft erejéig felelnek. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 659.960.258 forint, amely 569.637.088 Ft TB járulékból, 28.628.753 Ft szociális hozzájárulási adóból, 12.517.590 Ft munkaadói járulékból, 33.130.253 Ft szakképzési hozzájárulásból és 16.046.574 Ft EHO-ból áll, míg a biztosítottat terhelő, de foglalkoztató által levonandó járulékok összege 212.660.584 Ft volt, mely 50.626.739 Ft biztosítottat terhelő nyugdíjjárulékból, 152.837.388 Ft biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulékból és 9.196.456 Ft munkavállalói járulékból tevődött össze.

- Terhelt8 VIII. r. vádlott, mint az általa is tudottan fiktív céghálózat egyes adminisztratív feladatainak ellátásában a bevezetőben írtak szerint résztvevő személy, tevékenysége alatt, azaz 2009. szeptember és 2012. január között keletkezett teljes adó- és járulékbavétel kiesés, azaz 698.241.594 Ft erejéig felel. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 517.570.607 Ft, amely 453.115.509 Ft TB járulékból, 28.628.753 Ft szociális hozzájárulási adóból, 2.646.562 Ft munkaadói járulékból, 26.902.910 Ft szakképzési hozzájárulásból, 6.276.882 Ft EHO-ból áll, míg a biztosítottat terhelő, de foglalkoztató által levonandó járulékok összege 180.670.994 Ft volt, mely 48.308.075 Ft biztosítottat terhelő nyugdíjjárulékból, 128.779.783 Ft biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulékból és 3.583.133 Ft munkavállalói járulékból tevődött össze.

- Terhelt9 IX. r. vádlott a bevezetőben írt magatartásával, azaz azzal, hogy az általa is tudottan ténylegesen nem működő, adóelkerülés céljából létrehozott cég36. bankszámlájáról 2010. és 2011. évben rendszeresen készpénzt vett fel, majd azoknak az ügyintézésre használt irodában történő borítékolását, szétosztását is rendszeresen végezte, és ezzel a valós gazdasági működés látszatának megteremtéséhez hozzájárult, összesen 46.944.287 Ft vagyoni hátrány

okozásában működött közre. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 35.831.801 Ft, ami 33.945.917 Ft TB járulékból, 1.885.884 Ft szakképzési hozzájárulásból adódik össze, míg a biztosítottat terhelő, de a munkáltató által levonandó kötelezettség 11.112.486 Ft volt, mely 2.006.472 Ft nyugdíjjárulékból, 9.046.014 Ft egészségbiztosítási és munkaerőpaci járulékból állt.

- Terhelt10 X. r. vádlott a bevezetőben írt magatartásával, azaz azzal, hogy az általa is tudottan ténylegesen nem működő, a cég2 adóelkerülése céljából létrehozott cég34., cég41. (cég42.), továbbá az cég39. (cég40) bankszámláiról 2010. továbbá 2011. évben rendszeresen készpénzt vett fel, majd azoknak az ügyintézésre használt irodában történő borítékolását, szétosztását is rendszeresen végezte, és ezzel a valós gazdasági működés látszatának megteremtéséhez hozzájárult, összesen 84.206.688 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 54.441.340 Ft, ami 51.576.007 Ft TB járulékból, 2.865.333 Ft szakképzési hozzájárulásból adódik össze, míg a biztosítottat terhelő, de a munkáltató által levonandó kötelezettség 29.765.348 Ft volt, mely 15.551.406 Ft nyugdíjjárulékból, 14.213.942 Ft egészségbiztosítási és munkaerőpaci járulékból állt.

- Terhelt11 XI. r. vádlott a bevezetőben írt magatartásával, azaz azzal, hogy 2010. évben a cég33., 2011. évben pedig a cég45. bankszámláiról rendszeresen készpénzt vett fel, majd azoknak az ügyintézésre használt irodában történő borítékolását, szétosztását is rendszeresen végezte, és ezzel általa is tudottan a valós gazdasági működés látszatának megteremtéséhez hozzájárult, összesen 118.087.356 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 92.221.141 Ft, ami 87.367.396 Ft TB járulékból, 4.853.745 Ft szakképzési hozzájárulásból adódik össze, míg a biztosítottat terhelő, de a munkáltató által levonandó kötelezettség 26.226.215 Ft volt, mely 2.459.376 Ft nyugdíjjárulékból és 14.213.942 Ft egészségbiztosítási és munkaerőpaci járulékból állt.

- Terhelt13 XIII. r. a bevezetőben írt tevékenységével, azaz azzal, hogy Terhelt14 XIV. r. vádlottnak a cég18. bankszámlájáról történt készpénzfelvételeit segítette, majd rendszeresen részt vett a felvett készpénzek borítékolásában, szétosztásában, és ezzel általa is tudottan a valós gazdasági működés látszatának megteremtéséhez járult hozzá, összesen 35.510.895 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 27.037.905 Ft, ami 8.596 Ft TB járulékból, 25.606.261 Ft szociális hozzájárulási adóból, illetve 1.423.047 Ft szakképzési hozzájárulásból adódik össze, míg a biztosítottat terhelő, de a munkáltató által levonandó kötelezettség 8.472.990 Ft volt, mely 567.937 Ft nyugdíjjárulékból és 7.905.054 Ft egészségbiztosítási és munkaerőpaci járulékból állt.

- Terhelt14 XIV. r. vádlott 2012. évben a cég18. bankszámlájáról történő rendszeres készpénzfelvételekkel és e pénzösszegek bevezető részben írtak szerinti szétosztásában megnyilvánuló tevékenységével, mellyel e társaságnál a valós gazdasági tevékenység látszatának megteremtéséhez nyújtott általa is tudottan segítséget, összesen 35.510.895 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 27.037.905 Ft, ami 8.596 Ft TB járulékból, 25.606.261 Ft szociális hozzájárulási adóból, illetve 1.423.047 Ft szakképzési hozzájárulásból adódik össze, míg a biztosítottat terhelő, de a munkáltató által levonandó kötelezettség 8.472.990 Ft volt, mely 567.937 Ft nyugdíjjárulékból és 7.905.054 Ft egészségbiztosítási és munkaerőpaci járulékból állt.

- Terhelt15 XV. r. vádlott a bevezetőben írt magatartásával, azaz azzal, hogy az általa is tudottan ténylegesen nem működő, a cég2 adóelkerülése céljából létrehozott cég18. bankszámlájáról – terhelt16 és XVI. r. és Terhelt14 XIV. r. vádlott mellett – 2012. évben rendszeresen készpénzt vett fel, majd azoknak az ügyintézésre használt irodában történő borítékolását, szétosztását is rendszeresen végezte, és ezzel a valós gazdasági működés látszatának megteremtéséhez hozzájárult, így 35.510.895 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 27.037.905 Ft, ami 8.596 Ft TB

járulékból, 25.606.261 Ft szociális hozzájárulási adóból, illetve 1.423.047 Ft szakképzési hozzájárulásból adódik össze, míg a biztosítottat terhelő, de a munkáltató által levonandó kötelezettség 8.472.990 Ft volt, mely 567.937 Ft nyugdíjjárulékból és 7.905.054 Ft egészségbiztosítási és munkaerőpaci járulékból állt.

- terhelt16 XVI. r. vádlott – az előbbi terheltekhez hasonló tudattartalom és tevékenység mellett – azaz azzal, hogy 2010. évben a cég24., 2011. és 2012. évben a cég43., végül 2012. évben a cég18. bankszámláiról a készpénzfelvételekkel és az azt követő pénzelosztás során végzett tevékenységével e cégek valós gazdasági tevékenységének látszata megteremtéséhez nyújtott szándékos segítséget, összesen 75.571.711 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 55.607.940 Ft, ami 27.074.945 Ft TB járulékból, 25.606.261 Ft szociális hozzájárulási adóból, illetve 1.503.686 Ft szakképzési hozzájárulásból adódik össze, míg a biztosítottat terhelő, de a munkáltató által levonandó kötelezettség 19.963.769 Ft volt, melyet 4.608.712 Ft nyugdíjjárulékot és ezt meghaladóan 352 Ft szakképzési hozzájárulás kivételével 15.354.705 Ft egészségbiztosítási és munkaerőpaci járulékot tartalmazott.

- Terhelt20 XX. r. vádlott az általa is tudottan adóelkerülés céljából létrehozott, tényleges gazdasági tevékenységet nem végző, munkavállalókkal csak „papíron” rendelkező cég38-nek a 2010. november 29. és 2011. október 28. közötti, illetve a cég39 (később cég40) Kft.-nek a 2010. november 30. és 2011. november 25. közötti időszakban a cégnyilvántartás szerinti ügyvezetőjeként – a bevezetőben írt tudattartalomra figyelemmel – felelősséggel tartozik e cégek névleges ügyvezetői ideje alatt történt bevonásával keletkezett teljes vagyoni hátrányért. A fenti táblázat cégenként tartalmazza az összegeket, összesítve a munkabérekhez kapcsolódó adó- és járuléknemek vonatkozásában a közreműködésével okozott vagyoni hátrány 49.645.000 Ft. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 21.471.727+13.159.199 Ft, azaz 34.630.926 Ft, míg a biztosítottat terhelő, de a foglalkoztató által levonandó kötelezettség 7.432.664+7.581.410, azaz 15.014.074 Ft; tovább bontva TB járulék: 20.341.637+12.466.610 Ft, azaz 32.808.247 Ft, szakképzési hozzájárulás 1.130.090+692.589 Ft, azaz 1.822.679 Ft, biztosítottat terhelő nyugdíjjárulék 1.813.300+4.118.463 Ft, azaz 5.931.763 Ft, biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulék 5.619.365+3.462.947 Ft, azaz 9.082.312 Ft.

- Terhelt21 XXI. r. vádlott az általa is tudottan adóelkerülés céljából létrehozott, tényleges gazdasági tevékenységet nem végző, munkavállalókkal csak „papíron” rendelkező cég28.-nek a 2009. február 5. és 2010. május 25. közötti, illetve a cég27.-nek a 2009. február 5. és 2010. május 25. közötti cégnyilvántartás szerinti ügyvezetőjeként – a bevezetőben írt tudattartalomra figyelemmel – felelősséggel tartozik e cégek névleges ügyvezetői ideje alatt történt bevonásával keletkezett teljes vagyoni hátrányért. A fenti táblázat cégenként tartalmazza az összegeket; összesítve a munkabérekhez kapcsolódó adó- és járuléknemek vonatkozásában a közreműködésével okozott vagyoni hátrány 77.475.643 Ft. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 30.372.737+29.815.891 Ft, azaz 60.188.628 Ft, míg a biztosítottat terhelő, de a foglalkoztató által levonandó kötelezettség 10.319.889+6.967.126 Ft, azaz 17.287.015 Ft; tovább bontva TB járulék: 25.717.772+25.306.355 Ft, azaz 51.024.127 Ft, szakképzési hozzájárulás 1.426.404+1.399.888 Ft, azaz 2.826.292 Ft, munkaadói járulék 1.291.184+1.354.017 Ft, azaz 2.645.201 Ft, EHO 1.937.379+1.755.632 Ft, azaz 3.693.011 Ft, biztosítottat terhelő nyugdíjjárulék 3.339.072+100.193 Ft, azaz 3.439.265 Ft, biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulék 5.891.736+5.763.401 Ft, azaz 11.655.137 Ft, munkavállalói járulék 1.089.081+1.103.532 Ft, azaz 2.192.613 Ft.

- terhelt22 XXII. r. vádlott az általa is tudottan adóelkerülés céljából létrehozott, tényleges gazdasági tevékenységet nem végző, munkavállalókkal csak „papíron” rendelkező cég33.-nek 2010. július 29. és 2011. március 31. között, a cég31.-nek a 2009. március 16. és

2011. május 2. között, illetve a cég32.-nek a 2009. december 17. és 2011. március 31. között a cégnyilvántartás szerinti ügyvezetőjeként – a bevezetőben írt tudattartalomra figyelemmel – felelősséggel tartozik e cégek névleges ügyvezetői ideje alatt történt bevonásával keletkezett teljes vagyoni hátrányért. A fenti táblázat cégenként tartalmazza az összegeket, összesítve a munkabérekhez kapcsolódó adó- és járuléknemek vonatkozásában a közreműködésével okozott vagyoni hátrány 95.326.589 Ft. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 33.656.012+12.195.388+22.562.170 Ft, azaz 68.413.570 Ft, míg a biztosítottat terhelő, de a foglalkoztató által levonandó kötelezettség 11.137.727+3.501.841+12.273.450 Ft, azaz 26.913.018 Ft; tovább bontva TB járulék: 31.884.643+11.553.526+21.374.688 Ft, azaz 64.812.857 Ft, szakképzési hozzájárulás 1.771.369+641.863+1.187.483 Ft, azaz 3.600.715 Ft, biztosítottat terhelő nyugdíjjárulék 2.457.710+344.000+6.359.866 Ft, azaz 9.161.576 Ft, biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulék 8.680.016+3.157.381+5.913.583 Ft, azaz 17.750.980 Ft.

- Terhelt25 XXV. r. vádlott az általa is tudottan adóelkerülés céljából létrehozott, tényleges gazdasági tevékenységet nem végző, munkavállalókkal csak „papíron” rendelkező cég35.-nek a 2009. december 28. és 2011. május 2. között, illetve a cég37.-nek a 2010. január 4. és 2011. május 2. között a cégnyilvántartás szerinti ügyvezetőjeként – a bevezetőben írt tudattartalomra figyelemmel – felelősséggel tartozik e cégek névleges ügyvezetői ideje alatt történt bevonásával keletkezett teljes vagyoni hátrányért. A fenti táblázat cégenként tartalmazza az összegeket, összesítve a munkabérekhez kapcsolódó adó- és járuléknemek vonatkozásában a közreműködésével okozott vagyoni hátrány 62.856.241 Ft. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 17.641.485+25.609.144 Ft, azaz 43.250.629 Ft, míg a biztosítottat terhelő, de a foglalkoztató által levonandó kötelezettség 6.455.553+13.150.059 Ft, azaz 19.605.612 Ft; tovább bontva TB járulék: 16.712.986+24.261.294 Ft, azaz 40.974.280 Ft, szakképzési hozzájárulás 928.499+1.347.850 Ft, azaz 2.276.349 Ft, biztosítottat terhelő nyugdíjjárulék 1.856.574+6.431.392 Ft, azaz 8.287.966 Ft, biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulék 4.598.979+6.718.667 Ft, azaz 11.317.646 Ft.

- Terhelt27 XXVII. r. vádlott az általa is tudottan adóelkerülés céljából létrehozott, tényleges gazdasági tevékenységet nem végző, munkavállalókkal csak „papíron” rendelkező cég45.-nek a 2011. február 15. és 2011. november 29. között, illetve a cég44.-nek a 2011. február 15. és 2011. november 29. között a cégnyilvántartás szerinti ügyvezetőjeként – a bevezetőben írt tudattartalomra figyelemmel – felelősséggel tartozik e cégek névleges ügyvezetői ideje alatt történt bevonásával keletkezett teljes vagyoni hátrányért. A fenti táblázat cégenként tartalmazza az összegeket, összesítve a munkabérekhez kapcsolódó adó- és járuléknemek vonatkozásában a közreműködésével okozott vagyoni hátrány 80.204.294 Ft. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 17.641.485+25.609.144 Ft, azaz 43.250.629 Ft, míg a biztosítottat terhelő, de a foglalkoztató által levonandó kötelezettség 9.392.965+6.796.282 Ft, azaz 16.189.612 Ft; tovább bontva TB járulék: 34.521.658+26.124.175 Ft, azaz 60.645.833 Ft, szakképzési hozzájárulás 1.917.870+1.451.343 Ft, azaz 3.369.213 Ft, biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulék 9.392.965+6.796.282 Ft, azaz 16.189.612 Ft.

- Terhelt28 XXVIII. r. vádlott az általa is tudottan adóelkerülés céljából létrehozott, tényleges gazdasági tevékenységet nem végző, munkavállalókkal csak „papíron” rendelkező cég36., a cég29. illetve a cég34. cégnyilvántartás szerinti ügyvezetőjeként – a bevezetőben írt tudattartalomra figyelemmel – felelősséggel tartozik e cégek névleges ügyvezetői ideje alatt történt bevonásával keletkezett teljes vagyoni hátrányért. A fenti táblázat cégenként, időszakonként tartalmazza az összegeket, összesítve a munkabérekhez kapcsolódó adó- és járuléknemek vonatkozásában a közreműködésével okozott vagyoni hátrány 120.354.551 Ft.

Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 35.831.801+20.793.967+30.720.933 Ft, azaz 87.346.701 Ft, míg a biztosítottat terhelő, de a foglalkoztató által levonandó kötelezettség 11.112.486+6.158.778+15.736.586 Ft, azaz 33.007.850 Ft; tovább bontva TB járulék: 33.945.917+19.699.548+29.104.042 Ft, azaz 82.749.507 Ft, szakképzési hozzájárulás 1.885.884+1.094.419+1.616.891 Ft, azaz 10.745.159 Ft, biztosítottat terhelő nyugdíjjárulék 2.066.472+869.017+7.764.856 Ft, azaz 10.700.345 Ft, biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulék 9.046.014+5.289.761+7.971.730 Ft, azaz 22.307.505 Ft.

- Terhelt29 XXIX. r. vádlott, mint az általa is tudottan fiktív céghálózat egyes adminisztratív feladatainak ellátásában a bevezetőben írtak szerint résztvevő személy, a 2009. március eleje és 2012. március vége közötti tevékenysége alatt keletkezett teljes adó- és járulék kiesés, azaz 855.401.506 Ft erejéig felel. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 645.587.715 Ft, amely 557.950.019 Ft TB járulékból, 28.628.753 Ft szociális hozzájárulási adóból, 11.308.538 Ft munkaadói járulékból, 32.525.745 Ft szakképzési hozzájárulásból, 15.174.676 Ft EHO-ból áll, míg a biztosítottat terhelő, de foglalkoztató által levonandó járulékok összege 209.813.795 Ft volt, mely 50.619.180 Ft biztosítottat terhelő nyugdíjjárulékból, 150.525.870 Ft biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulékból és 8.668.739 Ft munkavállalói járulékból tevődött össze.

- Terhelt30 XXX. r. vádlott, mint az általa is tudottan fiktív céghálózat egyes adminisztratív feladatainak ellátásában a bevezetőben írtak szerint résztvevő személy, a 2010. március eleje és 2012. március vége közötti tevékenysége alatt keletkezett teljes adó- és járulék kiesés, azaz 572.061.343 Ft erejéig felel. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 418.906.527 Ft, amely 368.230.037 Ft TB járulékból, 28.628.753 Ft szociális hozzájárulási adóból, 22.047.734 Ft szakképzési hozzájárulásból áll, míg a biztosítottat terhelő, de foglalkoztató által levonandó járulékok összege 153.154.824 Ft volt, mely 44.239.460 Ft biztosítottat terhelő nyugdíjjárulékból, 108.915.363 Ft biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulékból tevődött össze.

- Terhelt31 XXI. r. vádlott, mint az általa is tudottan fiktív céghálózat egyes adminisztratív feladatainak ellátásában a bevezetőben írtak szerint résztvevő személy, a 2011. márciustól 2012. március végéig terjedő időszakban végzett tevékenysége alatt keletkezett teljes adó- és járulék kiesés, azaz 237.654.557 Ft erejéig felel. Ebből foglalkoztatót terhelő kötelezettség 172.912.076 Ft, amely 160.788.926 Ft TB járulékból, 3.022.492 Ft szociális hozzájárulási adóból, 9.100.661 Ft szakképzési hozzájárulásból áll, míg a biztosítottat terhelő, de foglalkoztató által levonandó járulékok összege 64.742.484 Ft volt, mely 20.094.260 Ft biztosítottat terhelő nyugdíjjárulékból, 44.648.221 Ft biztosítottat terhelő egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulékból tevődött össze.

[151] Az I/B. tényállási pontnál:

- Az elsőfokú ítélet 56. oldal harmadik bekezdésben (a táblázat felett) írt mondat helyett azt állapítja meg, hogy „A cég2 az eljárás tárgyát képező időszakban, azaz 2008. és 2012. március 31. napja között az alábbi – a felek között tényleges gazdasági esemény nélküli – fiktív számlákat fogadta be.” Emellett a táblázatokban szereplő Nettó (Ft), áfa (Ft), bruttó (Ft) megnevezésű oszlopok adatainál a „-” (negatív) előjelet mellőzi.

- Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet 133. oldal második sorában szereplő S10/001002 sorszámú számlán szereplő bruttó összeget 586.755 forintra, ugyanezen oldalon az S10/1037 sorszámú számla számát 2010/97-re helyesbíti, mellőzi továbbá valamennyi számlán a teljesítési idő feltüntetését, és a felsorlásból az S12/00181, 000182, 000183, 000184, 000185, 000186, 000187, 000188, 000189, 000190, 000191, 000192, 000193, 000194, 000195,

000196, 000197, 000198, 000199, 000200 naplósorszámokon feltüntetett számlák adataira utalást.

- Az elsőfokú ítélet 174. oldal táblázata alatt, a szöveges rész elé rögzíti, miszerint „A cég2 a fenti fiktív számlák befogadásának időszakában az alábbiak szerinti időpontban és tartalommal tett eleget ÁFA bevallási kötelezettségének:”, majd ezután a következő táblázatot helyezi el:

- Az elsőfokú ítélet 174. oldal táblázat alatti bekezdésében a II. r. vádlott irányítói szerepe helyett a „tudomásával és az I., III., IV., V. r. terheltet segítve” megállapítást teszi. Egyúttal a IV., V. r. terhelt cselekvőségét illetően azt állapítja meg, hogy „Nevezettek a megjelölt fiktív számlák figyelembevételével és a cég2 2008. I. negyedéve és 2012. március hónap közötti bevallási időszakokra vonatkozó, a NAV Dél-budapesti Igazgatóságához (cím163) benyújtott áfa bevallásaiban e számlák ÁFA tartalmának jogosulatlan levonásba helyezésével az általános forgalmi adó összegét – bevallási időszakonkénti és alászámlázó cégek szerinti bontásban – az alábbiak szerint csökkentették:”, majd ezután az alábbi táblázatot illeszti be:

- A fenti táblázatot követően pedig az alábbiakat állapítja meg:

- „A fentiek szerint ÁFA adónemben okozott 1.333.788.000 Ft vagyoni hátrány teljes összegében közreműködött a bevezetőben írt magatartás folytán Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., dr. tanú34 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott.

- Terhelt6 VI. r. vádlott a cég16. ügyvezetőjeként az e cég nevében rendelkezésre bocsátott – általa is tudottan – fiktív számlák cég2 által jogosulatlanul levonásba helyezett ÁFA tartalmáért, azaz 1.090.000.000 Ft vagyoni hátrány okozásában való közreműködésért felel.

- Terhelt8 VIII. r. vádlott a fiktív céghálózat adminisztratív feladatának ellátásában, s ezáltal a számlázási láncolat alsóbb vállalkozásai tekintetében a valós gazdasági tevékenység látszatának fenntartásában 2009. szeptembere és 2012. januárja között kifejtett magatartásával ÁFA adónemben 899.391.000 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre.

- Miután az alvállalkozói lánc legalsó szintjén levő cégek – fiktív – bevonása, a megbízóktól származó bevétel – közbeni szinten levő cégeken keresztül – történt továbbutalása révén tudta a cég2 azt a látszatot kelteni, hogy ÁFA fizetési kötelezettség nem terheli, így az adott cégek ügyvezetői és a társaságok bankszámláiról készpénzt felvevő vádlottak – figyelemmel arra, hogy a korábban kifejtetteknek megfelelően tudtak a fiktív céghálózat igénybevételéről, s a gazdasági tevékenység látszatának megteremtésében való közreműködésével – kiállított számla hiányában – az e cégeknek gazdasági esemény nélkül utalt, de a köztes cégek által bevallásukban a levonható adónál figyelembe vett összegek ÁFA tartalmának erejéig tartoznak felelősséggel.

- Ekként Terhelt9 IX. r. vádlott a cég36. bankszámláiról – ahova ezen összegeket a cég16. nevében utalták – végzett készpénzfelvételeivel ÁFA adónemben 2010. évben 47.992.000 Ft, 2011. évben 13.704.000 Ft, összesen 61.696.000 Ft erejéig működött közre.

- Terhelt10 X. r. vádlott 2010. és 2011. évben a cég34. számláján kezelt, cég16-tól származó, a cég41. és a cég39. bankszámláin kezelt, az cég17. számlájáról származó összegekből történt, 2010. évben 67.212.000 Ft, 2011. évben 77.420.000 Ft összegű készpénzfelvételeivel – kerekítve – 144.632.000 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre ÁFA adónemben.

- Terhelt11 XI. r. vádlott a cég33. bankszámláján kezelt – cég16.-tól származó – pénzüsszegekből 2010 évben 70.936.000 Ft, illetve a cég45. bankszámlájára az cég17.-től érkezett és kezelt pénzüsszegekből 2011 évben végzett 64.459.000 Ft készpénzfelvételeivel összesen 135.395.000 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre.
- Terhelt13 XIII. r. vádlott, aki Terhelt14 XIV. r. vádlottat kísérte több esetben a készpénz felvételnél és a fiktív számlázási láncolat ismeretében vett részt a cég18. bankszámláiról 2012. évben felvett pénzüsszegek elosztásában, és járult hozzá szándékosan a valós gazdasági tevékenység látszatának megteremtéséhez, ÁFA adónemben – kerekítve – 23.642.000 Ft vagyoni hátrány okozásában vett részt.
- Ugyanígy 23.642.000 Ft vagyoni hátrány okozásáért felel a cég18. bankszámlájáról történt készpénzfelvételekben és azt követően a pénzelosztásban résztvevő Terhelt14 XIV. r. és Terhelt15 XV. r. vádlott.
- Terhelt16 XVI. r. vádlott, aki 2010. évben 2.060.000 Ft-ot a cég24., 2011. évben 57.556.000 Ft-ot a cég43., illetve 2012. évben 18.665.000 Ft-ot a cég43. és a cég18. bankszámláiról vett fel készpénzben – a fiktív céghálózat és annak tudatában, hogy a cégek működtetésére és a pénzüsszegek átutalására a cég2-t terhelő adó megfizetésének elkerülése érdekében került sor – ÁFA adónemben 78.281.000 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre.
- Terhelt20 XX. r. vádlott az általa is tudottan tényleges gazdasági tevékenységet nem végző, adóelkerülési céllal „működtetett” cég38., illetve a cég39 (később cég40) Kft. bejegyzett ügyvezetőjeként e cégek számlájára 2011. évben – a cég16.-tól, majd az cég17.-től – érkezett 47.870.000 illetőleg 148.660.000 Ft összegre figyelemmel 9.574.000+29.732.000 Ft, azaz összesen 39.306.000 Ft vagyoni hátrány okozásáért felel ÁFA adónemben.
- Terhelt21 XXI. r. vádlott az általa is tudottan adóelkerülési céllal „működtetett”, tényleges gazdasági tevékenységet nem végző cég28. illetve cég27. bejegyzett ügyvezetőjeként e cégek számlájára 2009. és 2010. évben – a cég16.-tól – érkezett 398.414.000 illetőleg 136.745.000 Ft összegre figyelemmel ÁFA adónemben 77.862.800+26.297.400 Ft, azaz összesen 104.160.000 Ft vagyoni hátrányért felel.
- terhelt22 XXII. r. vádlott, tudatában az általa „képviselt” cégek adóelkerülési célú „működtetésének”, a cég33, cég31. és cég32. bejegyzett ügyvezetőjeként, ügyvezetői időszakában (2010. és 2011. évben) e cégek számlájára a cég16-től érkezett 271.880.000 Ft, 82.070.000 Ft illetőleg 143.980.000 Ft összegekre figyelemmel 54.376.000+16.414.000+28.796.000, azaz összesen 99.586.000 Ft ÁFA adónemben okozott vagyoni hátrányért felel.
- Miután a cég16. az általa a cég2 felé kibocsátott fiktív számlák áfa tartalmát kiadási oldalon 2008 évben – egyebek mellett – a cég20.-tól befogadott, ugyancsak fiktív számlákkal, illetve azok ÁFA tartalmával ellentételezte, ezért Terhelt24 XXIV. r. vádlott, aki tudott a cégnyilvántartás szerint ügyvezetése alatt álló cégnél a tényleges működés hiányáról és arról is, hogy a tisztség elvállalása, a cég papíron történt működtetése mögött adóelkerülési szándék húzódik meg, a cég16. felé kibocsátott fiktív számlák ÁFA tartalmának megfelelő, azaz összesen kerekítve 15.229.000 Ft összeg erejéig felel az ÁFA adónemben okozott vagyoni hátrányért. A fiktív számlák a cég16. analitikájában S8/000008 naplósorszám alatti 2008. április 30-i keltezésű 8.700.000 Ft + 1.740.000 Ft Áfa, S8/000009 naplósorszám alatti 2008. május 30-i kiállítású 9.000.000 Ft + 1.800.000 Ft Áfa, S8/000010 naplósorszám alatti 2008. január 31-i keltezésű 700.000 Ft + 140.000 Ft Áfa, S8/000011 naplósorszám alatti 2008. február 28-i keltezésű 5.500.000 Ft+ 1.100.000 Ft Áfa, S8/000012 naplósorszám alatti 2008. március 31-i keltezésű 5.600.000 Ft + 1.120.000 Ft Áfa, S8/000027 naplósorszám alatti 2008. szeptember 20-i keltezésű 11.987.019 Ft + 2.397.404 Ft Áfa, S8/000032 naplósorszám

alatti 2008. augusztus 20-i keltezésű 15.620.239 Ft + 3.124.048 Ft Áfa, és S8/000036 naplósorszám alatti 2008. július 20-i keltezésű 19.038.215 Ft + 3.807.643 Ft Áfa adatokat tartalmaznak.

- Terhelt25 XXV. r. vádlott, tudatában az általa „képviselt” cégek adóelkerülési célú „működtetésének”, a cég35. és a cég37. bejegyzett ügyvezetőjeként, ügyvezetői időszakában (2010. és 2011. évben) e cégek számlájára a cég16-tól érkezett 49.870.000 Ft illetve 191.360.000 Ft összegekre figyelemmel 9.974.000+38.272.000, azaz összesen 48.246.000 Ft ÁFA adónemben okozott vagyoni hátrányért felel.

- Terhelt26 XXVI. r. vádlott, a cég46 és a cég22. cégnyilvántartás szerinti ügyvezetőjeként – mely cégek ügyvezetése alatt, azaz 2008. I. negyedévéől 2009. II. negyedévéig a cég16. fiktív alászámlázói voltak – 111.553.000 Ft ÁFA adónemben okozott vagyoni hátrány okozásában működött közre. Ezen összeg 2008. évben a cég22. illetve a cég46 nevében a cég16. felé kibocsátott (a cég16. analitikájában S8/000014 naplósorszám alatti 2008. március 31-i keltezésű, cég22. nevében kibocsátott 16.176.992 Ft + 3.235.400 Ft Áfa, S8/000015 naplósorszám alatti 2008. február 28-i kiállítású, cég22. által kibocsátott 16.074.906 Ft + 3.214.981 Ft Áfa, S8/000018 naplósorszám alatti 2008. január 31-i keltezésű, cég22. nevében kibocsátott 19.130.857 Ft + 3.826.171 Ft Áfa, S8/000021 naplósorszám alatti 2008. április 30-i keltezésű, cég22. által kiállított 42.883.333 Ft + 8.576.667 Ft Áfa, S8/000022 naplósorszám alatti 2008. május 31-i keltezésű 36.363.333 Ft + 7.272.667 Ft Áfa, S8/000025 naplósorszám alatti 2008. június 30-i keltezésű, cég22. által kibocsátott 34.750.000 Ft + 6.950.000 Ft Áfa, S8/000026 naplósorszám alatti 2008. szeptember 20-i keltezésű, cég46 által kibocsátott 11.987.019 Ft + 2.397.404 Ft Áfa, S8/000029 naplósorszám alatti 2008. szeptember 20-i keltezésű, cég22. által kibocsátott 11.825.000 Ft + 2.365.000 Ft Áfa, S8/000030 naplósorszám alatti 2008. augusztus 20-i keltezésű, cég46 által kibocsátott 15.620.239 + 3.124.048 Ft Áfa, S8/000034 naplósorszám alatti 2008. augusztus 20-i keltezésű, cég22. által kibocsátott 15.458.333 Ft + 3.091.667 Ft Áfa, S8/000035 naplósorszám alatti 2008. július 20-i keltezésű, cég46 által kibocsátott 19.038.213 Ft + 3.807.643 Ft Áfa, és S8/000038 naplósorszám alatti 2008. július 30-i keltezésű, cég22. által kibocsátott 19.041.667 Ft + 3.808.333 Ft adattartalmú) fiktív számlák összességében 51.609.933 Ft-os Áfa tartalmából, míg 2009. II. negyedévben a cég46 felé a fiktív számlák bruttó értékét meghaladóan utalt összegek áfa tartalmából, azaz (kerekítéssel) 59.944.000 Ft-ból adódik.

- Terhelt27a XXVII. r. vádlott az általa is tudottan adóelkerülési céllal „működtetett”, tényleges gazdasági tevékenységet nem végző cég45. illetve cég44. bejegyzett ügyvezetőjeként ügyvezetése alatt 2011 évben e cégek számlájára – az cég17.-től – érkezett 241.805.000 Ft, illetőleg 195.575.000 Ft összegre figyelemmel ÁFA adónemben 77.862.800+26.297.400 Ft, azaz összesen 104.160.000 Ft vagyoni hátrányért felel.

- Terhelt28 XXVIII. r. vádlott az általa is tudottan adóelkerülési céllal „működtetett”, tényleges gazdasági tevékenységet nem végző cég36. és cég34. cégnyilvántartásba bejegyzett ügyvezetőjeként, az ügyvezetése alatt 2010. II. negyedéve és 2011. I. negyedéve között e cégek számlájára – a cég16.-tól – érkezett 308.480.000 Ft illetőleg 450.682.000 Ft összegre figyelemmel ÁFA adónemben 61.696.800+90.136.400 Ft, azaz összesen kerekítve 151.833.000 Ft vagyoni hátrányért felel.

- Terhelt29 XXIX. r. vádlott a fiktív céghálózat adminisztratív feladatának ellátásában, s ezáltal a számlázási láncolat alsóbb vállalkozásai tekintetében a valós gazdasági tevékenység látszatának fenntartásában 2009. március eleje és 2012. március vége között kifejtett magatartásával ÁFA adónemben 1.107.523.000 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre.

- Terhelt30 XXX. r. vádlott a fiktív céghálózat adminisztratív feladatának ellátásában, s ezáltal a számlázási láncolat alsóbb vállalkozásai tekintetében a valós gazdasági tevékenység

látszatának fenntartásában 2010. március eleje és 2012. március vége között megnyilvánuló magatartásával ÁFA adónemben 693.654.000 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre.

- Terhelt31 XXXI. r. vádlott a fiktív céghálózat adminisztratív feladatának ellátásában, s ezáltal a számlázási láncolat alsóbb vállalkozásai tekintetében a valós gazdasági tevékenység látszatának fenntartásában 2011. március eleje és 2012. március vége között kifejtett magatartásával ÁFA adónemben 302.390.000 Ft vagyoni hátrány okozásában működött közre.

[152] Az elsőfokú ítélet 183. oldal utolsó előtti bekezdésétől a 184. oldal közepéig (a II. tényállási pontig) terjedő, formailag az I/A. tényállási ponthoz tartozó, de tartalmilag – vélhetően – az I. tényállási pontot összegző szövegrészt mellőzi, ehelyett az ítéltábla az I-III. tényállási ponttal egybevonva tesz a tényállás végén azonos tartalmú, összevont megállapításokat.

[153] A II. tényállási pont bevezetőjében:

- Az elsőfokú ítélet 185. oldal első bekezdésében feltünteteti azt is, hogy a cég5 másik tagja az alapításkor az I. tényállási pontban érintett Terhelt10 lett.

- Ezen oldal harmadik bekezdésében és a lap alján a lábjegyzetet és hivatkozásait mellőzi.

- Ugyanezen oldal negyedik bekezdését kiegészíti azzal is, hogy Terhelt17 XVII. r. vádlott tisztában volt azzal is, hogy a cég alapítása adóelkerülési célokat, azt szolgálja, hogy ezzel a ténylegesen munkát végző, munkavállalókat foglalkoztató adóalany a járulékbevallási és befizetési kötelezettségét – a végrehajtás kockázata nélkül – elkerülje, ahogy azzal is, miszerint a járulékbevallási és befizetési kötelezettség teljesítésére a névleg az ügyvezetése alatt álló társaság nevében sem kerül sor. Továbbá megállapítja, hogy 2011. november 28. napjától Terhelt17 XVII. r. vádlottat a tagságban és ügyvezetésben is név47 váltotta.

- Ugyanezen oldal 6. bekezdés 2. sorában a „járulék és bevallási” kifejezést „járulékbavallási”-ra helyesbíti, e bekezdés végére illeszti azon mondatot is, hogy „Azonban ezen adó- illetve járulék bevallási, befizetési kötelezettséget sem a cég5., de a munkavállalókat színlég alkalmazó cég48. és cég1. sem teljesítette.” Ezzel egyidejűleg a bevezető rész utolsó bekezdését (186. oldal harmadik bekezdés) mellőzi.

- A 186. oldal első bekezdést követően rögzíti, miszerint „Terhelt8 VIII. r. vádlott 2012. január 31. napjáig az I. tényállási pontban írtak szerinti munkájával párhuzamosan, míg 2012. február 1.-től kizárólagosan látta el feladatait.”

- Ugyanezen oldal második bekezdése után azt is rögzíti, miszerint „Terhelt5 V. r. vádlott mellett Terhelt8 VIII. r., Terhelt12 XII. r. és Terhelt14 XIV. r. vádlottak egyaránt tisztában voltak a cég5 működésével, a cég48. és a cég1. bevonásának indokaival, valós szerepével, így azzal is, hogy a fentiekben rögzített tevékenységük során ez utóbbi társaságok valós működése látszatának megteremtéséhez járulnak hozzá.”

[154] II/A. tényállási pont helyébe a következő szöveg lép:

- „Terhelt5 V. r. vádlott, mint a cég5 ügyvezetője – a 2011. február 1. és 2011. december 31. napja közötti időben a cég48., míg 2011. december 1. és 2012. március 31. napja között a cég1. bevezető részben írtak szerinti bevonásával – a színleg e társaságokhoz bejelentett, de ténylegesen a cég5 által – munkaszerződés nélkül – alkalmazott munkavállalók után az alábbi táblázatban írt bontásban, összesen 43.288.110 Ft munkáltató által fizetendő illetve munkavállalót terhelő, de a munkáltató által levonandó adó- és járulék bevallását, valamint befizetését mulasztotta el:

- Ehhez Terhelt8 VIII. r., Terhelt12 XII. r. és Terhelt14 XIV. r. vádlott a teljes időszakban kifejtett, bevezető részben írt tevékenységükkel a teljes összeg, azaz 43.288.110 forint erejéig nyújtottak segítségét.

- Terhelt17 XVII. r. vádlott cselekvősege viszont a cég48.-t érintő magatartásra és 2011. február és 2011. októbere (ez utóbbi bevallásra előírt határidőre figyelemmel 2012. november 12.) közötti időszakra korlátozódott, azaz 29.685.089 Ft vagyoni hátrány okozásáért felel, melyből 23.599.813 Ft a munkáltatót terhelő, míg 6.085.276 forint a munkavállalót terhelő, de a foglalkoztató által levonandó kötelezettség.”

[155] A II/B. tényállási pont helyébe a következő szöveg lép:

- „A cég5 alapítástól kezdve negyedéves ÁFA bevalló volt, melynek 2011 évben a következő adattartalommal tett eleget:

- Terhelt5 V. r. vádlott, mint a cég5. ügyvezetője 2011. I-IV. negyedéve vonatkozásában a cég48. nevében kiállított, gazdasági eseményt nem takaró fiktív számlák ÁFA tartalmát vonatkozó időszaki ÁFA bevallásaiban figyelembe vette, azokkal a fizetendő általános forgalmi adó összegét jogosulatlanul csökkentette, és ezzel a 2011. I-IV. negyedévek tekintetében kerekítve 37.408.000 Ft vagyoni hátrányt okozott. E cselekményhez a teljes összeg erejéig nyújtott segítséget Terhelt8 VIII. r., Terhelt12 XII. r. és Terhelt14 XIV. r. vádlott.

- A levonásba helyezett fiktív számlák adatai és azok adott időszakra vonatkozó adóhatásai az alábbiak voltak:

[156] A II/B. tényállási pont utolsó bekezdését, mely valójában a II. tényállási pont összefoglalása mellőzi, helyette az I-III. tényállási pont után összegzi az egyes terheltek cselekvőségét.

[157] A III. tényállási pont bevezetőjében:

- Az elsőfokú ítélet 188. oldal utolsó bekezdésben e tényállásrész első mondatában a „2012 évben” helyett azt állapítja meg, hogy „2011 év vége felé, pontosabban meg nem határozható időpontban”.

- Az elsőfokú ítélet 189. oldal második bekezdésében és a későbbiekben is a Terhelt7 VII. r. vádlott megjelölést a „büntetőeljárás alatt elhunyt Terhelt7 VII. r. terhelt” szöveggel helyettesíti, s feltünteti azt is, hogy a cég3. harmadik tagja az I. és II. tényállási pontban érintett Terhelt14 lett.
- Ezen bekezdés utolsó előtti sorában a „mai napig” helyett „tárgybeli időszakban végig” kifejezést használja.
- A 189. oldal negyedik bekezdésében és lap alján a lábjegyzetet és annak hivatkozását mellőzi.
- Az ezt követő bekezdést kiegészíti azzal, hogy Terhelt12 XII. r. vádlott – Terhelt4 IV. r. és Terhelt9 IX. r. vádlott mellett – tisztában volt a cég3. működésével, a cég1. és az cég49. bevonásának indokaival, valós szerepével, így azzal is, hogy a fentiekben rögzített tevékenysége során ez utóbbi társaságok valós működése látszatának megteremtéséhez járulnak hozzá.
- A bevezető rész utolsó bekezdését mellőzi, helyette az előző bekezdést követően azt állapítja meg, hogy „A munkavállalók után adó- illetve járulék bevallási, befizetési kötelezettséget sem a cég3., de a munkavállalókat színleg alkalmazó cég1. és cég89 sem teljesítette.”

[158] A III/A. tényállási pont tekintetében:

- Az elsőfokú ítélet 189. oldal utolsó bekezdésében a „2012. február 1. és 2012. március 31. napja közötti időszakban” mondatrészt a „2011. decembere és 2012. március vége közötti időszakra vonatkozóan” mondatrésszel helyettesíti.
- A 190. oldal első bekezdésében az cég89 bevonása folytán keletkezett vagyoni hátrány összegét 9.128.403 Ft-ra, a cég1.-vel összefüggésben megállapított vagyoni hátrány összegét 14.264.546 Ft-ra, és ezen tényállási pont tekintetében munkáltatással összefüggő járulékok bevallásának és megfizetésének elmulasztása folytán felmerült teljes vagyoni hátrány összegét 23.392.949 Ft-ra helyesbíti.
- Az elsőfokú ítélet 190-191. oldalán található táblázatok helyébe az alábbi illeszti:
- Rögzíti továbbá a táblázatot követően azt is, miszerint „Terhelt9 IX. r. és a bűncselekmény elkövetését háttérből továbbra is felügyelő Terhelt4 IV. r. vádlotton kívül Terhelt12 XII. r. vádlott is a bekövetkezett teljes vagyoni hátrányért, azaz 23.392.949 Ft erejéig felel.”

[159] A III/B. tényállási pont helyébe a következő szöveg lép:

- „A cég3 a 2012. I. negyedévre vonatkozó, a NAV Pest Megyei Adóigazgatóságához (cím164) elektronikusan 2012. április 19. napján benyújtott ÁFA bevallásában 87.701.000 Ft értékesítés után 23.679.000 Ft fizetendő, és 82.818.000 Ft beszerzés után 22.360.000 Ft beszerzést terhelő levonható, így a tárgyidőszakban elszámolandó adóként 1.319.000 Ft összeget vallott.”
- Terhelt9 IX. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak, mint a cég3. irányítói 2012. I. negyedév vonatkozásában a cég1. és az cég89 nevében kiállított, gazdasági eseményt nem takaró fiktív számlák ÁFA tartalmát a társaság 2012. I. negyedévi áfa bevallásában figyelembe vették,

azokkal az fizetendő általános forgalmi adó összegét jogosulatlanul csökkentették, ezzel 16.391.513 Ft vagyoni hátrányt okozva. E cselekményhez a teljes összeg erejéig nyújtott segítséget a bevezetőben írt magatartásával Terhelt12 XII. r. vádlott.

- A levonásba helyezett fiktív számlák adatai és azok adott bevallási időszakra vonatkozó adóhatásait az alábbi táblázat rögzíti:

[160] A III/B. bekezdés végén megállapított – az elsőfokú eljárásban elhunyt Terhelt7 összecszerű felelősségét is magában foglaló – bekezdést mellőzi, ehelyett az I-III. tényállási pont összegzéseként egyes vádlottak vagyoni hátrány okozásában való közreműködését tényállási pontokra és összegekre lebontva az alábbiak szerint állapította meg:

- **Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 872.620.842 Ft, az I/B. tényállási pontnál 1.333.788.000 Ft, azaz összesen 2.206.400.842 Ft;

—— **Terhelt4 IV. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 872.620.842 Ft, az I/B. tényállási pontnál 1.333.788.000 Ft, azaz I. tényállásnál összesen 2.206.400.842 Ft, a III/A. tényállásnál 23.392.949 Ft, a III/B. tényállásnál 16.391.000, azaz a III. tényállásnál összesen 39.783.949 Ft.

- **Terhelt5 V. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 872.620.842 Ft, az I/B. tényállási pontnál 1.333.788.000 Ft, azaz az I. tényállásnál összesen 2.206.400.842 Ft, a II/A. tényállási pontnál 43.288.110 Ft, a II/B. tényállási pontnál 37.408.000 Ft, azaz a II. tényállási pont összesen 80.696.110 Ft, míg az I. és II. tényállási pont együttes összege 2.287.096.952 Ft.

- **Terhelt6 VI. r. vádlott:** az I/B. tényállási pontnál 1.090.000.000 Ft.

- **Terhelt8 VIII. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 698.241.594 Ft, az I/B. tényállási pontnál 899.391.000 Ft, azaz az I. tényállásnál összesen 1.597.632.594 Ft, a II/A. tényállási pontnál 43.288.110 Ft, a II/B. tényállási pontnál 37.408.000 Ft, azaz a II. tényállási pont összesen 80.696.110 Ft, míg az I. és II. tényállási pont együttes összege 1.678.328.704 Ft.

- **Terhelt9 IX. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 46.944.287 Ft, az I/B. tényállási pontnál 61.696.000 Ft, azaz az I. tényállásnál összesen 108.640.287 Ft, a III/A. tényállásnál 23.392.949 Ft, a III/B. tényállásnál 16.391.000, azaz a III. tényállásnál összesen 39.783.949 Ft.

- **Terhelt10 X. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 84.206.888 Ft, az I/B. tényállási pontnál 144.632.000 Ft.

- **Terhelt11 XI. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 118.037.356 Ft, az I/B. tényállási pontnál 135.395.000 Ft.

- **Terhelt12 XII. r. vádlott:** a II/A. tényállási pontnál 43.288.110 Ft, a II/B. tényállási pontnál 37.408.000 Ft, azaz a II. tényállási pontnál összesen 80.696.110 Ft, a III/A. tényállásnál 23.392.949 Ft, a III/B. tényállásnál 16.391.000, azaz a III. tényállásnál összesen 39.783.949 Ft.

- **Terhelt13 XIII. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 35.510.895 Ft, az I/B. tényállási pontnál 23.642.000 Ft, összesen 59.152.895 Ft,

- **Terhelt14 XIV. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 35.510.895 Ft, az I/B. tényállási pontnál 23.642.000 Ft, összesen 59.152.895 Ft, a II/A. tényállási pontnál 43.288.110 Ft, a II/B. tényállási pontnál 37.408.000 Ft, azaz a II. tényállási pontnál összesen 80.696.110 Ft.

- **Terhelt15 XV. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 35.510.895 Ft, a I/B. tényállási pontnál 23.642.000 Ft, összesen 59.152.895 Ft,

- **Terhelt16 XVI. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 75.571.711 Ft, a I/B. tényállási pontnál 78.281.000 Ft, összesen 153.852.711 Ft,
- **Terhelt17 XVII. r. vádlott** a II/A. tényállási pontnál 29.685.089 Ft,
- **Terhelt20 XX. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 49.645.000 Ft, az I/B. tényállási pontnál 39.306.000 Ft.
- **Terhelt21 XXI. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 77.475.643 Ft, az I/B. tényállási pontnál 104.160.000 Ft.
- **Terhelt22 XXII. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 95.326.589 Ft, az I/B. tényállási pontnál 99.586.000 Ft.
- **Terhelt24 XXIV. r. vádlott** az I/B. tényállási pontnál 15.229.000 Ft,
- **Terhelt25 XXV. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 62.856.241 Ft, az I/B. tényállási pontnál 48.246.000 Ft.
- **Terhelt26 XXVI. r. vádlott** az I/B. tényállási pontnál 111.553.000 Ft,
- **Terhelt27 XXVII. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 80.204.294 Ft, az I/B. tényállási pontnál 104.160.000 Ft.
- **Terhelt28 XXVIII. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 120.354.551 Ft, az I/B. tényállási pontnál 151.833.000 Ft.
- **Terhelt29 XXIX. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 855.401.506 Ft, az I/B. tényállási pontnál 1.107.523.000 Ft, összesen 1.962.924.506 Ft,
- **Terhelt30 XXX. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 572.061.343 Ft, az I/B. tényállási pontnál 693.654.000 Ft, összesen 1.265.715.343 Ft,
- **Terhelt31 XXXI. r. vádlott:** az I/A. tényállási pontnál 237.654.557 Ft, az I/B. tényállási pontnál 302.390.000 Ft, összesen 540.044.557 Ft.

[161] Az ekként kiegészített és helyesbített tényállás már mindenben hiánytalan és pontos, téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, az a vádlottak tagadásával szembenálló részében is a bizonyítékok okszerű értékelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[162] A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában foglaltak szerint teljesítette, azonban ez az indokolás, nem utolsó sorban a tényállás módosításával illetőleg az elsőfokú bíróság sajátos ítéletszerkesztési megoldása miatt (mely egyes állítások elvetésének indokait elszórtan, széttagolva helyezte el) kiegészítésre, összefoglalásra illetőleg helyesbítésre szorult. Meg kell azonban jegyezni, hogy a megalapozatlansági hibák és ezzel összefüggésben a tényállás módosítások nagyobb része nem a törvényszék logikailag téves, hibás bizonyítékértékeléséből, hanem abból fakadt, hogy az annak során levont – helyes – következtetéseit a megállapított tényállásban semmilyen módon nem jelenítette meg, azaz a bizonyíték értékelése során kifejtett eltérő érvelése ellenére az átvett vádirati tényállásban egy-két – az érintetlenül hagyott táblázatokkal ily módon ellentétben álló – számadaton kívül semmilyen változtatást nem eszközölt.

[163] Mindezek miatt a másodfokú bíróságnak nem pusztán az elsőfokú bíróság téves bizonyítékértékelésére visszavezethető részleges megalapozatlansági hibákat kellett

orvosolnia, de az egyébként helyes elsőbírói érvelés és tényállás között is meg kellett teremteni az összhangot, és ez adott esetben mennyiségileg annyi változtatással járt, mely miatt az érthetőség, áttekinthetőség érdekében újra kellett fogalmazni több tényállásrészt.

[164] Érdemben ugyanakkor a törvényszék túlnyomórészt helytállóan állapította meg az egyes terheltek cselekvőségét, és megalapozottan vont következtetést az I. tényállási pont tekintetében a cég2, a II. tényállási pontnál a cég5, míg a III. tényállási pont vonatkozásában a cég3. alatti cégek valamint a cég2 felé a köztes társaságok által kibocsátott számlák fiktív volta mellett a terheltek ezen tényekkel kapcsolatos tudattartalmára, miután az e körben releváns bizonyítékokat, védekezésüket is szem előtt tartva, elemezte. E körben a védői fellebbezés indokolásokban, perbeszédekben sem hangzott el olyan érv, mely ezen elsőbírói indokolás, következtetések megalapozottságát, helyességét megkérdőjelezte volna. A védői kifogások ugyanis, amellet, hogy a kétséget kizáró bizonyítottság fogalmát tévesen értelmezték, lényegében az elsődleges tényekből a tudati tényekre, mint szekunder tényekre vont következtetések létjogosultságát kérdőjelezték meg. Előbbi, mármint a kétséget kizáró bizonyítottság követelménye (Be. 7. § (4) bekezdés) nem keverendő össze a fogalmilag elérhetetlen anyagi igazság fogalmával. Emellett az sem kétséges, hogy a „körülmenyi bizonyítás” eredményeként a tudati tényekre vont következtetések, tényállítások teszik ki a tényből tényre vont következtetések legmarkánsabb csoportját, ekként az „in dubio pro reo” elvére és ezzel összefüggésben a szekunder tények vonatkozásában a közvetlenül terhelő személyi, okirati bizonyítékok hiányára történt védői, terhelti hivatkozások eleve értelmezhetetlenek.

[165] Mindezek előrebecsátása után a bizonyítékértékelés kapcsán a konkrét elsőbíró megállapításokra rátérve, elsőként arra szükséges rámutatni, hogy az okirati bizonyítékok (cégmásolatok, bevallások, adóhatósági jegyzőkönyvek, határozatok, ÁFA analitika, számlák) valamint a könyvszakértői vélemény védelem által sem vitatott részei alapján az érintett cégek adatai, a cégnyilvántartás szerinti tulajdonosai, képviselői, székhelyei, az ebben bekövetkezett változások, az adóbevallások benyújtásának időpontjai, tartalma, az annál figyelembe vett számlák, úgyszintén a bankszámlákon történt pénzmozgások, készpénzfelvételek adatai egyértelműen megállapíthatóak (és megállapítandóak) voltak.

[166] A tényállás-módosítások egy részét éppen az eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta rögzíteni az I/B., II/B. és III/B. tényállási pont kapcsán a valótlan tartalmú adóbevallások benyújtásának – azaz a költségvetést károsító bűncselekmény elkövetésének – időpontjait, és ugyancsak elmaradt az adóbevallások releváns elemeinek megjelenítése, mely az 1978. évi IV. törvény hatálya alatt (általános forgalmi adót érintően) elkövetett cselekmények esetében elengedhetetlen a minősítés megállapításához. Sőt, a II/B. tényállási pont tekintetében annak ellenére vette át kritika nélkül a vádirati tényállás ezirányú megállapításait, hogy a rendelkezésre álló okiratok és az általa is elfogadott könyvszakértői vélemény is egyértelműen utalt arra, hogy a cég5 vonatkozó időszak áfa bevallásai nem „0” adattartalmúak voltak, egyúttal a szakvélemény a bevallások és ÁFA analitika alapján felsorolta a törvényszék által is megállapítottan ténylegesen gazdasági tevékenységet nem végző cég48. által kibocsátott, áfa bevallásnál figyelembe vett fiktív számlák adatait. A bizonyítékok tartalmával ellentétes megállapításokat tehát ennek értelmében a másodfokú bíróság az okirati bizonyítékok és a szakértői vélemény alapján helyesbítette.

[167] Ezt meghaladóan az ítéltábla túlnyomórészt a cégnyilvántartás adatai alapján eszközölt a módosításokat az I., II. és III. tényállási pontok bevezetőjében a kérdéses cégek releváns adataiban. Egyrészt a téves adatok korrigálása (pl.: egyes vádlottak rendűségének téves feltüntetése, vádemelés hiányában tanú22 téves vádlotti megnevezése, a cég23. és cég24. vonatkozásában nem a releváns, hanem a fantomizálást követő tények szerepeltetése), másrészt további ténybeli következtetéseket megalapozó, hiányzó adatok megjelenítése

érdekében. Ez utóbbi kiegészítések alapján ugyanis a cégalapítások, majd átruházások kapcsán jól követhető azonosságok, sémák voltak tetten érhetők. Így az, hogy a gazdasági társaságoknál (amíg át nem tértek az egyszemélyes gazdasági társaság alapítására) állandó „tulajdonos-ügyvezető párok” voltak mind az igénybevétel ideje, mind az azt követő „értékesítés” során. És már ezen adatokból, azaz abból, hogy e fiktív cégeket rövid igénybevételt követően fantomizálták, azonos személyek több azonos tevékenységi körrel rendelkező társaságban egyidejűleg történt ügyvezetői, tulajdonosi szerepvállalásából, majd ugyanezen társaságok közel azonos időpontban történt értékesítéséből is egyértelműen az tűnik ki, hogy a tulajdonosként, ügyvezetőként bejegyzett személyek ténylegesen a gazdasági társaságot nem működtették, és az ügyletek lebonyolításával a IV., V. r. valamint I., II., III. r. vádlott célja a saját érdekkörükben működő gazdasági társaságok átláthatóságának, ellenőrizhetőségének ellehetetlenítése, az adófizetés elkerülése volt. Mindezen megállapításokat erősítették az átruházást követően a könyvelés hiányának ténye, a kivétel nélkül lefolytatott ccégbíróság adóhatósterhelt³¹ felszámolási eljárások menete, eredménye és a cégekben ügyvezetői szerepet névleg vállaló vádlottak e körben következetes beismerő vallomásai.

[168] Miután védői kifogás elhangzott e körben, az ítéltábla kiemeli, hogy a törvényszék helyesen, az érintett bankok által teljesített adatszolgáltatás aggálytalan, érdemben nem támadott tartalma alapján állapította meg a készpénzfeltevők személyét, a közreműködésükkel történt készpénzfelvételek időszakát, összegét a kifizetésről készült banki alapbizonylatok hiányában is. A banki nyilvántartási adatok helytállósága az alapbizonylatok hiányában nem kérdőjeleződött meg, azt egyébként ténybeli beismerő terhelti vallomások (pl. XI. r. gyanúsítottai vallomása) is igazolták. Terhelt¹³ XIII. r. terhelt tekintetében azonban az elsőfokú ítélet félreérthetően fogalmazott, nevezett cselekvőségének megállapítása ugyanis nem a bankszámlaforgalmi adatokon, hanem alapvetően a megfigyelési jelentéseken, lehallgatási anyagon alapult. Vonatkozásában tehát nem a készpénzfelvétel – és ezzel pontosítani, egyértelműsíteni kellett az elsőfokú ítélet megállapításait –, hanem ehhez a XIV. r. terheltnek történt segítségnyújtás, a felvett készpénz egy részének átvétele, szétosztása volt megállapítható, megjegyezve, hogy a foglalkoztatási adatokból, de a megfigyelési jelentésekből, és a házkutatás eredményéből – időben és érintett személyi körben is – jóval szélesebb tevékenysége rajzolódott ki, mint amit a törvényszék a vádelvet szem előtt tartva az elsőfokú ítéletben terhére rótt.

[169] Az elsőfokú bíróság a könyvszakértői vélemények ismertetésével és értékelésével rendkívül részletesen foglalkozott, és az ítéltábla is egyetértett azon elsőbírói állásponttal, hogy szakértő⁷ adó- és könyvszakértői véleménye aggálytalan, a tényállás megállapításához szükséges és elégséges tartalommal bír, és elsősorban nem azért, mert a szakértőnek jóval bővebb anyag állt rendelkezésre, hanem mert e rendkívül nagymennyiségű adatot kivétel nélkül feldolgozta és szakértői álláspontjának kialakításakor figyelembe vette, a szakértői kompetencia határait szem előtt tartva, a feltett kérdésekre a bírói mérlegelés eredményétől függő több választ is kimunkált. Az ítéltábla az I/B. tényállási pont kivételével osztotta az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait a szakértői változatok közötti választást illetően is. A szakvélemény I/B. tényállási ponttal összefüggő részéhez fűzött, az elsőfokú ítélet 271. oldalán található érvelés azonban már kiindulási alapját tekintve is téves, miután a könyvszakértő sem az első, sem pedig a második változatban nem számolt a 2012. áprilisi teljesítésű számlákkal, ahogy azon számlákkal sem, mely tekintetben alapbizonylat hiányában az analitika és a bevallás ellentmondásos adatot tartalmazott; hanem a két változat közötti eltérést arra vezette vissza, hogy a cég¹⁶. a 2008-as cég² felé kibocsátott számlák

ellentételezéséhez álláspontja szerint nem a tényállásban szereplő további alvállalkozói cégeket vette igénybe, és ez így módon nem teljesen felel meg a vádban felvázolt rendszernek. (szakértő7 szakvélemény 90. oldal: „Tekintve, hogy így a 2008. évi cég16 által a cég2 felé kiállított számlák nem felelnek meg a tényállásban leírtaknak, azaz nem a vizsgált foglalkoztató cégek állnak az alsóbb szinten, véleményem szerint indokolt két változatban elvégezni az adó hatás számítását: első változatban szigorúan csak a tényállásának megfelelő számlák hatását összegezve, így a cég16 2008. évi számláinak figyelembe vétele nem indokolt, egy második változatban pedig minden, a cég16 által kiállított számla adatát figyelembe véve). Így megközelítve a két változatot, látszik az is, hogy a cég16. 2008-as ÁFA analitikájában szereplő költségszámlák kiállítójaként szereplő cégek, azaz az cég81, a cég22, a cég90, a cég46 és a cég20. közül három szerepel az I. tényállás bevezetőjében, sőt, Terhelt24 XXIV. r. és Terhelt26 XXVI. r. vádlott révén azok az I/B. tényállási pontban is érintettek. Az pedig, hogy e cégek bejelentett munkavállalói tekintetében további vizsgálat nem folyt, pusztán azt jelentette, hogy 2008 évre vonatkozóan az I/A. tényállási pontban munkabérről kapcsolatos konkrét járulék-, adóbevallási, fizetési kötelezettség elmulasztása nem lett e vádlottak terhére róva. Ebből azonban nem következik a cég16. cég2 felé kibocsátott számláinak valódisága, figyelemmel arra, hogy azok fiktivitását az elsőfokú bíróság helytállóan, több bizonyítékot komplexen elemezve állapította meg. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet logikájából is a 2. változat helytállósága, azaz az I/B. tényállási ponttal összefüggésben a 1.333.788.000 Ft áfa adónemben okozott vagyoni hátrány megállapítása következik.

[170] Ezt meghaladóan a szakértői vélemény elsőfokú bíróság által elfogadott változatától eltérő megállapításokat a másodfokú bíróság a II/A. tényállási pont tekintetében tett, levonva a cég48. bejelentett munkavállalói után 2012. január hónapra bevallani és befizetni elmulasztott járulékösszegeket, melyek a vád tárgyát nem képezték.

[171] Ezen, valamint egyéb, az elsőfokú bíróság által helyesen elfogadott szakértői álláspont az „in dubio pro reo” elvével (annak fentiek szerinti helyes értelmezésével) ellentétben nem áll, abból minden olyan számla és adattartalma mellőzésre került, melyek áfa tartalmának vád tárgyává tett időszakban történt figyelembe vétele egyértelműen nem volt igazolható, és a számlaadatok tekintetében a tényállás másodfokú bíróság általi módosítását – az elírások helyesbítése mellett – ez eredményezte. Meg kell e körben jegyezni azt is, hogy helytelen az a védői álláspont, hogy alapbizonylat hiányában fiktív számla kiállítása és az adóbevallásoknál azok felhasználása nem igazolható, hiszen – bár az alapbizonylat hiánya csak rendkívül kis részét tette ki a tényállásban írt számláknak – a cég2 rendelkezésre álló ÁFA analitikájának, bevallásainak és átutalásainak összevetéséből e kérdésben megnyugtatóan (ítéleti bizonyossággal) állást lehetett foglalni. Az pedig, hogy az I. tényállási pontnál a cég2, a II. tényállási pont tekintetében a cég5, míg a III. tényállási pont vonatkozásában a cég3. mint adóalany tekintetében felmerült vagyoni hátrány összegét a számlázási láncolatban lentebb elhelyezkedő cégek bevallásának tartalma, könyvelésének hiánya befolyásolhatná, téves.

[172] Azon tény igazolhatóságának ugyanis, hogy a fiktív számlákat kiállító társaságok a kérdéses számlák áfa tartalmát áfa bevallásaikban az értékesítést terhelő adó körében szerepeltették, elszámolták, a beszerzési, számlabefogadói oldal felelősségére, amennyiben az általa tudottan fiktív számlák ÁFA tartalmát bevallásaiban levonásba helyezte, semmilyen kihatással nincs. Ezen álláspont ellentétes az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) rendelkezéseivel, és az ÁFA hozzáadott érték adó jellegének kizárólag makroszintű közgazdasági szemléletű hibás megközelítéséből fakad, miközben figyelmen kívül hagyja az adólevonási jog gyakorlásának az Áfa tv. 127. §-ában (a korábbi Áfa törvénnyel megegyezően) rögzített azon alapvető tárgyi feltételét, hogy az csak az

előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. A bírói gyakorlat következetes abban is, hogy a számla nem csak azokban az esetekben nem hiteles és nem szolgálhat adólevonás alapjául, amikor az azon feltüntetett gazdasági események nem valósultak meg, hanem azokban az esetekben sem, amikor a benne foglalt gazdasági esemény nem a feltüntetett személyek között, nem az ott rögzített díjazás ellenében ment végbe (BH.2012.273, BH2007.202, BH1999.357) És utóbbi szempontból a szerződés tárgyának (pl. adott terület őrzése, mint megbízás, produktum) teljesítése nem bír döntő jelentőséggel, és végképp nem az egyetlen vizsgálandó tényező.

[173] Az Áfa tv. 120. § a) pontja meghatározta az adólevonási jog tartalmát is, miszerint az ÁFA alanyát megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja a rá áthárított adó összegét, azaz a levonható adó összegét az adózó az általa fizetendő adó összegével szemben számolja el, az adólevonási jog gyakorlásával közvetlenül az általa fizetendő adó összegét csökkenti, a cselekmény megítélésénél tehát közömbös, hogy a számlakibocsátó eleget tesz-e az adó bevallására vagy megfizetésére vonatkozó kötelezettségének, arra a számla befogadójának jellemzően ráhatása sincs.

[174] Amennyiben a számla fiktív, nem is kerül sor az ÁFA törvény tárgyi hatálya alá tartozó gazdasági eseményre, így adófizetési kötelezettség azután nem – illetőleg csak a szankciójellegű 147. § (1) bekezdéséből adódóan – keletkezik, ezért értelemszerűen azok után adólevonási jog sem gyakorolható.

[175] A fiktív számlák adótartalmának levonásba helyezése esetén ezért szükségtelen annak vizsgálata, hogy a számlakibocsátó bevallotta-e a fizetendő adója körében a fiktív számlák ÁFA tartalmát vagy sem, az adólevonási jog gyakorlásának ugyanis nem az adó számlakibocsátó által történő bevallása és megfizetése, hanem csupán az arra jogosító hiteles bizonylat a feltétele.

[176] Amíg az adólevonás joga alanyi jog, s annak gyakorlása – a fentebb írt feltételek fennállása esetén – kizárólag az adózó döntésén alapul, nyilvánvalóan más a helyzet az értékesítést terhelő, fizetendő adó bevallásával, mely nem az adózó önkéntes döntésén, választásán alapul. A fizetendő adó bevallásának, megfizetésének kötelezettségét az Áfa tv. nevesíti, e kötelezettség teljesítése alól az adózó (képviselője) sem a bizonylatok (könyvelés) hiánya miatt, de akkor sem mentesül, ha a számla befogadója adólevonási jogát nem érvényesítette.

[177] A számlázási lánc alsóbb szintjein levő cégek könyvelésének és a számlák hiánya jelen ügyben inkább a „bűnsegéd bűnsegédei” felelősségének összecszerű behatárolása szempontjából okozott bizonyítási nehézséget. Azonban az ítéltábla e kérdéskört illetően is egyetértett az elsőfokú ítélet érvelésével, azzal, hogy ÁFA analitika, továbbá a fiktív számlák, és így könyvszakértői kategorikus állítás hiányában is a köztes cégektől ezen alsóbb cégek részére történt utalások és e köztes cégek ÁFA bevallásai a fiktív számlák kiállítását, másik oldalon pedig befogadását, felhasználását igazolják. Miután pedig a szakvélemény tartalmazza, hogy az átutalt összegek ÁFA tartalmát jóval meghaladóan került sor a köztes cégek részéről levonható adó felszámítására, és az adott időszakban közreműködő cégek már a bejelentett munkavállalók változása alapján is azonosíthatók, így a számlázási láncolat alján lévő cégek ügyvezetői, illetőleg a készpénzfelvételben közreműködő vádlottak felelősségének az adott cég számlájára gazdasági tevékenység nélkül utalt összeg áfa tartalmára korlátozása az ítéltábla álláspontja szerint tárgyi oldalról nézve is egyértelműen e terheltekre kedvező volt. A felelősség ilyenén korlátozása alanyi oldalról sem vethet fel aggályokat, tekintve, hogy az utóbb a pénzelosztásban közreműködő, központi ügyintézés helyétől szolgáló irodában napi rendszerességgel megforduló alkalmazott vádlottak közreműködése és egyéb adminisztratív teendőket végző terheltek (VIII., XXX., XXXI. r.) között az ítéltábla álláspontja szerint markáns különbség nem tehető, és ugyanígy szélesebb körű bűncselekménnyel kapcsolatos

ismeretek tulajdoníthatók azon ügyvezetőknek is, akik más személyek „ügyvezetése” alatt álló társaságok közreműködéséről is tudtak vagy azért, mert ezen ismerősöknek a lehetőségről maguk szóltak, vagy mert e cégekben tulajdonosként kerültek bejegyzésre. A „bűnsegéd bűnsegédei” felelősségének ilyen alapú számítása tehát helytálló volt azzal, hogy indokolatlan ezen számítási mód eredményének a cég2 ÁFA bevallási időszakától teljesen eltérő bevallási időszakra lebontott táblázatban szerepeltetése, ezért azokat a másodfokú bíróság mellőzte. Emellett, figyelemmel arra, hogy a cég16, 2008 évi ÁFA analitikája rendelkezésre állt – az szakértő7 szakértői véleményében is szerepelt –, így a Terhelt24 XXIV. r. és Terhelt26 XXVI. r. terheltet érintő bankszámlaforgalmi adatokat alapulvevő számítás az általuk képviselt cégek nevében kibocsátott fiktív számlák adatainak ismeretében szükségtelen, a közreműködésüket adott időszakra e fiktív számlák ÁFA tartalma alapján kellett meghatározni.

[178] Az egyes vádlottak cselekvőségének, tudattartalmának megállapítása szempontjából az elsőfokú bíróság a titkos információgyűjtés során keletkezett közlemények és megfigyelési jelentések elemzését körültekintően végezte el, és azokból – egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokat is figyelembe véve – valamennyi érintett vádlott vonatkozásában helyes következtetéseket vont le. A büntetőeljárás, bizonyítási eljárás célja egy a múltban történt cselekménynek a lehetőségekhez képest valósághű rekonstruálása; az eljáró bíróságoknak tehát a döntés meghozatalakor, a bizonyítékokból – melyek a vád tárgyává tett múltbeli cselekményre vonatkoznak – is e múltban történt eseményekre kell következtetést vonnia. Ebből a szempontból tehát a titkos információgyűjtés rendhagyónak semmiképp sem tekinthető, és alaptalan azon védői felvetés, hogy azokból a lehallgatást jóval megelőző időszakra információ nem nyerhető. Jelen ügyben ugyanis amellett, hogy az egyéb bizonyítékokkal együtt a terhelti cselekvőség, tudattartalom tekintetében következtetések levonására alkalmas közleményeket nevesített és értékelt az elsőfokú bíróság, ilyen teljes múltbeli időszakra vonatkozóan közvetlenül utaló közlemények is rendelkezésre álltak, példaként említve „becenév1 öt éven keresztül hét és tíz között keresett” (01-04177-01 számú, 2012. március 8. napján elfogott közlemény), „...ha a két nagyobb cég vizsgálata folyamatban van, akkor az alatta levő cégek vizsgálatát is el fogják kezdeni, így félő, hogy rövid időn belül az ő személyükhöz is el fognak jutni...”, „Ha terhelt5 bevinne, akkor mindenki veszélybe kerülne, mert mindent ki fog tálni, beleértve becenév13 és becenév1 dolgait...”, „a kiállított számlák miatt a cég2nél adócsalás büntetést fogják megállapítani”, továbbá „minden olyan cég bajba kerül, aki a cég16nek beszámolt.” (01-00007-01, 01-00100-01, 01-00265-01, 01-00310-01, 01-00338-01, 2012. január 11., 13., és 16. napján elfogott közlemények).

[179] Arra is helyesen mutatott rá a törvényszék, hogy egyes terhelteket érintő beszélgetések csekélyebb száma jelentőséggel nem bír, már csak azért sem, mert az anyagból kitűnik a konspiráció:

[180] – az érzékeny témákról ugyanis személyes találkozót egyeztetnek (01-04665-01 számú, 2012. április 13. napján V. r. és XXIX. r. vádlott közötti telefonbeszélgetésről készült közlemény, melyben Terhelt29 személyes találkozót kér, V. r. vádlottól, mert látott valamit a papírokból, a 01-00900-01 számú, 2012. január 23. napján elkapott közlemény XI. r. vádlott és egy ismeretlen férfi között, a 01-05116-01 számú 2012. március 22. napján elfogott közlemény IV. r. vádlott és egy férfi között arról, hogy „ezeket kerüljük el, ezeket a telefonos...”), sőt az is, hogy

[181] – az operatív megfigyelésről is tudomással bírtak (01-09357-01 számú, 2012. április 26. napján elfogott közlemény az V. r. és IX. r. vádlott közötti telefonbeszélgetésről „T:

becenév2nal vigyázzál! K: Me' mi volt? Mit tudsz? T: Hát izé. Erős kontroll alatt van. ...Operatív! K.: Öhöm. Tudom.”), emellett

[182] – a használt telefonszámok gyakori cseréjére (01-011813-01, 2012. február 15. napján elfogott közlemény a III. r. és IV. r. közötti beszélgetésről „Az a két szám, amit ezek a faszok adtak neked, az neked van, él vagy mit csinálsz azzal? III. r. vádlott tudatja, hogy csak az egyiket használja, a másikat még nem bontotta ki), és arra is volt adat, hogy bizonyos hívószámokat korlátozottan osztottak meg (01-09353-01 számú, 2012. április 26. napján elfogott közlemény melyben az V. r. arról tájékoztatta a IX. r. vádlottat, hogy III. r. kíváncsi volt, honnan szerezte meg a másik telefonszámát).

[183] Az elsőfokú bíróság az I., II. és III. tényállási pont tekintetében kifogástalanul következtetett arra, hogy a cég2, a cég5 illetve a cég3. volt a személy- és vagyónbiztonság tevékenységi körben a valós piaci szereplő, az elvállalt munkákat maga végezte el, munkaszerződés nélkül, színleg a számlázási lánc alján szereplő cégekhez bejelentett alkalmazottakkal, és hogy ez utóbbi társaságok tényleges gazdasági tevékenységet nem folytattak, ahogy a köztes cégek (cég16., cég17., cég18, cég91, cég1, cég49.) esetében is a valós tevékenység hiányára és a nevükben kiállított számlák fiktív voltára is.

[184] Az irányadó tényállásban rögzített események (azok körülményei, időpontjai, résztvevői) önmagukért beszélnek, azok alapján az ítéltábla álláspontja szerint sem kérdésesek a tényleges munkavégzést elvégző cégek, a munkáltatás körülményei, és a tényállásban szereplő számlák fiktív volta, valamint a fellebbezéssel érintett vádlottak azzal kapcsolatos tudattartalma.

[185] Mindezt alátámasztja az is, hogy a számlázási láncolat legalább egyik, de rendszerint több résztvevőjénél a fiktív számlázásra utaló szinte valamennyi ismert, bírói gyakorlat által már kimunkált körülmény tetten érhető volt. Így kiemelten:

- A láncolatban szereplő cégek tagjai, vezető tisztségviselői, munkavállalói között átfedések voltak (pl.: Terhelt6 VI. r. vádlott a cég16. ügyvezetője, egyben a cég2 szakmai irányítójaként volt bejelentve, a cég2 egyik fióktelepe a cég16. korábbi ügyvezetőjének, a IV. r. vádlottnak az állandó lakcíme, a számlázási lánc alján szereplő cégeknél az ügyvezetők egyszerre több társaság képviselőjét látták el, és ezzel egyidejűleg tagként további cégeknél is szerepeltek, a munkavállalók egyidejűleg az alvállalkozói láncolat alján levő több cégnél is munkavállalóként szerepeltek, miközben tevékenységük, feladataik nem különültek el).

- Az igénybevett alvállalkozói cégek a szerződés tárgyát képező tevékenység folytatására engedéllyel, tárgyi eszközzel nem rendelkeztek.

- Az alászámlázó cégek igénybevétele előtt nem sokkal alakultak, munkavállalói létszámuk rövid időre jelentősen duzzadt fel, majd a lebukás elkerülése érdekében viszonylag rövid időn belül új – de döntően megegyező bejelentett munkavállalói állományú – cégekkel helyettesítették. És ezt követően e társaságokat jellemzően külföldi illetőségű vagy más kedvezőtlen egzisztenciájú személyek részére történt értékesítés útján fantomizálták, a könyvelési dokumentumok ennek és a számítógépes adatok törlése folytán elérhetetlenné váltak.

- E társaságok bejelentett székhelyén nem folyt semminemű tevékenység, az túlnyomórészt székhelyszolgáltató volt, ellenben a számlázási láncban résztvevő cégek tényleges ügyintézése egy helyen folyt, és e tevékenységeknél személyi átfedések is voltak (pl.: V. r. vádlott a cég2 ügyvezetője meghatalmazottként a cég16. adóbevallásait is benyújtotta.) Azonos adminisztratív alkalmazottak végezték valamennyi társaságnál a

munkavállalók ki- és bejelentését, a könyvelést, a kifizetéseket, átutalásokat, és rendelkeztek a társaságok bélyegzőivel is.

- E láncolatban szereplő alászámlázó cégek adóbevallásukban minimális befizetendő adót mutattak ki (pl. cég16, cég17.) vagy nem nyújtottak be adóbevallást (a számlázási lánc alján levő cégek mint pl. cég24., cég29. stb.).

- Az alászámlázó cégek ügyvezetői helyett a döntéseket más személy hozta meg (pl.: Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r.), a láncolat alján szereplő cégeknek kizárólag az ügyben érintett cégektől érkezett bevétele.

- A számlára érkező utalásokat a bankszámlára érkezést követően nyomban, legfeljebb pár napon belül továbbutalták vagy készpénzben felvették.

- Gazdaságilag nem racionális árak voltak. Márpedig a szerződések, számlák valódiságának megítélésénél a gazdasterhelt31 észszerűség döntő jelentőséggel bír. Így alapvetően kérdőjelezi meg az ügylet, szerződés, számla stb. hitelességét, ha az abban szereplő volumenű szolgáltatás igénybevételét, teljesítését adott időpontban és körülmények között semmilyen indok (várható eredmény) nem támasztotta alá, az adott vállalkozás igénybevételét (az adófizetési kötelezettség csökkentésének szándékán kívül) semmilyen gazdasági érdek nem indokolta. A vállalkozások működésének alapja ugyanis a gazdasterhelt31 észszerűség és nyereségorientáltság, és ennek mond ellent, amennyiben – ahogy jelen ügyben is – a teljesítő cég olyan összegért vállalja a megbízást, mely feltételezve az adók és járulékok megfizetését, eleve veszteségesse teszi azt. Önmagában tehát e gazdasági törvényszerűségből sem következhetett más, mint hogy a cég2, cég5 illetve cég3. mint megbízó részéről a szerződések létrejöttét, s azok minden lényeges elemét nem piaci igények, hanem kizárólag adó(járulék)elkerülési célok határozták meg.

- A számlákon szereplő gazdasági eseményről a számlakiállító képviselői konkrét ismerettel nem rendelkeztek. A számla szerinti tevékenységet ténylegesen teljesítő munkavállalók a foglalkoztatókról, azok változásáról nem tudtak, de ezirányú kérdéseikkel azonos személyeket, illetve a cég2 ügyintézési helyét kellett megkeresniük.

- A számlán szereplő tevékenység megfelelő, a számlakiállító munkavégzését alátámasztó dokumentálása (pl.: örnapló) elmaradt.

[186] Kétségtelen, hogy a számlázási láncolat fiktív voltára vont (egységes) következtetéssel szemben az azzal kapcsolatos tudattartalom vádlottanként (személyenként) eltérhet, az külön vizsgálendő. Ugyanakkor jelen ügyben az azonos jellegű terhelti cselekvőségből, azok azonos körülményeiből szükségszerűen adódott a tudati tényeknél is a párhuzam, a védők tehát minden alap nélkül hiányolták az egyéniesítést. Emellett a kétséget kizáró bizonyítás követelményének téves értelmezésére visszavezethetően nem tényszerű azon védői hivatkozás, mely a tudati tényekre vont elsőbírói következtetések kapcsán a bizonyítékok teljes hiányára utalt, miközben ezek körében kizárólag jelentőséggel nem bíró bizonyítékokra, így a számlázási láncolatról ismeretekkel nem rendelkező tanúvallomásokra és olyan terhelti vallomásokra hivatkoztak, melyek bűnösség elismerése hiányában a terhelt-társ tudati tényei tekintetében sem tartalmazhattak közvetlenül terhelő állításokat.

[187] A védelem a szükségszerűen a törvényi tényállás keretein kívül maradó részesi magatartásokat is (mely V. r. valamint részben IV. r. és IX. r. vádlott kivételével a többi terhelt cselekvőségét jellemzi) jobbra indokolatlanul szűken értelmezte. A részes (a felbújtó és a bűnsegéd) magatartása ugyanis nyilvánvalóan kívül marad a törvényi tényállás keretein, csupán ahhoz hozzájárul. A részesi szándék a tettesi szándékkal mutat egyezőséget, azt kiváltja vagy a véghezvitel végett erősíti. Kétségtelen az is, hogy bűnösség (ún. alanyi

okozatosság) nélkül részesi elkövetés esetében sincs felróhatóság. A bűnsegély lényege, hogy a bűnsegéd előmozdítja, elősegíti a bűncselekmény törvényi tényállásának más által történő megvalósítását. És annak minősülhet minden olyan – önmagában jogellenességet nélkülöző vagy előkészületi jellegű – tevékenység, amely a tettes cselekményét előmozdítja. És ez akkor is irányadó, ha a bűnsegéd nem közvetlenül a tettes, hanem – akár a tettes tudtán kívül – a bűnsegéd cselekményét segíti, és csak azon keresztül a tettesi cselekmény végrehajtását.

[188] Ennek megfelelő magatartás tanúsítása esetén, amennyiben az elkövető tisztában volt (tisztában kellett lennie) azzal, hogy bűncselekményhez nyújt (fizikai vagy pszichikai) segítséget, a büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából közömbös, hogy munkavállalóként „tényleges” munkáltatója utasítására, kizárólag a munkavégzésért neki járó jövedelmet kapva cselekedett, ahogy az is, hogy szerepét marginálisnak gondolva abban bízott, hogy elkerüli a felelősségrevonást.

[189] A tudat aktuális tartalmáról közvetlenül ismerete – értelemszerűen – csak az érintett személynek lehet, arra azonban a külső történésekből, a terheltek a külvilágban megnyilvánuló magatartásából lehet és kell ténybeli következtetést vonni. És akkor helytálló a ténybeli következtetés, amennyiben a külvilágban megjelenő tényekből, életbeli jelenségekből a megállapított belső tények valóban következnek, megfordítva, amennyiben a külső tényekből ellentétes következtetés levonásának nincs reális alapja (gondatlanság).

[190] Az elsőfokú bíróság ezek mentén helyesen vizsgálta a terheltek cselekvőségét, és sorakoztatta fel azok jelentőséggel bíró körülményeit, továbbá azokból a terhelti tudattartalomra nézve helytálló ténybeli következtetéseket vont le.

[191] Az adminisztratív alkalmazott (VIII. r., XXIX. r., XXX. r., XXXI. r.) vádlottak a cég2-vel összefüggő ügyek intézésére szolgáló irodában, e cég tevékenységéhez kapcsolódva láttak el feladatokat, magatartásuk azonban lényegében semmi mást nem szolgált, mint e társaság tevékenységének adóelkerülést lehetővé tevő alápapírozását. A munkavállalók szükségszerű ki- és bejelentése, a ténylegesen nem működő nagyszámú, számlázási lánc alján elhelyezkedő társaságok nevében számlák kiállítás, utalások stb., mind e körbe vonható. Azt egyik irodában tevékenykedő személy sem gondolhatta, nem is gondolta – miután egyik alászámlázó cég ügyvezetőjével sem tartották a kapcsolatot, aláírásukat a névbélyegző használatával maguk helyezték el a dokumentumokon, utasításokat kizárólag a IV. és V. r. vádlottaktól fogadtak el, és nem ezen ügyvezetők, hanem az IV., V. r. terheltek határozták meg a végrehajtott pénzügyi műveleteket is –, hogy e társaságok ténylegesen működnek, a kiállított számláknak megfelelő gazdasági tevékenységet folytatják, de azt sem, hogy az e cégekhez bejelentett munkavállalók után bármilyen adó-, járulék megfizetése meg fog történni. Ez utóbbit mutatja az is, hogy az egyszerű excell táblán vezetett bérkimutatások a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő bérszámfejtésnek nyilvánvalóan nem minősíthetők.

[192] Ugyanezen körülmények a készpénzt felvevő illetőleg a készpénz elosztásában területi vezetőként közreműködő terheltek esetében is nagyrészt irányadók voltak. Jól jellemzi ezt Terhelt11 XI. r. vádlott nyomozás során tett vallomása, melyben megnevezte az őt foglalkoztató cégeket, hozzátéve, hogy ügyvezetőjükkel soha nem találkozott, és azt is, hogy utasítást az e cégekkel kapcsolatban nem álló IV. r. vádlottól (ritkábban az V. r. vádlottól) kapta, aki a bankhoz is kivétel nélkül elkísérte. Ahogy arról is beszámolt, hogy a munkáltató cég változása ellenére a papírokon mindig a cég2 neve szerepelt, ő maga 60.000 forintra volt bejelentve, de havonta kb. 6-700.000 Ft-ot kapott kézhez, kétféle jelenléti ív volt, és a bérek listáját a IV. r. és V. r. vádlottnak továbbították. Ehhez hozzátéve, hogy a XI. r. terhelt szabályszerű eljárását a nyomozás során is olyan átadás-átvételi bizonylatokkal kívánta igazolni, melyek tartalma már az általa elmondottak alapján is valótlán tartalmú, az ügyvezetők ugyanis – akiknek neve és aláírása a dokumentumokon szerepelt – nyilvánvalóan nem vehették át tőle a bankból felevert készpénzt, hiszen velük nem is találkozott.

[193] Ugyanígy Terhelt12 XII. r. vádlott gyanúsítottai vallomása is jelentős adatokat tartalmazott, nevezett a készpénzfelvételbe történt későbbi bekapcsolódása okán csak a II. és III. tényállási pontban volt vádemeléssel érintve, mindazonáltal tevékenysége időben jóval előbb indult és ismeretei is kiterjedtebbek voltak. Elmondta, hogy az irodában a faliújságon voltak felsorolva a cégnevek, és mindegyik mellett szerepelt egy kód, valamint a titkárnő asztalán egy dobozban voltak tokenek, rajtuk cégnévvel és az irodában tartott aláírásbélyegzőkről kerültek az iratokra rá az ügyvezetők aláírásai.

[194] Mindezekből, ahogy egyébként a lehallgatási anyagból és a konspiratíván egyeztetett, végrehajtott készpénzfelvételeket, szállításokat, átadásokat dokumentáló megfigyelési jelentésekből is egyértelműen kitűnik, hogy az irodában rendszeresen megforduló személyek (adminisztrátorok, készpénzfelvevő és elosztásban közreműködő területi vezetők) pontosan tisztában voltak azzal, hogy a tényleges munkáltató valójában a cég2, ahogy azzal is, miszerint azon társaságok, ahova e munkavállalókat bejelentették, tényleges tevékenységet nem végeznek, az ügyvezetők helyett valójában a IV. és V. r. vádlottak utasításai szerint történik az „alapapírozás”, de a bankszámlákról a pénzmozgás is, és ez más célt, mint adóelkerülést nem szolgálhat. Ily módon a már kidolgozott rendszer (és ebben egyébként fellelhetők a bünszervezeti működés egyes jegyei is) céljának ismeretében az adminisztratori tevékenységet végezték, a társaságok számlájáról készpénzt vettek fel, azok elosztásában közreműködtek, fizikai, de egyben pszichikai bűnszegélyt is nyújtottak a tettesi alapcselekményhez. Tevélegességük ugyanis a költségvetést károsító bűncselekmények tetteire – készséges együttműködésüket, a kétségek felvetésének teljes hiányát érzékelve – nyilvánvalóan szándékerősítő hatást is gyakorolt. Az itt kifejtettek alapján továbbá már önmagában ellentmondásos a munkavállalói létre, munkáltatói utasításra történt védelmi hivatkozás, miután a fenti tevékenységeket ellátó terheltek is – színleg – a legalsóbb társaságokhoz voltak bejelentve, miközben feladatkörükből adódóan – szemben más alkalmazottakkal – pontos rálátásuk volt arra, hogy a munkáltatói jogokat nem a bejelentett társaság ügyvezetői gyakorolnak, helyettük e cégekkel semminemű kapcsolatban nem álló IV. és V. r. vádlottól kapták a napi utasításokat. Mindebből a legális működés gondolata sem merülhetett fel bennük.

[195] A tudattartalomra vont következtetés helyességét mi sem példázza jobban, mint a készpénz felvételben és elosztásban közreműködő terhelt11 XI. r. valamint az irodában adminisztratív feladatokat ellátó Terhelt29 (becenév8) XXIX. r. vádlott közt folyt, az elsőfokú ítélet 309-312. oldalán idézett lehallgatott telefonbeszélgetések tartalma, melyből kitűnik, hogy a XI. r. szerint a cég2 2 milliárd forintos hiánya miatt több személy, még a cég16.-nek alászámlázó cégek is „felelősségre lesznek vonva folytatólagos adócsalásért”, és bár reménykedtek benne, hogy hozzájuk nem jutnak el, szóba került, hogy „bünszervezetté minősítés esetén” nem húzhatják ki magukat a felelősségre vonás alól.

[196] Ugyanígy magáért beszél az I. tényállási pontban még készpénzfelvevőként és elosztóként közreműködő, később önállósodó Terhelt9 IX. r. vádlott cselekvőségének kibontakozása, de a Terhelt5 V. r. vádlottal lezajlott, az elsőfokú ítélet 307. oldalán hivatkozott telefonbeszélgetés is, mert abból vitathatatlan, hogy tisztában volt mindenki azzal, hogy a szerződésben kikötött díj nem elegendő az adók és járulékok megfizetésére.

[197] A számlázási lánc alján levő cégek cégnyilvántartás szerinti ügyvezetőinek tevélegessége értelemszerűen eltérő jellegzetességet mutat, de az elsőfokú bíróság e vádlottak tudattartalmára vont következtetései is megalapozottak voltak.

[198] Az ítéltábla sem osztotta azon védői érveléseket, mely szerint a tettes minőségi illetve mennyiségi túllépése miatt felelősségüket a költségvetést károsító

bűncselekményekben nem, legfeljebb (véltetően) az intellektuális közokirat-hamisítás bűncselekményében lehetne megállapítani.

[199] Minőségi illetve mennyiségi túllépés csak akkor merülhetne fel – megjegyezve, hogy utóbbinak a kialakult bírói gyakorlat szerint általában a büntetőjogi felelősségrevonhatóságra és a minősítésre kihatása nincs is –, amennyiben az elkövető bűnös közreműködésének határait egyértelműen kifejezésre juttatja, ilyen azonban egyik ügyvezetői tisztséget vállaló terheltnél sem volt, erre hivatkozás sem történt.

[200] Másrészt a védők a „stróman” ügyvezető – egyébként az elsőfokú ítéletben is széleskörben használt – megnevezést, de főként e megnevezést a jelen ügyben kitöltő tényeket, körülményeket is alapjaiban tévesen látták. A kizárólag közokirat-hamisítás büntetében a felelősséget megalapozó limitált tudati tények illetve szándék ugyanis csak akkor lenne megállapítható, amennyiben a gazdasági társaság képviselőt „papíron” felvállaló személy alappal gondolhatta, hogy azt más személyek sem fogják a nevében „papíron” működtetni, vagy ha mégis, az az adóbevallási és befizetési kötelezettség sérelmét nem fogja eredményezni.

[201] Ez pedig jóval szűkebb kört ölel fel, melynél egy már régebb óta működő társaság addigi tevékenysége ellenőrzésének ellehetetlenítése érdekében történik a tulajdon és az ügyvezetés átruházása (fantomizálás), melyet ez esetben nem is követnek jellemzően ügyvezetői rendelkezés alá eső feladatok (pl. bankszámla nyitása). A jelen ügyben azonban a szóban forgó gazdasági társaságok túlnyomórészt új alapításúak voltak, az ügyvezetői tisztséget elvállalók e feladatkörükben rendelkeztek bankszámla nyitásról, a bankszámla feletti rendelkezési jogról, de székhelyszolgáltatókkal szerződéskötésre, továbbá a bevallás benyújtása érdekében ügyfélkapu igénylésére, sőt, aláírásbélyegző készítésére is sor került. Egészen nyilvánvaló, hogy ezekből másra nem is lehet következtetni, minthogy a nevükre vett vállalkozások – legalábbis a dokumentumok szintjén – forgalmat fognak generálni, számlát állítanak ki stb. Ezt egyébként az is maradéktalanul alátámasztja, hogy az ügyvezetést elvállalónak nem egyszeri vagyoni vagy egyéb előnyt ígértek/adtak, hanem az alászámlázás ideje alatt folyamatos volt a kapcsolattartás, a legtöbb esetben havonta történtek pénzügyi juttatások. E körülményekből, és abból, hogy a mögöttes érdekű személyek a társaságokban nemcsak ügyvezetői, de tulajdonosi szinten sem jelentek meg, valamint, hogy ezen „ügyvezető” terheltek egyidejűleg több társaságban vállaltak képviselőt és/vagy tulajdonosként több társaságban lettek bejegyezve, nem tételezhették fel a nevükre vett társaságok adók és járulékok szempontjából törvényes működését, és hogy erre, továbbá szerepvállalásuk indokaira a szerződések/iratok aláírása előtt nem is kérdeztek rá, a tudattartamuk szempontjából ugyancsak több mint beszédes.

[202] Minderre figyelemmel tehát minőségi illetve mennyiségi túllépés szóba sem kerülhetett, és az is hangsúlyozandó, hogy a bűnsegédi magatartás büntetőjogi értékeléséhez a tettesi alapcselekmény mélyreható, minden elemére kiterjedő ismerete (mely időpontban, mely adó/járuléknemben milyen tartalmú bevallás benyújtására kerül sor, vagy milyen bevallás benyújtását fogják elmulasztani) nem szükséges.

[203] Ezt meghaladóan az egyes vádlotti cselekvőség és tudattartalom megállapításához, a védői perbeszédben foglaltakra tekintettel még az ítéltábla a következőket emeli ki.

[204] Terhelt1 I. r. vádlottnak a bűncselekményből való részesedése, érdekeltsége már az elsőfokú ítéletben hivatkozott lehallgatási anyagokból is egészen nyilvánvaló. Ez, mármint az anyagi érdekeltség és az, hogy a legfelső döntések szintjén a cég életében részt vett, nemcsak más terheltek beszélgetéseiben történt hivatkozásokból, de az általa kezdeményezett egyes beszélgetésekből is kitűnik, amikor például a IX. r. vádlott önállósodása miatt az új „üzleti” lehetőségek felkutatását és fokozott pénzigényét hangsúlyozta, melyre a gazdasági társaságban betöltött akkori pozíciója nyilvánvalóan nem adhatott volna alapot. Ugyanígy a vádlott társak egy része beszámolt az irodában gyakori jelenlétéről és az sem hagyható figyelmen kívül, hogy Terhelt5 V. r. vádlott előtt a társaság ügyvezetője illetve tagja volt, mely időszakban kezdődött meg az I. tényállás bevezetőjében leírt rendszer alapjainak lerakása. A körülmények, továbbá az, hogy IV. és V. r. vádlott személyében az operatív irányítást végző személyek vele és a II., III. r. vádlottal álltak bizalmi, rokoni kapcsolatban, az ítéletábra álláspontja szerint is csak az következik, hogy a bűncselekmény végrehajtása idején szándékoltan a háttérben maradt, miközben a IV. és V. r. vádlott elkövetési szándékát kiváltva, a főbb döntéseket III. r. terhelttel együtt maga hozta meg.

[205] Terhelt2 II. r. vádlott védőjének érvelése sem foghatott helyt, és nemcsak azért mert az 1983-as születésű terheltet már a bűncselekmény megkezdésének (2008) és nem csak befejezésének (2012) idején nem lehetett a „felnőttkor határát alig átlépő” jelzővel illetni, de azért sem, mert a védő által mondottnál jóval hangsúlyosabb lehallgatási anyag, a XXIX. r. vádlott nyomozati vallomása, de a foglalkoztatási adatok is cáfolták azon védekezését, hogy a cég2-hez semmi köze nem volt, és kifejezetten csak a család látogatása érdekében jelent meg többször az irodában. A közleményekből a rendszeres anyagi juttatásra vonatkozó részek mellett Terhelt4 IV. r. vádlottnak egy férfival, majd egy nővel történt beszélgetései emelendők ki, melyekben a cég2 ügyvezetésében történő változásokról, és arról, beszéltek, hogy tanú34 (tanú34, a cég2. egyik tagja) egyelőre marad a cégben, és az ügyvezető név49 lesz, őt terheli a felelősség, ennek során II. r. vádlott (terhelt2) is szóba került, hogy vele is egyeztetni kell, illetve, hogy a váltással kapcsolatos papírok hozzá kerültek. Terhelt29 XXIX. r. vádlott gyanúsítottai vallomásában is fellelhetők II. r. vádlott szerepére, tudattartalmára vonatkozó, őt terhelő adatok; nevezett ugyanis egyértelműen Terhelt2t jelölte meg, mint aki felkérte a munkára, arra, hogy IV. r. vádlott irányítása alatt dolgozzon. Végül pedig alapjaiban kérdőjelezi meg a cég2-től teljesen független munkavégzését, kizárólag saját vállalkozás működtetését állító védekezést az, hogy a könyvszakértői vélemény mellékletét képező foglalkoztatási adatokból megállapítható, miszerint 2009. február 1-től 2009. március 1-ig a cég23., 2009. április 1. és 2010. március 1. napja között a cég28., 2010. március 1. és 2011. február 28. napja között pedig a cég34. bejelentett alkalmazottja volt, mely adatok egyébként a számlázási láncolat és célja egyértelmű ismeretére is utalnak. Az viszont kétségtelen, hogy esetében I. és III. r. vádlott lehallgatási anyagból is látható (szándékkiváltó) irányításához képest jóval csekélyebb közreműködés rajzolódott ki, a tényállást (és a minősítésnél az elkövetői alakzatot) a másodfokú bíróság ennek megfelelően módosította.

[206] Terhelt3 III. r. vádlott – annak ellenére, hogy a cégnyilvántartás szerint kétségtelenül nem volt tulajdonosa, sem ügyvezetője a cégnek – háttér irányító szerepe az elsőfokú bíróság által részletesen elemzett közleményekből, de Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r. vádlott gyanúsítottai vallomásaiból is egyértelmű. Hasonlóan egyébként II. r. terhelthez, 2009. február 1. és 2009. október 1. napja között a cég23. bejelentett alkalmazottja volt, melyből esetében is kétségtelenül következik a számlázási láncolatban résztvevő cégek és rendeltetésük ismerete is.

[207] Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában hiánytalanul felsorakoztatta az elsőfokú bíróság a nagyszámú terhelő adatot, melyből helyesen az tűnik ki, hogy V. r. vádlott mellett az egyébként konstitutív hatállyal nem bíró cégnyilvántartásba bejegyzés nélkül is a cég2

tényleges vezetője volt, ügyvezetői eladatokat látott el. A vádlott-társak nagy része Terhelt5 V. r. vádlotton kívül őt nevezte meg főnökeként, akitől a feladatokat megkapta, de a titkos információgyűjtés anyagában levő közlemények arról is tanúskodnak, hogy rálátása volt a cég2 bankszámlájára, utasítást adott utalásokra, pénzfelvételekre, valamint ő intézte a cég ügyvezető váltását is, és az új ügyvezető (név49) adóhatósági meghallgatása előtti felkészítését is. A III. tényállási pontban rögzített részesi magatartása ugyancsak kitűnik a lehallgatási anyagban a Terhelt9 IX. r. vádlottal folytatott telefonbeszélgetést rögzítő anyagból, és abból, hogy a megfigyelési jelentések alapján is látható, hogy a készpénzfelvételeket a III. tényállási pontban szereplő alászámlázó cégeknél ugyancsak szervezte.

[208] Terhelt5 V. r. vádlott általa sem vitatott, cég2-nél illetve cég5-nél betöltött ügyvezetői pozíciója, a fentebb összefoglalt, fiktív számlázást alátámasztó bizonyítékok alapján cselekvősege, tudattartalma egyértelmű, külön részletezést nem igényel, megjegyezve, hogy azt a lehallgatások anyaga mindenre kiterjedően igazolja.

[209] Terhelt6 VI. r. vádlott esetében csupán arra mutat rá az ítéltábla, hogy a törvényszék helytállóan határozta meg esetében a vád kereteit, azt pusztán az I/B. tényállási pontra szűkítve annak ellenére, hogy a vádiratban a minősítésnél vonatkozásában az I/A. és I/B. tényállási pont is feltüntetésre került, és az I/A. tényállási pont bevezetőjében általánosságban neve egy alkalommal szerepelt, anélkül azonban, hogy hozzá bármilyen összegszerű vagyoni hátrányt rendeltek volna. A vád összegző megállapításai értelmében ellenben nem férhet kétség ahhoz, hogy esetében az ügyészség – akár szándékos vagy vádszerkesztési hiba folytán – a vagyoni hátrány okozásában való közreműködését a cég16. által a cég2. felé kibocsátott számlák ÁFA tartalmára, azaz az I/B. tényállási pontra korlátozta. Megjegyzendő egyébként, hogy a cég16. által kibocsátott számlák fiktív voltáról való ismeretéről saját adóhatósági eljárásban tett nyilatkozata is tanúskodik. A fiktív számlázási láncolatban résztvevő cégek mélyrehatóbb tudomása pedig következik abból, hogy a cég16. ügyvezetését követően a cég45. bejelentett alkalmazottja volt (2011. április 1. és 2011. december 31. között).

[210] Terhelt8 VIII. r., Terhelt29 XXIX. r., Terhelt30 XXX. r. és Terhelt31 XXXI. r. vádlott konkrét tevőlegessége saját és más terhelték vallomása alapján egyértelműen megállapítható volt, a tevékenységük időbeli behatárolására vonatkozóan azonban ellentétes tartalmú állításokat fogalmaztak meg, ezzel összefüggésben az ítéltábla a könyvszakértői vélemény mellékletét képező foglalkoztatási adatokat vette alapul, és közreműködésük időszakát ennek megfelelően módosította a tényállásban. Mindez azonban a már fentebb kifejtettek értelmében a tudattartalomra vont következtetések helytállóságát semmiben nem érintette, a XXX. r. vádlott tekintetében sem, aki valóban tévesen került feltüntetésre olyan személyként, aki az iratok pincébe vitelében segédkezett. Az ítéltábla által e tevékenységet végzők tekintetében fentebb kifejtett jelentőséggel bíró körülmények a XXX. r. terhelt vonatkozásában is fennálltak, ráadásul a védő védenca tényleges tevékenységét teljesen figyelmen kívül hagyva hivatkozott arra, miszerint a munkavállalóknál szokványos, hogy nem látnak rá a valós munkáltatóra, hiszen az adminisztrátorok pont erre vonatkozóan rendelkeztek mélyrehatóbb ismerettel. És az ítéltábla a mintegy két hónapig tartó munkavégzését állító gyanúsítottai vallomásában sem a rossz emlékezetet, hanem a megválasztott védekezési taktikát látta, hiszen a foglalkoztatási adatokból kitűnően a rendszer működésére rálátást biztosító, nagyságrendekkel hosszabb ideig (majdnem két évig) dolgozott különböző – egyidejűleg akár több – számlázási lánc alján dolgozó társaságokhoz bejelentve, ahogy arra sem volt magyarázat, miért készpénzben kapta a fizetését. Nem hihető ugyanis, hogy a kérdéses időszakban – könyvelőként – bankszámlával nem rendelkezett, és

tevékenysége nem volt elkülöníthető, mely indokolta volna az egyszerre több gazdasági társasághoz történt bejelentését.

[211] Az V. r. és XXXI. r. vádlott 2012. április 18. és 20. napja között lehallgatott telefonbeszélgetéseiről készült jelentést egyébként a fentebb elemzett munkavégzési körülmények, feladatok mellett eufemisztikus a XXXI. r. védője által használt kifejezés szerint némi, de meglehetősen bizonytalan adatnak nevezni, abból ugyanis egészen nyilvánvalóan kitűnik, hogy mindkét fél tisztában van a magatartása törvénysértő voltával, és azzal, hogy minden érintett gépén (értve ez alatt a V., VIII., XXX., XXXI. és XXXII. r. vádlottat is) terhelő adatok vannak. 2012. április 23. napján 01-07738-01 számú közleményben erre V. r. vádlott Terhelt8 VIII. r. terheltnél is rákérdez, nevezetesen hogy törölte-e a régi MSZ-eket a gépéről. Ugyanígy bűnös tudattartalomra utal a VIII. terhelttel folytatott telefonbeszélgetése is 2012. április 12. napján, melyben készpénzfelvételről, és arról esik szó, hogy a „tegnapiból egy húszast” fog VIII. r. levenni magának.

[212] Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r. és Terhelt16 XVI. r. vádlott vonatkozásában ugyancsak irányadóak a tudattartalom kapcsán már kifejtettek, a tevékenységük körülményeiből, a készpénzfelvétel, pénzelosztás szervezéséből, végrehajtásából teljes mértékben hiányoztak a legális működés jegyei. Különösen érthetetlen e tudattartalom hiányára hivatkozás XI. r. terhelt esetében, akinek lehallgatott telefonbeszélgetései másról sem tanúskodnak, mint hogy félt, hogy a cég2 költségvetést károsító cselekménye miatt őt is felelősségre vonják. Megjegyzendő még, hogy a lehallgatott beszélgetésekben fenti terheltek utó- illetve becenevei rendszeresen előfordulnak, azokra az elsőfokú ítélet is helyesen utalt.

[213] Terhelt17 XVII. r., Terhelt20 XX. r., Terhelt22 XXII. r., Terhelt24 XXIV. r., Terhelt25 XXV. r., Terhelt26 XXVI. r., Terhelt27 XXVII. r. és Terhelt28 XXVIII. r. vádlott, mint a számlázási láncolat alján levő beszámoló cégek cégnyilvántartás szerinti ügyvezetői, cselekvősege minden az előbbieken kiemelt, és a tudattartalom tekintetében jelentőséggel bíró jellegzetességet mutatta.

[214] Ez alól nem jelentett kivételt Terhelt24 XXIV. r. és Terhelt26 XXVI. r. vádlott szerepe sem, csak az emelendő ki, hogy tevőlegességükre rányomta bélyegét a még formálódó elkövetési magatartás, és az, hogy az általuk képviselt gazdasági társaságok foglalkoztatási adataira nézve – bár a könyvszakértő konkrétum nélkül utalt rá – bizonyítás nem folyt, emiatt az I/A. tényállási pontban nem voltak érintve.

[215] XXIV. r. terhelt vonatkozásában azt is hangsúlyozni kell, hogy téves a védő azon hivatkozása, miszerint Terhelt24 XXIV. r. Terhelt5 V. r. terhelt mellett látta el az ügyvezetői teendőket, és joggal várhatta el, hogy a bevallásoknak V. r. vádlott törvényesen maga fog eleget tenni, mert e vádlott V. r. terhelttel egyidejű ügyvezetése a tényállásban iratellenesen szerepelt, azt a cégmásolat adatai alapján a másodfokú bíróság helyesbítette is. És így e terhelt nem tudott arra magyarázatot adni, mi szükség volt arra, hogy V. r. vádlottat a tagságban és az ügyvezetésben „papíron” váltsa, és ebből mely körülmények folytán bízhatott a jövőbeni törvényes működésben.

[216] Terhelt17 XVII. r. vádlott vonatkozásában a vádat illetve a vádirati tényállást is vizsgálat alá vetve azt emeli ki az ítéltábla, hogy nevezett kizárólag a II/A. tényállási pontban volt érintve a vádemeléssel, a terhére rótt vagyoni hátrány összege is megegyezett az ügyvezetői időszak alatt a cég48.-hez bejelentett munkavállalók után bevallani és befizetni elmulasztott adók/járulékok összegével.

[217] Végül ki kellett térni Terhelt28 XXVIII. r. vádlott állításaira azzal a megjegyzéssel, hogy meglehetősen komolytalanná teszi azon védekezését, miszerint csak a vádemeléskor szembesült azzal, hogy három cég került a nevére, az a tény, hogy az érdemben

e tekintetben a váddal egyező gyanúsítást aláírta, és gyanúsított ki hallgatásakor is úgy nyilatkozott, hogy megdöbbenéssel értesült róla, hogy több cég került a nevére. Az elsőfokú bíróság azonban nemcsak emiatt vetette el ezen előadást helytállóan, de azért is, mert az elhunyt élettárs tanú²³ ügyvezetése alatt is állt két cég, az ő munkavállalása pedig további cégek képviselőjének XXVIII. r. terhelt általi elvállalását semmiképpen nem indokolta volna. Azon állítása pedig, hogy nem tudott a többi társaságról, már csak azért sem foghatott helyt, mert a cég²⁹ ügyvezetését – amellett, hogy az elhunyt tanú²³ után üzletrészt öröklő kiskorú gyermekének is törvényes képviselője lett – eltérő időpontban, csak élettársa halála után vette át. Ezt meghaladóan a cég³⁴ adóhatósági eljárása során tett ügyfélnyilatkozatai sem igazolják a védekezését, abból ugyanis az következik, már a megindult vizsgálat ismeretében történt intézkedés az üzletrész átruházásáról, miközben a többi gazdasági társaság esetében az értékesítés ezen időpontot megelőzte. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá tanú²² (aki egy másik társaság ügyvezetője volt) gyanúsított vallomása sem, melyből Terhelt²⁸ XXVIII. r. vádlott jóval komolyabb szerepe rajzolódott ki, nevezett ugyanis arra hivatkozott, azért vállalta az ügyvezetést, mert XXVIII. r. trafikjában munkát ígértek neki, és oda el is ment, de az ígért munkából nem lett semmi.

[218] A fentiek szerint irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság következtetései a büntetőjogi felelősség kérdésében okszerűek, az alkalmazott büntető törvény megválasztása és annak indokai helytállóak voltak valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában, ez utóbbit meghaladóan azonban a cselekmények minősítésével Terhelt² II. r., Terhelt⁴ IV. r., Terhelt⁵ V. r., Terhelt⁸ VIII. r., Terhelt⁹ IX. r., Terhelt¹⁰ X. r., Terhelt¹¹ XI. r., Terhelt¹⁴ XIV. r., Terhelt¹⁷ XVII. r., Terhelt²⁰ XX. r., Terhelt²¹ XXI. r., Terhelt²² XXII. r., Terhelt²⁵ XXV. r., Terhelt²⁷ XXVII. r., Terhelt²⁸ XXVIII. r. vádlottakat érintően az ítéltábla nem mindenben értett egyet.

[219] Ugyanakkor a jogi minősítés és annak indokolása – a változtatás nélkül a könyvszakértői véleményből átvett (a személyi jövedelemadót illető megjegyzést illetően szükségtelen megjegyzés kivételével – elsőfokú ítélet 372. oldal közepe) háttérjogszabályok rendelkezéseinek ismertetésére kiterjedően – maradéktalanul helytálló volt Terhelt¹ I. r. (I/A., I/B. tényállási pont), Terhelt³ III. r. (I/A., I/B. tényállási pont), Terhelt⁶ VI. r. (I/B. tényállási pont), Terhelt¹² XII. r. (II/A., II/B., III/A., III/B. tényállási pont), Terhelt¹³ XIII. r. (I/A., I/B. tényállási pont), Terhelt¹⁵ XV. r. (I/A., I/B. tényállási pont), Terhelt¹⁶ XVI. r. (I/A., I/B. tényállási pont), Terhelt²⁴ XXIV. r. (I/B. tényállási pont), Terhelt²⁶ XXVI. r. (I/B. tényállási pont), Terhelt²⁹ XXIX. r. (I/A., I/B. tényállási pont), Terhelt³⁰ XXX. r. (I/A., I/B. tényállási pont) és Terhelt³¹ XXXI. r. (I/A., I/B. tényállási pont) vádlott vonatkozásában.

[220] Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy azon terheltek esetében, akik részesi cselekvősege 2012. január 1. napját megelőzően befejeződött, azaz Terhelt⁶ VI. r., Terhelt¹⁰ X. r., Terhelt¹¹ XI. r., Terhelt¹⁷ XVII. r., Terhelt²⁰ XX. r., Terhelt²¹ XXI. r., Terhelt²² XXII. r., Terhelt²⁴ XXIV. r., Terhelt²⁵ XXV. r., Terhelt²⁶ XXVI. r., Terhelt²⁷ XXVII. r., és Terhelt²⁸ XXVIII. r. vádlott tekintetében az 1978. évi IV. törvény szerinti, XVII. r. és XXIV. r. vádlottnál az 1 évtől 5 évig, VI., XXVI. r. vádlottnál a 2 évtől 8 évig, míg a többi terheltnél a 2 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztésig terjedő, a minősítést illetően kizárólag az adó/járadékbevételek csökkenéséhez igazodó büntetési tételkeret nyilvánvalóan kedvezőbb, tekintve, hogy az elbíráláskori büntető törvény alkalmazása esetén a költségvetési

csalás bűncselekményénél az üzletszerűség és a bűnszövetség is felminősítené azt. Az elsőfokú bíróság által írtakhoz annyi kiegészítés teendő, hogy az elkövetés idején hatályban levő büntető törvény megállapítása az időben elhúzódó cselekmények esetén speciális. Ha az elkövetési magatartás kifejtése és az eredmény beállta között releváns jogszabályváltozás következik be, az ún. magatartási elmélet értelmében az elkövetési idő az, amikor az elkövetési magatartást teljes egészében kifejtették, éppúgy, mint a többmozzanatú elkövetési magatartások esetén. Amennyiben az elkövetési magatartás több (rész)cselekményből áll, az utolsó (rész)cselekmény időpontja tekinthető elkövetési időnek (EBD2017. B.16.), mely minden vádlott tekintetében külön vizsgálendő. A törvény megfogalmazásából is a magatartás-elmélet szerinti értelmezés vezethető le, és így foglalt állást a Kúria Bfv.279/2021/8. számú határozatában is, amikor a következőket fejtette ki: a tettes/társtettes esetében a (folytatólagos) törvényi egységet képező bűncselekmények elkövetési időpontjaként a valótlan tartalommal benyújtott adóbevallás adóhatóságnál történt előterjesztésének időpontja esik számításba vagy a bevallás nemteljesítése esetén az a határidő, melyet a bevallás benyújtására jogszabály előír; bűnségéd esetében azonban az elkövetési idő elválhat a tettesétől, éppen arra tekintettel, hogy a részes esetében is a (részesi) magatartás kifejtésekor hatályos büntető törvény az irányadó.

[221] Azon vádlottak esetében, akinél az 1978. évi IV. törvény alkalmazására került sor, a minősítésváltozások kapcsán az ítéltábla összefoglalóan a következőket jegyzi meg.

[222] Az ugyanazon céget érintő, egymást követő Áfa bevallási időszakok vonatkozásában elkövetett adócsalás (310.§) törvényi egységbe foglalására évtizedes bírói gyakorlat áll fenn, az Áfa bevétel csökkentéssel összefüggő bűncselekmények minősítése ennek mindenben megfelelt.

[223] Ezen túl azonban, míg a Btk. 396. §-a a költségvetési csalást megvalósító elkövetési magatartásokat a vagyoni hátrány okozásán keresztül törvényi egységbe foglalta, és így az független az adóalanyok számától, továbbá az érintett adónemektől is, addig az elkövetéskori büntető törvény (1978. évi IV. törvény) alkalmazása esetén az adócsalásnál kizárólag az ugyanazon adónemre megvalósított elkövetési magatartások vonhatók a folytatólagosság egységébe és eredményezhetik az adó/járadékbevételek-csökkentés összegének egybefoglalását (BH2010.60), így az I/A., II/A. tényállási pontoknál, amennyiben helyes lett volna a Btk. 310. §-a szerinti minősítés, úgy a munkabért terhelő eltérő adó- és járuléknemek bevételecsökkenését eredményező elkövetési magatartások valóságos halmazatot alkotnának, melyek rendbelisége azonos adóalanyok (cég2, cég5) esetében is a bevételecsökkenéssel érintett adó- és járuléknemek számához igazodik.

[224] 2012. január 1. napját megelőzően is ismerte a büntető törvény az adó- és járuléknemek azonos adóalanyt illető egységbe foglalását, de nem a 310. §-ban meghatározott adócsalás, hanem a 310/A. §-ában szabályozott munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás tekintetében. Az 1978. évi IV. törvény 310/A. § (7) bekezdése ugyanis akként rendelkezett, hogy a munkáltatással összefüggésben elkövetett bűncselekménynél az adóbevétele csökkenésének meghatározásakor az elvont adók összegét egybe kell számítani.

[225] Vizsgálva emellett az 1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi tényállásának szövegét – mely szerint az a munkáltató követi el, aki a) munkaszerződés nélkül, b) színlelt szerződéssel alkalmazott munkavállalója részére járó személyi jellegű juttatáshoz kapcsolódó, a kifizetőt terhelő, az államháztartás valamely alrendszerébe kötelezően előírt közteher-fizetési kötelezettség teljesítését elmulasztja, és ezzel az adóbevételt csökkenti –, jól látszik, hogy az I/A. és II/A. tényállási pontban írt 2012. január 1. napját megelőző tettesi magatartások valójában e bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek feleltethetők meg. Az I/A. tényállási pontban a cég2, míg a II/A. tényállási pontban a cég5 saját cége szempontjából munkaszerződés nélkül, illetve a munkáltató személyét

illetően színelte szerződéssel alkalmazott munkavállalókat, amely célja kifejezetten az volt, hogy a kifizetőt terhelő adó- és járulékok bevallását, befizetését elkerülje.

[226] Mindezek alapján a másodfokú bíróság Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt20 XX. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt22 XXII., Terhelt25 XXV. r., Terhelt27 XXVII. r. vádlott terhén megállapított I/A. tényállási pontban írt cselekményt – az Áfára vonatkozó I/B. tényállási pontban írt cselekmény minősítésének érintetlenül hagyása mellett – 1 rendbeli az 1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdésébe ütköző és 50 millió forintot meghaladó adóbevétel csökkentésben való közreműködésükre figyelemmel a (4) bekezdés szerint minősülő munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntettének minősítette, mely cselekményt az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdése alapján folytatólagosan, a 21. § (2) bekezdése szerinti bűnszegdként valóstított meg. (Ugyanakkor az áttekinthetőség, érthetőség érdekében e vádlottaknak felrótt valamennyi bűncselekmény minősítését a rendelkező részben egységesen – módosítástól függetlenül – meghatározta).

[227] A kizárólag a II/A. tényállási pontban érintett Terhelt17 XVII. r. vádlott cselekményét pedig egységesen 1 rendbeli az 1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdésébe ütköző és 2 millió forintot meghaladó, de az 50 millió forintot meg nem haladó adóbevétel csökkentésben való közreműködésükre figyelemmel, a (3) bekezdés szerint minősülő munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntettének minősítette, melyet az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdése alapján folytatólagosan, a 21. § (2) bekezdése szerinti bűnszegdként valóstított meg.

[228] Az egyes részcslekmények 2012. január 1. napját követő elkövetésére figyelemmel az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r., Terhelt29 XXIX. r., Terhelt30 XXX. r. és Terhelt31 XXXI. r. vádlott tekintetében helytállóan döntött az elbírálsákorú büntető törvény (Btk.) alkalmazásáról, ahogy terhükre a költségvetési csalás bűncselekményének megállapítása is helyes.

[229] A költségvetési csalás bűncselekmény törvényi tényállásának szövege a több bevallási időszakot és adóalanyt érintő elkövetési magatartásokat az eredményen keresztül egységbe foglalta, így az azonos és különböző adóalanyok és azonos valamint különböző adónemben kifejtett tettesi/közvetett tettesi/társtetési cselekmények különös részi (és nem az általános részben meghatározott folytatólagosság) törvényi egységbe fogbecenév5ndók voltak.

[230] S bár a tettesi és részesi magatartások egységbe foglalásának tilalma, az ezt kifejezetten csak a különböző tettesi magatartásokhoz kapcsolódó részesi magatartások kapcsán kizáró 3/2011. Büntető Jogegységi Határozatból nem következik, sőt azt, mármint az egységbe foglalást a korábbi bírói gyakorlattal egyezően kifejtett, a BH.2012.166. számon közzétett álláspontjában a Kúria is követendőnek tartotta, ugyanakkor az EBH 2019.B.6. számú jogesetben közöltek után a bírói gyakorlatban is eltérő álláspont vált uralkodóvá. E szerint a részesként elkövetett költségvetési csalási cselekmény mint tényálláson kívüli magatartás nem vonható a tettesként elkövetett cselekménnyel törvényi egységbe, ezt figyelembe véve a tettesként és részesként elkövetett cselekményeket az ítéltábla jelen ügyben sem foglalta egységbe, azaz az eltérő tettesi magatartáshoz kapcsolódó részesi cselekményeket valóban külön bűncselekményként kellett értékelni. Ezért volt helytálló

Terhelt4 IV. r., illetve Terhelt9 IX. r. vádlott eltérő elkövetői alakzatban megvalósított cselekményének halmazatkénti értékelése, ahogy a különböző tettesek alapcselekményeihez bűnsegélyt nyújtó Terhelt12 XII. r. terhelt cselekményeinek halmazati minősítése is. Ellenben a mindvégig a törvényi tényállás kereteibe illeszthető tettesi (társtettesi) magatartást kifejtő Terhelt5 V. r. vádlott esetében az I. és a II. tényállási pontban írt cselekmény halmazati értékelésére nem kerülhetett volna sor, és ugyanez igaz az I. és II. tényállási pontban azonosan V. r. vádlotthoz kapcsolódó Terhelt8 VIII. r. és Terhelt14 XIV. r. vádlott cselekményének értékelésénél.

[231] Az elsőfokú bíróság – helyesen – a költségvetést károsító bűncselekmények üzletszerű (Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pont) elkövetését, mint minősítő körülményt is felróta, erre a részcsselekmények száma, az elkövetés azonos módja, a vagyoni hátrány összege alapot adott. Az üzletszerűség megállapítását az sem zárja ki, hogy a rendszeres haszon (vagy arra törekvés) nem az elkövetőnél személyesen, hanem például az általa ténylegesen vezetett gazdasági társaságnál vagy más személynél realizálódott. Ugyanígy helyes volt a bünszövetségben (Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pont) elkövetés felrovása is. A bűncselekmények szándékos elkövetésében való megállapodásra következtetés vonható az éveken át rendszeres ismétlődő, azonos elkövetési magatartásokból, az, hogy a fiktív számlák befogadására, kibocsátására, a munkavállalók színleg történő bejelentésére több, egymást követően megszerzett cég nevében, is sor került, e körülmények ugyanis szükségessé tettek a terheltek közötti megállapodást, tervezést is, melynek jelei a készpénzfelvétel és elosztás kapcsán is megmutatkoztak. (IV. számú Büntető Elvi Döntés a bünszövetségről). A bünszövetség keretében tanúsított elkövetői magatartás lehet bűnsegédi is, s nem zárja ki annak megállapítását az sem, hogy az elkövetők által eltervezett (megvalósított) két vagy több cselekmény törvényi egységet alkot (BH2015.215).

[232] A törvényi egységbe foglalt bűncselekmények az elkövetői és elkövetési alakzat tekintetében is egységes, a legsúlyosabb részcsselekménynek megfelelő megítélést (pl.: társtettes-befejezett) vontak maguk után, az a körülmény pedig, hogy az egységesen értékelt bűncselekmény végrehajtására valójában nem minden részletében a legsúlyosabb minősítésnek megfelelően került sor, már a büntetés kiszabása körében értékelendő. Ugyanígy csak a büntetés kiszabásánál nyerhet értékelést az üzletszerűen és bünszövetségben történt elkövetés az 500 millió forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetében érintett terheltek esetében.

[233] Az előbbieken túl még az elkövetői alakzatok tekintetében eszközölt változtatásokat terheltekre lebontva az alábbiak szerint:

[234] Terhelt2 II. r. vádlott esetében, miután kizárólag a szándékerősítő közreműködését látta megállapíthatónak, a tényállás módosítása, de a megjelölt törvényhely érintetlenül hagyása mellett a terhén értékelt költségvetési csalás büntettét (I/A. és I/B. tényállási pont) bűnsegédként elkövetettnek minősítette.

[235] Terhelt4 IV. r. vádlott tekintetében a tényállásban megalapozottan rögzítette a törvényszék, hogy a cég2 operatív irányítását Terhelt5 V. r. vádlott mellett mindvégig ellátta, azaz tényleges ügyvezetői feladatokat fejtett ki, ennek azonban jogi konzekvenciáit nem vonta le. A vádlott cselekvésének jogi megítélése ugyanis nem függhet attól, hogy a törvényi tényállás kereteibe illeszthető magatartást cégnyilvántartásba bejegyzett képviselőként vagy bejegyzés hiányában is ebbéli feladatokat ellátva valósította meg, ezért az ítéltábla – a III/A., III/B. tényállási pontban foglalt cselekmény elkövetői alakzatot is magában foglaló minősítésének érintetlenül hagyása mellett – az I/A. és I/B. tényállási pontban foglalt költségvetési csalás büntettét társtettesként elkövetettnek minősítette.

[236] E társas elkövetés Terhelt5 V. r. vádlottra is értelemszerűen kihatott, és miután az I. és II. pontban írt magatartások törvényi egységbe tartoznak, a terhére rótt bűncselekmény

egységesen 1 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az 500 millió forint vagyoni hátrányt meghaladó vagyoni hátrány okozására figyelemmel, az (5) bekezdés a) pontja szerinti költségvetési csalás büntettének minősül, melyet az I. tényállási pontban foglalt magatartása és az elkövetői alakzat tekintetében is egységes elbírálás követelménye okán társtettesként valósított meg.

[237] Terhelt9 IX. r. vádlott – I/A., I/B., III/A., III/B. tényállási pont – III. tényállási pontban írt cselekményének társtettesi minősítését a cég3 másik ügyvezetőjével, Terhelt7sal való szándékegységben cselekvése alapozta meg. Nem akadályozta ugyanis a társas vagy részesi magatartás megállapításának az, ha a tettestárs vagy tettes büntetőjogi felelősségének megállapítására – akár büntethetőséget megszüntető okból vagy más eljárásjogi akadály miatt – nem került sor.

[238] A Terhelt8 VIII. r. és Terhelt14 XIV. r. vádlott terhére az I/A., I/B., II/A., II/B. tényállási pontban rótt magatartás, miután mindkettőt azonos tettesi alapcselekményhez kapcsolódva fejtették ki, egységesen 1 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, VIII. r. vádlottnál az 500 millió forint vagyoni hátrányt meghaladó vagyoni hátrányra figyelemmel, az (5) bekezdés a) pontja, míg XIV. r. vádlottnál az 500 millió forint vagyoni hátrányt el nem érő üzletszerű és bünszövetségben történt közreműködésére figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerinti bűnszegdként elkövetett költségvetési csalás büntettének minősül.

[239] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítéltábla az alábbiak szerint egészítette ki illetőleg pontosította.

[240] Az enyhítő tényezők körében az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított kiemelt jelentőséget a 15 évet is meghaladó időmúlásnak, miután azonban annak nagy része alatt a vádlottak büntetőeljárás hatálya alatt álltak – úgy, hogy a bírósterhelt31 s főként a megismételt eljárásban több inaktív időszak is kimutatható volt -, az eljárás elhúzódását is a javukra kellett értékelni, mégpedig rendkívüli nyomatékakkal.

[241] Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott terhére szól a minősítésben nem tükröződő bünszövetségben, üzletszerűen történt elkövetés, ugyanakkor a minősítéshez szükséges különösen jelentős érték alsó határát többszörösen meghaladó vagyoni hátrányra utalást mellőzte, hiszen az enyhítő körülmény hiánya (azaz az, hogy 500 millió forint közeli a vagyoni hátrány) nem teremti meg a súlyosító tényezőkénti értékelés alapját, ez a többszörös vagyoni hátrány nem olyan mértékű, melyet külön értékelni lehetne. Ugyanakkor figyelembe vette I., III., IV., V. r. vádlottnál súlyosító körülményként koordináló szerepüket, IV. és V. r. vádlottnál a részben társas elkövetést, ellenben II. r. vádlott javára szól a bűnszegdi elkövetés. IV. r. vádlott kivételével e terheltek javára értékelte elkövetéskori büntetlen előéletüket is.

[242] Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt17 XVII. r., Terhelt20 XX. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt22 XXII. r., Terhelt24 XXIV. r., Terhelt25 XXV. r., Terhelt26 XXVI. r., Terhelt27 XXVII. r., Terhelt28 XXVIII. r., Terhelt29 XXIX. r., Terhelt30 XXX. r., Terhelt31 XXXI. r. vádlott terhére szól a minősítésnél értékelést nem nyert üzletszerű és bünszövetségben történt elkövetés, Terhelt9 IX. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r. vádlott vonatkozásában pedig az, hogy költségvetést károsító cselekményeik súlyosabb minősítését két minősítő körülmény is megalapozta, ellenben – IX. r. vádlottnál kisebb mértékben, mert csak egy terhére rótt cselekményt érintett – enyhítő tényezőként kellett figyelembe venni bűnszegdi

bűnrészességüket, valamint IX. és XIV. r. vádlott kivételével elkövetéskori büntetlen előéletüket. VIII., XXIX., XXX., XXXI. r. vádlottnál mellőzi a vagyoni hátrány különösen jelentős mértéket jóval meghaladó összegének értékelését, már csak azért is, mert felelősségük e körben szűkült, ellenben az Terhelt VI. r. vádlott esetében figyelembe veendő, tekintve, hogy a minősítést már a különösen nagy adóbevétel csökkenés is megalapozza, és az ő közreműködése ezt húszszorososan meghaladó vagyoni hátrányban volt kimutatható.

[243] Az elsőfokú ítélet az enyhítő tényezőkre lényegében helytállóan utalt, a másodfokú bíróság csupán nyomatékosítja, hogy az időmúlás kimagasló jelentőséggel bír, de emellett – figyelemmel a 10 évig elhúzódó, több tetemes inaktív időszakot magában foglaló eljárás elhúzódása [Be. 564.§ (4) bekezdés b) pont] külön értékelendő valamennyi vádlott javára.

[244] Az így kiegészített bűnösségi körülményeket a cselekmények tárgyi súlyával is összevetve, a másodfokú bíróság valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében egyetértett a szabadságvesztés büntetés alkalmazásával, megjegyezve, hogy azon vádlottak esetében, akikkel szemben a büntetési tételkeret alsó határa 5 év szabadságvesztés volt (I., II., III., IV., V., VIII., IX., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XXIX., XXX., XXXI. r.), még a bűnsegédek esetén lehetséges kétszeres enyhítés teljes kimerítésével sem volt alkalmazható a szabadságvesztés helyett más büntetési nem, sőt a kettős leszállás esetén annak tartama is legkevesebb 1 év lehetett, de más büntetési nem alkalmazására a súlyosító tényezők nyomatékára, az elkövetés időben rendkívül elhúzódó időszakára és a vagyoni hátrány mértékére figyelemmel a többi terhelnél sem látott a másodfokú bíróság lehetőséget.

[245] A szabadságvesztés végrehajtásnak felfüggesztésére vonatkozó elsőbírói rendelkezés indokait valamennyi vádlott tekintetében maradéktalanul osztotta az ítéltábla. A felnőttkorúak próbára bocsátásáról és a büntetés végrehajtásának felfüggesztéséről szóló 55. BK véleményben írtakra figyelemmel a következőkre még mutat rá. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztéséről a bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket, valamint a büntetékiszabási elveket figyelembe véve dönt. Mindebből szükségszerűen következik, hogy azon körülmények (és ez az enyhítő tényezőkön túl a súlyosító tényezőket is magában foglalja), melyek jelen ügyben a kiszabott büntetés nemét és mértékét megalapozták, a szabadságvesztés végrehajtásnak felfüggesztése szempontjából is jelentőséggel bírnak. Az említett körülmények és a büntető törvényben megjelölt büntetési célok érvényesülése között szoros kölcsönhatás van. A törvény szövege, hogy a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére „különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel” kerülhet sor, értelemszerűen jelenti azt is, miszerint amellet, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése az általános megelőzés követelményével szemben nem állhat, mégis elsődleges jelentősége az egyéni megelőzésnek van. Ezen túl a büntetést befolyásoló tárgyi tényezők közül az időmúlás (a büntetékiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III/10. pont) nagyobb mértéke, valamint a büntetőeljárásnak a terheltek önhibáján kívüli jelentős elhúzódása esetén is a büntetési célok közül a generális prevenció szükségszerűen háttérbe szorul a speciális, az elkövető visszatartását előmozdító büntetési célhoz képest. Jelen ügyben, amellet, hogy több mint 13 éves időmúlás következett be, a vádlottak személyi körülményeiben, életvezetésében is kedvező irányú változások következtek be. Ehhez képest önmagában a költségvetést károsító cselekmény nem vitásan jelentős tárgyi súlya, melyet nyilvánvalóan fokozott a bűnszervezet egyes (nem minden) jegyeit magán viselő, éveket átölélő szervezettség, és e cselekmények elszaporodottsága, nem zárhatja ki a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését.

[246] Mindez azt jelenti, hogy az időmúlásnak és az eljárás elhúzódásának volt olyan jelentősége, mely miatt már a legsúlyosabb megítélésű bűncselekményt tettesi/felbujtói minőségben elkövető, annak anyagi hasznából leginkább részesedő I., III., IV. és V. r. vádlottal szemben sem volt indokolt végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása. Ez azonban a büntető törvény enyhítésre és a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel a bíróság mozgásterét értelemszerűen leszűkítette. Emiatt a belső arányosság szükségszerűen háttérbe szorult, az egyes terheltek eltérő cselekvősége (amennyiben az az enyhítő szakasz alkalmazását nem befolyásolta), illetőleg a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességét befolyásoló körülmények legfeljebb a próbaidő tartamában – bár annak törvényi keretei is meglehetősen szűkek – de még inkább az egyéb büntetési nemekben juthattak kifejezésre.

[247] És bár erre tekintettel (a közreműködéssel okozott vagyoni hátrány összegét is szem előtt tartva) a másodfokú bíróság a szabadságvesztésre vonatkozó rendelkezéseknél is eszközölt kisebb változtatásokat, feltűnő aránytalanság azonban egy másik alkalmazott büntetési nem, a pénzbüntetés tekintetében volt tetten érhető. Egyrészt azért, mert az éveken át végrehajtott bűncselekmény irányítói, haszonélvezői tekintetében – a pénzbüntetés Btk. 50. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállásától függetlenül – a büntetési célok érvényesülése érdekében feltétlenül szükséges volt pénzbüntetés kiszabása, és az elkövetés körülményeire, az okozott vagyoni hátrány összegére tekintettel az ítéltábla – a II. r. vádlott kivételével a szabadságvesztés tekintetében az enyhítő szakasz teljes kimerítését is értékelve – nem észlelt olyan tényezőt, mely a pénzbüntetés törvényi maximumánál kevesebb napi tételszám meghatározására alapot adhatott volna, továbbá egyes terheltek valós jövedelmi, vagyoni viszonyai az egynapi tétel összegekben sem mindenben tükröződtek. Ezért a másodfokú bíróság az I., II., III., IV. és V. r. vádlottal szemben alkalmazott pénzbüntetés napi tételszámát és II., III. r. vádlottnál az egynapi tétel összegét is felemelte. A jóval csekélyebb cselekvőséget megvalósító további vádlottak vonatkozásában azonban a pénzbüntetés (XXIV. és XXVI. r. vádlottnál valójában pénzmellékbüntetés) kiszabását csak e büntetési nem alkalmazását kötelezővé tevő feltételek fennállása indokolhatta. Az elsőfokú bíróság azonban rendkívül tágan értelmezte a megfelelő vagyon és jövedelem meglétére vonatkozó törvényi feltételt a létfenntartásra alig elegendő jövedelemmel és mobilizálható vagyonnal nem rendelkező, a bűncselekmény elkövetését már eleve rossz egzisztenciális helyzetük miatt, csekélyebb ellenszolgáltatás ellenében vállaló terhelteknél, ezért e pénzbüntetések mellőzése volt szükséges.

[248] IV., V., VI. és IX. r. vádlott vonatkozásában továbbá nem értett egyet az ítéltábla a foglalkozástól eltiltás büntetés mellőzésének indokaival, a gazdasági társaság vezetői tisztségviselői tisztségének felhasználásával az évekig megvalósított, nagy tárgyi súlyú költségvetést károsító bűncselekmény elkövetőivel szemben a foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazása – a rendkívül méltányos szabadságvesztési tartamot és a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztését is figyelembe véve – a büntetés céljával arányban nem állónak még az eltelt időre figyelemmel sem tekinthető. Ezért IV., V. r. és IX. r. vádlottal szemben a Btk. 52. § (1) bekezdés b) és 54. § a) pontja alapján, a Btk. 53. § (2) bekezdésében írt keretek között, míg VI. r. vádlottal az 1978. évi IV. törvény 56. § (1) bekezdés b) pontja valamint 56. § (3) bekezdése alapján az 57. § (1) bekezdésében írt keretek között határozott idejű foglalkozástól eltiltás büntetést/mellékbüntetést is alkalmazott.

[249] A másodfokú bíróság tehát vádlottakra lebontva a büntetéseket az alábbiak szerint módosította.

- I., III., IV., V. r. terheltnél az öt évtől tíz (IV. r.-nél tizenöt) évig terjedő szabadságvesztés halmazati büntetési tételkeretének alapul vételével a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerint irányadó enyhítő rendelkezés teljes kimerítésével kiszabott 2 év szabadságvesztés további

mérséklésének lehetősége – már a jogszabályi rendelkezések alapján is – kizárt. Esetükben is a törvényszék a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztéséről megalapozottan döntött, az ítéltábla e körben azonban azt tartja szükségesnek hangsúlyozni, hogy az enyhítő szakasz alkalmazására (teljes kimerítésére), úgy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére is lényegében az időmúlás illetve az eljárás terheltekre nem róható elhúzódása miatt kerülhetett sor. A próbaidő törvényi maximumban rögzített tartamában, mely a cselekmények tárgyi súlyához, e vádlottak elkövetésben betöltött irányító, kezdeményező szerepéhez kellően igazodik, annak mérséklése a generális prevenciók cél sérelméhez vezetett volna. És ugyanígy a büntetési célok és a belső arányosság megteremtése érdekében a másodfokú bíróság e vádlottaknál a pénzbüntetés napi tétele számát a törvényi maximumra, 540 napra felemelte, I. r. vádlott vonatkozásában azonban jelenlegi kedvezőtlenebb jövedelmi viszonyai okán az egy napi tétel összegét 2000 forintra mérsékelte, III. r. vádlottnál viszont 6.000 forintra felemelte. IV. és V. r. vádlottat továbbá a fentebb írtakra figyelemmel 5-5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra is ítélte.

- II. r. vádlottal szemben a bűncselekmény bűnsegédi minősítése okán a Btk. 82. § (4) bekezdése értelmében a kétszeres enyhítés lehetőségével élve a szabadságvesztés tartamát 1 év 6 hónapra, a felfüggesztés próbaidejét pedig 4 évre mérsékelte. Ugyanakkor a pénzbüntetés napi tételeinek számát 400 napi tételre, míg a jövedelmi vagyoni viszonyaihoz igazodó egy napi tétel összegét 6000 forintra felemelte.

- VI. r. vádlott tekintetében a helyesen börtönbüntetés tartamát 1 év 6 hónapra, a felfüggesztés próbaidejét pedig 3 évre enyhítette, ugyanakkor őt 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra is ítélte. A pénzbüntetés nemét és mértékét tekintve is arányos volt, annak összegét azonban számítási hiba folytán tévesen rögzítette a törvényszék, e hibát az ítéltábla kijavította.

- IX. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés próbaidejének felfüggesztését 3 évre leszállította, ellenben őt 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra is ítélte. A változtatás az arányos szabadságvesztési tartamot, illetve a pénzbüntetés mértékét nem érintette.

- X., XIV., XVI., XXIX. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés tartama, a végrehajtás felfüggesztésének próbaideje is megfelel a büntetési céloknak, továbbá a törvényszék a pénzbüntetés alkalmazásáról és annak mértékéről is törvényesen döntött.

- XI. r. vádlott tekintetében pusztán a pénzbüntetés egy napi tételeinek összegét kellett 10.000 forintra felemelni, miután a törvényszék figyelmen kívül hagyta nevezettnek a lefoglalás megszüntetésével érintett pénzösszegekből is kitűnő, kedvező vagyoni helyzetét.

- XII. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 3 évre, XIII. r., XV. r. terhelt tekintetében pedig 2 évre leszállította. A változtatás az arányos szabadságvesztési tartamot, a pénzbüntetés mértékét nem érintette.

- XVII. r. vádlottat érintően a börtönbüntetés tartamát nem érintve, a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 1 évre mérsékelte, a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

- XX., XXI., XXII. r. vádlott tekintetében a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

- XXIV. r. vádlott vonatkozásában – miután bűnsegédi magatartása 2009 évben befejeződött – mely időpontban hatályos 1978. évi IV. törvény 89.§ (3) bekezdése akként rendelkezett, hogy büntett esetében a próbaidő 2 évtől öt évig terjed, így a másodfokú bíróság, amellet, hogy a börtönbüntetés tartamát 3 hónapra mérsékelte, a felfüggesztés próbaidejét a törvény kötelező előírása okán 2 évre felemelte.

- XXV., XXVII., XXVIII. r. vádlottak vonatkozásában a börtönbüntetés tartamát nem érintve, a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 2-2 évre leszállította, a pénzbüntetés kiszabását pedig mellőzte.
- XXVI. r. terhelnél – csakúgy mint XXIV. r. vádlottnál – az 1978. évi IV. törvény 89. § (3) bekezdése értelmében a börtönbüntetés végrehajtása felfüggesztésének próbaideje a terhére rótt büntett okán legalább 2 év, és azt az ítéltábla e tartamra mérsékelte, a pénzbüntetés – helyesen egyébként az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 64. § (1) bekezdése szerinti pénzmellékbüntetés – kiszabását pedig mellőzte.
- XXX. r. vádlottal szemben, nem érintve a szabadságvesztés tartamát, a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 3 évre leszállította, a pénzbüntetés kiszabását is mellőzte.
- XXXI. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét – a cselekvőségének megállapított rövidebb időszakára, és a közreműködésével érintett vagyoni hátrány VIII., XXIX. és XXX. r. vádlottéhoz képest kisebb összegére figyelemmel – 2 év 6 hónapra mérsékelte. A változtatás az arányos szabadságvesztési tartamot, a pénzbüntetés mértékét nem érintette.

[250] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítása törvényes volt, a törvényszék azonban a VI., X., XI., XVII., XX., XXI., XXII., XXIV., XXV., XXVI., XXVII., XXVIII. r. vádlott tekintetében nem a megfelelő megnevezést használta. Esetükben ugyanis az elkövetéskori büntető törvény alkalmazására figyelemmel az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pontja és 45. § (1) bekezdése értelmében szabadságvesztés helyett az annak végrehajtási fokozatát is magában foglaló börtönbüntetés megnevezés a helytálló. Emellett esetükben mellőzni kellett a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó elsőbírői döntést, tekintve, hogy az 1978. évi IV. törvény alkalmazása esetén a feltételes szabadságról csak annak kizártsága esetén kell az ítéletben rendelkezni. Ez egyébként következik abból is, hogy miután az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdése alapján a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a végrehajtási fokozathoz igazodott, így annak végrehajtás során történő változása (pl. enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása stb.) a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára is kihat. Ezt meghaladóan a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés törvényes, s az elsőfokú bíróság annak jogszabályi alapját is pontosan jelölte meg.

[251] A beszámításra vonatkozó rendelkezések is több okból szorultak pontosításra.

[252] Egyrészt miután Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott 2012. december 7., míg Terhelt10 X. r., illetve Terhelt16 XVI. r. vádlott 2012. június 7. napjának egy részében előzetes fogvatartásban (előzetes letartóztatás illetve őrizet) volt, így a teljes szabadságelvonással járó kényszerintézkedés időtartama – mint terheltre kedvezőbb – beszámítása az elsődleges. Függetlenül attól, hogy a szabadulásukat követően a nap másik részében már enyhébb kényszerintézkedés (házi őrizet, lakhelyelhagyási tilalom) hatálya alatt álltak, annak ideje a beszámítás szempontjából csak másnap kezdődhetett, ezért IV., V. és XVI. r. vádlott esetében a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése, míg X. r. vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 99. § (1) és (2) bekezdése alapján kellett rendelkezni további egy nap előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe beszámításáról. IV. és V. r. terhelttek tekintetében emellett a Btk. 92. § (1) és (3) bekezdés a) pontja alapján ki kellett egészíteni az elsőbírői döntést a házi őrizetben töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezéssel is.

[253] Terhelt22 XXII. r. terhelt tekintetében továbbá az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni az elsőfokú bírósági eljárásban ellene kibocsátott elfogatóparancs alapján történő előállítására folytán 2018. november 17. és 2018. november 19. napja között őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, azt az ítéltábla az 1978. évi IV. törvény 99. § (1), (2) bekezdése szerint pótolta.

[254] A másodfokú bíróság vizsgálta – az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) AB határozatának [74] bekezdésében kifejtett alkotmányos követelményekre figyelemmel – a törvényszéknek az előzetes mentesítésre érdemesség tekintetében kifejtett álláspontját, és azt a bűncselekmény irányítói, szervezői, haszonélvezői tekintetében, valamint azon vádlottaknál, akik más ügy folytán is kerültek összeütközésbe a törvénnyel, maradéktalanul osztotta. Ugyanakkor viszont az érdemesség megítélése szempontjából nem lehet figyelmen kívül hagyni a vádlotti cselekvőség eltérő mértékét és motívumait. Így a másodfokú bíróság Terhelt6 VI. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt17 XVII., Terhelt20 XX. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt22 XXII. r., Terhelt24 XXIV. r., Terhelt26 XXVI. r., Terhelt27 XXVII. r., Terhelt28 XXVIII. r. vádlott tekintetében az 1978. évi IV. törvény 104. § (1) bekezdése, illetve Terhelt8 VIII. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt16 XVI. r. és Terhelt31 XXXI. r. vádlott tekintetében a Btk. 102. § (1) bekezdésére figyelemmel lehetőséget látott az előzetes mentesítésre a büntetőeljárás ideje alatt tanúsított kifogástalan életvezetésüket, valamint csekélyebb bűnsegédi szerepüket és azt is értékelve, hogy az elkövetésben őket hátrányos egzisztenciális helyzetük vagy éppen az egzisztenciát biztosító foglalkoztatás megóvása motiválta.

[255] Egyetértett a Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottól lefoglalt készpénzek tekintetében a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontján alapuló vagyonekobzással. Az a bizonyítási eljárás során nem volt kétséges, figyelemmel arra is, hogy azt a lehallgatási anyagfok és megfigyelési jelentések dokumentálták, és arról a terhelt társak vallomásaikban is nyilatkoztak, hogy I., III., IV. és V. r. vádlottak a bűncselekmény útján szerzett vagyonból rendszeresen részesedtek. Az, hogy részesedésük pontos mértékét nem lehetett megállapítani, pusztán a pénzüsszegben kifejezett intézkedés elrendelését zárta ki. Ez azonban nyilvánvalóan nem jelenti azt, hogy a nyomozás során lefoglalt vagyon bűnös eredete ne lenne vizsgálható. E tekintetben tehát a törvényszék törvényesen járt el, és megalapozottan vont következtetést a vádlottaktól lefoglalt készpénz törvényes eredetére, nevezettek ugyanis az éveken át tartó bűncselekményen kívül nem rendelkeztek ilyen mértékű felhalmozást lehetővé tevő legális jövedelemforrással. Terhelt5 V. r. vádlottnak 9.000.000 forint összeg tekintetében – minden konkrétum nélküli – 2009-es öröklési eredetre hivatkozása, a feltalálás körülményeire és idejére figyelemmel komolytalan, csakúgy mint Terhelt4 IV. r. vádlott nyilatkozata arra vonatkozóan, hogy III. r. terhelttől kapott több tízmillió forintos hiteltörlesztés zajlott a megfigyelési jelentésben dokumentált és a lehallgatási anyagból megállapítható esetekben.

[256] Észlelte továbbá az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni a nyomozás során lefoglalt rendszám2 frsz. Mercedes S500L típusú személygépkocsiról, melyet jelenleg a NAV Bűnügyi Főigazgatóság Áru- és Bűnjelkezelő Főosztálya telephelyén raktároznak. Ez a nyilvántartás szerint a lefoglaláskor tanú18 tulajdonában állt, de üzembentartója Terhelt4 IV. r. vádlott volt. A gépkocsi tulajdonváltásairól készült dokumentumok, azok időpontjai, az abban érintett személyek és nem utolsósorban tanú18 nyilatkozata alapján azonban megállapítható volt, hogy a gépjármű ténylegesen IV. r. terhelt

tulajdonában állt. A tulajdonjog átruházása tanú18ra tehát semmi mást nem szolgáltat, mint vagyonkimentést, e körülmények, továbbá a szerzés bűncselekmény elkövetésébe illeszthető időpontja is alátámasztja annak bűnös eredetét, ekként a másodfokú bíróság a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a tekintetben is vagyoneklobzást rendelt el.

[257] Az elsőfokú bíróság ítéletének 381. oldalán helytállóan fejtette ki, hogy egyebek mellett a cég1. és a cég5 megszűnése kizárja, hogy velük szemben a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény szerinti intézkedésre sor kerüljön, és emiatt vált szükségessé a társaságokkal szemben a büntetőeljárás megszüntetése, azt a kizárólag a Be. rendelkezésein alapuló, a társaságok egyéb vagyoni érdekelti pozícióját megalapozó vagyoneklobzás intézkedés kizártsága nem alapozhatta meg.

[258] Az elsőfokú bíróság ráadásul a vagyoneklobzás tekintetében érdemben is téves álláspontot foglalt el, a Btk. 74. § (4) bekezdése ugyanis akként rendelkezik, hogy a vagyoneklobzás a gazdálkodó szervezettel szemben akkor is elrendelhető a gazdálkodó szervezet vagyont érintő kényszerintézkedéssel biztosított vagyonára, ha a gazdálkodó szervezet a kényszerintézkedés elrendelését követően jogutód nélkül megszűnt. Miután pedig a korábbi Be. rendelkezései alapján fogantatosított bűnügyi zárlat, zár alá vétel a vagyont érintő kényszerintézkedés körébe tartozik, így minden előzetes vizsgálódás nélkül a döntés nem lett volna mellőzhető. A bankszámla megszűnése után a kényszerintézkedés folytán rajta kezelt pénzösszeg automatikusan nem tűnhet, nem is tűnt el, az bank1 tájékoztatása szerint míg a cég2 és a cég18 tekintetében a felszámolás során a zárolt összeg feloldásra illetve felhasználásra került, addig a cég5 és a cég1. vonatkozásában – a bankszámla megszűnésére tekintettel – a zár alá vett összegeket jelenleg belső technikai számlán kezelik. Az ítéltábla erre tekintettel, ez utóbbi két cég számláján zár alá vett összegeket érintően – figyelembe véve, hogy azok tényleges gazdasági tevékenységet nem folytattak, legális eredetű bevételeik nem származhatott – a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja, valamint 74. § (4) bekezdése értelmében vagyoneklobzást rendelt el.

[259] A bűnjelekre, zár alá vett, lefoglalt dolgokra vonatkozó rendelkezések a fenti hiányosságtól eltekintve a pontosan megjelölt jogszabályi hivatkozásokkal összhangban álltak, az csak az terhelt11 XI. r. vádlottól lefoglalt, és a lefoglalás megszüntetése mellett neki kiadandó pénzösszegek tekintetében annyiban szorult helyesbítésre, hogy a Be. 323. § (1) bekezdése szerinti visszatartásnak – a pénzbüntetés mértékére figyelemmel – az euró és a kwacha készpénz tekintetében nem volt helye, azt e készpénzek tekintetében mellőzni kellett.

[260] A bűnügyi költségre viselésére vonatkozó elsőbírői rendelkezés módosítására azért került sor, mert a törvényszék a bírósági eljárás során szakértő7 könyvszakértő közreműködésével felmerült költség alól e vádlottakat minden alap nélkül mentesítette. Az időmúlás ugyanis az általa a mentesítést illetően hivatkozott Be. 574. § (5) bekezdésében meghatározott okok körébe nem illeszthető. Az idézett rendelkezés szerint a bíróság a bűncselekmény tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség egy része alól mentesítheti a vádlottakat, mely aránytalanság jelen ügyben fel sem merülhet, miután annak tárgya összességében milliárdos nagyságrendű vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás, ezért az ítéltábla a Be. 574. § (1) és (4) bekezdése alapján e szakértői díjak megfizetésére az I., II., III., IV., V. és IX. r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte. Ugyanakkor a könyvszakértői költségek a többi fellebbezéssel érintett terheltet nem vagy csekély mértékben érintették, így őket az egyetemleges fizetésre kötelezettek köréből az ítéltábla mellőzte. (Megjegyzendő, hogy az állam általi viselés, és nem a Be. 574. § (5) bekezdése, hanem a Be.

574. § (2) és (3) bekezdése értelmében legfeljebb szakértő² könyvszakértő közreműködésének – szintén milliós nagyságrendű – díjával összefüggésben merülhetne fel, e bűnügyi költségről azonban a törvényszék, vélhetően azért, mert a költségjegyzékben feltüntetésre nem került, és annak végleges voltáról, az utalás megtörténtéről sem állt rendelkezésre adat, eleve nem rendelkezett.)

[261] Mindezek alapján a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r., Terhelt17 XVII. r., Terhelt20 XX. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt22 XXII. r., Terhelt24 XXIV. r., Terhelt25 XXV. r., Terhelt26 XXVI. r., Terhelt27 XXVII. r., Terhelt28 XXVIII. r., Terhelt29 XXIX. r., Terhelt30 XXX. r. és Terhelt31 XXXI. r. vádlottak tekintetében történt felülbírálat eredményeképpen azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta, egyúttal kijavította a rendelkező részben a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezésekben észlelt elírást és rögzítette a terheltek személyi adataiban bekövetkezett változásokat.

[262] A másodfokú eljárásban a kirendelt védőik díjával felmerült bűnügyi költség megfizetésére Terhelt1 I. r. vádlottat kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdése és a Be. 613. § (1) bekezdése alapján, míg a további kirendelt védői díjjal felmerült bűnügyi költséget érintően – IX. és XIV. r. vádlott helyettes védőjének díja kivételével – a Be. 613. § (2) bekezdés a) illetve b) pontja értelmében annak állam általi viseléséről rendelkezett.

Budapest, 2025. november 26.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.,
a tanács elnöke

dr. Raczky Katalin s.k.,
előadó bíró

dr. Ignácz György s.k.,
bíró

A Fővárosi Törvényszék 15.B.1842/2014/554. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r., Terhelt17 XVII. r., Terhelt20 XX. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt22 XXII. r., Terhelt24 XXIV. r., Terhelt25 XXV. r., Terhelt26 XXVI. r., Terhelt27 XXVII. r., Terhelt28 XXVIII. r., Terhelt29 XXIX. r., Terhelt30 XXX. r. és Terhelt31 XXXI. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.29/2025/95. számú ítéletében írt változtatással 2025. november 26. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. november 26.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Takácsné Veres Tünde
bíróági ügyintéző